

Aesop A Táinis So h-Eirinn: Ua Laošame.

Aesop

A Táinis So h-Eirinn

Ua Laoſaire

AESOP A CHÁINIS TSÓ H-ÉIRINN

AN T-ATÁIR PEADAIR
UA LAOÍSAIRE, CANÓNAÍC, S.P.
DO SGRÍOBH

Cuirte i n-eagair i n-aon leabhar
atháin, le peictiúirí, ag an
nDóctúir Ó Domhnaill ó Maesáinna

r

BRÚN AGUS Ó NUALLÁIN, TEOR.
I mbaire Átha Cliath i mbéal Fionntaoiseach i gComhaighe i bPoblachtáin

FOCAL ÓS NA FOILLSÍCHEOIRÍ

Bí curio a haon o' "Aerop a tainis sa neirinn" ari na leabhair i faircse a cuir an t-atair peadar u a laoairie te ceile, agus ón scéad la a tainis an curio rin amac, fuar le triocad blian o' rin, so dti an la ata iniu ann, nior ránuio é ari cuinnearf na ari binnearf na ari fuinneamh na réal. Ba eaarr i n-a iaid ran so dtainis curio a do amac. Ta an da cuir i teannnta a ceile anoir, agus leabhar peannnta deas-cumta éanta io so mbeir atar ari sac aeilseoir é eitc 'n-a leabhrasan aige. Ni beas de maipe ari an leabhar na peictiir a abann leir na réal-tai ann. Oiriad riaod so mai do peann agus do éar-uir agus do amluio na réal.

Ni cuireann an leabhar nuas ro an da leabhar eile ari ceal. Taird riaod-ran le fail i scomnu agus notai agus focaloir i n-a teannnta i scoir macleisin agus mintseoiri gur mai leo iad a eitc aca mar teac-leabhair i faircseanna.

In le hudarar an atar Riptear

þréimeann, Þh.Ó., S.Þ., feicteoirí Liteartha an uisceair, atá an cur amach nua ro dá foillriú.

Tá árth-ústaeadar tuille te ag an nDochtúir Ó Domhnaill. Ó Matgamha, ó Siarphaoisdean, i dtaoibh a feabhar a thain ré eagairtoidheacast an leabhair nua, ag cur leitriú ná Úfocal ar aon dul le céile agus ag ceartú ré dearmad a bhi ra dá leabhar eile. Oibríte ar an Aclair Peardair r eað an Dochtúir, ra mério gurab i Saerilis an Aclair Peardair a gsbíobhann ré féin, agus ní mierte a rád nár gtaon ré o úsád ná o fhaotar cún leabhar gan locht a déanam den cur amach ro.

CLÁR

	leat
An Fhios agus an Matad-Ruað	9
An Coileac agus an Matad-Ruað	10
An Siophríal Ó agus an Sealún	11
An Fuirfeós agus a h-Ál	12
An t-Arpal agus an Bia	14
Ná Maectíre agus ná Caoimhe	15
An León agus ná Ceitíre Tairb	16
Ná Fhiogana Ós Iorús Rí	17
An Mac agus a Mhádair	20
An Matad-Ruað i gCobhair	22
An t-Achair Níomh agus an Roiltán	23
An Sealgairíe agus an Colúir	24
An Feoir agus a Clann Mac	25
An t-Aodháire agus an Fáraisge	27
An Maectíre i gCionicean ná Caoimh	28
An Maectíre, agus an t-Uan, agus an Gáibair	29
An Lué Tuaða agus Lué an Úaire Móirí	30
An Fiolar agus an Matad-Ruað	33
An Fhios agus an Luiéin	34
An Dá Fhios	37
An León, a'f an Úeicír, a'f an Matad-Ruað	37
Seallamhna an Fír Úreibóite	38
An Capal agus an t-Arpal	40
An Chomáin agus ná Colúiria	41
Túrtear agus an Úeac	43
An Síráinnneós agus ná h-Adhéimhada Níomh	43
An Sean-bhóis agus an Iaos	44
An León, agus an Maectíre, agus an Matad-Ruað	46
An Matad-Ruað agus an Maectíre	47
Ná Siophríche, agus ná Fhiogana, agus an Shaot	48
Úean na Cínce	50

	Leat.
An Áinle agus ná h-éin eile	51
An Sgialán leabhar agus an earr	52
An Ríleáclán agus an Cáora	53
An Seandúine agus an báir	53
An Córcaí agus an Chúrga	55
An tSeannnt agus an foirmad	56
Fuair agus teit	57
An Cat agus an t-Oisínneal	58
Ciall Chéalaig	59
An Gádair agus an Maectíre	59
An Capal agus an fiadó	62
An t-Uiscaire agus an Guailadóir	63
An t-Iarlaíre agus an Ceol	64
Cosair an Beitear	65
An Maor-Ruaad Maol	66
An Ríleáclán agus an Chúrga	70
An Sliabh i dTeinneadar	71
An Dóirínán Slat	72
An tSeilg	73
An Bochtán agus a chuid Óir	74
An t-Uan agus an Maectíre	76
An Maor-Ruaad agus an Cat	78
An Cat agus na lúcháid	80
An León agus riomint eile Beitearúiseac	81
An León agus an Lúicín	83
An Feair Feára	85
An Sealgsaire agus an Lontúib	86
An Gádair Órioc-Mhiotalac	87
An t-Arap, agus an t-Ara, agus an Cáocán	88
Mhercúrí agus an Siúmneir	90
An Fhios agus an Bó	92
An Gádair Neamhbuíóeac	94
An Maor-Ruaad agus an León	95
An Maorla agus an Cáora	96
An t-Acháir Uinne agus an Liosmán	96
An Maectíre agus an Maorla	97
An Maor-Ruaad agus an t-Ara	98
An Rágánaic agus an Iomáig	99

	leat
An Coileacáid agus an Chloch Iosgáin · · · · ·	101
An Maortha faoi Maithréar · · · · ·	102
An Cú agus an Mairtín · · · · ·	103
An Coisadó iompar na h-Éanlaisté agus na Íothaithe · · · · ·	104
Cúriod agus an Dáir · · · · ·	105
An León agus an Fheadair · · · · ·	107
An Órion Luacra agus an Óair · · · · ·	108
An Bríeadán agus an Slíosán · · · · ·	110
An Sírian agus an Síaocht · · · · ·	111
An Siolfríada, agus an Maora-Ruaad, agus an Úrbitheir · · · · ·	113
An Maora-Ruaad agus an León Óainnean · · · · ·	114
An Cáig agus na Réacóga · · · · ·	115
Na Cailíní Aimiríthe agus an Coileacáid · · · · ·	117
An Seandán agus an Cúil · · · · ·	118
An Doiríráid agus an Seandán · · · · ·	120
An Coileacáid, agus an T-Árval, agus an León · · · · ·	122
An Órlas agus an Éiriu Oileach na Dallair Ó Beathá · · · · ·	123
An Maora-Ruaad agus an León Óireáitse · · · · ·	126
An Óramac agus an León · · · · ·	127
An Tárib agus an León · · · · ·	129
An Círann Uíbhall · · · · ·	130
An Maora-Ruaad agus an León Óireas · · · · ·	132
An Óracláid agus an Maictíre · · · · ·	134
Héigcúlair agus an Cailléir · · · · ·	136
An Fheadair agus an T-Árdair Uimh · · · · ·	137

Aesop

A TÁINIS SG Í-EIRÍNN

AN FROS AGUS AN MADA-RUAÓ

Táinis fros móri buidé-bhéas ainíor ar an loch agus do fhuidh ré ari an bhoirt agus cùir ré fósra amach 'sá pád gur b'áiridh-liaig é agus go páibh leisear gac galair aige. Tánaðar na h-ainmíde go leir féidéin an leisir. Ói an mada-ruaó ann. O'fearáidh ré ari an bhfros. Nuair cónaic ré an t-ainmíde beag ruairiac do cùir ré oíran gáipe ar.

“ Διριū, Σπεασαð ସୁଜାତ ! ” ଅପି ରୈରେଆନ, “ମା ତା ଅଟେସିଲି ନିଦ ହେଲି ଅଗାତ ଫେ ମାର ଫୋରାଇ ଦୁଇନ, ନାଚ ମୋର ଅଟ ଯୋଗ୍ନା ନା ହିମିରେଆନ ତୁ ବେବାନ ଦେ ଅପି ଦୋ କୋରାନିନ ଫେଇନ. ନିଲ ଦୋଇନେ ଅପର ମନ୍ଦିର ନି ମି-କୁମତା ନା ତୁ. ଅଗୁର ଶେରଫା ଏ କୁର ନା ଲୁଙ୍ଗେ ଓଳାନ ହୋ ବ୍ରହ୍ମିଲିର ଅବଳା ଅପି ନେବାରାନ୍ତା ହୋ ଲେଲି ଦୋ ଲେଖେଅ. ତୁଠି ତନ୍ଦିରଙ୍କ ବେଦ ଅମାଦ ଦୁମ୍ଭ-ରା ଅଗୁର ବାନେବାଦ ଅଟ ତ-ଏରବାଲ ଦିମ. ଶେରାର, ନୁଦିର ଲିପିଶେଅ ଅଟ ଫୋରାଇଟ ରୋ ଉଦିତ-ରେ, ହୋ ମବ'ଫେରିଦିର ହୋ ଶେରଫା ଏରବାଲ ନ ମେଦା ଓପି. ନି ଫେରିମ, ଅଟ, ହୋ ବ୍ରହ୍ମ ଏରବାଲ ଓପି ଫେଇନ. ଧ୍ରେଇ ! ଏ ଦୁଇନେ, କା ବ'ଫିଲ ଦୋଦ' ଲେଇରୋ-ରେ କାହ ଏ ବାନେଆନ ଲେ ହ-ଏରବାଲ ! ” ଅଗୁର ତୁଙ୍କ ରେ ଏ ଚାଲ ଅପି ହୋ ମି-କେବାରାଚ ଅଗୁର ଦ'ିମ୍ବିଜ ରେ. ଦୋ ଲେଆନ ଅନ୍ତିରେ ଏହି ଏହି ଅଗୁର ଯାଦ ହୋ ବ୍ରେଆନ ଦିବିଥ ଫେଇନ.

ଅନ ମୁନୀନେ :

ଅଟ ତ-େ ନା ଫେରାନ ଏ ଖନ୍ଦ ଫେଇନ ଦୋ ଦେଇନାମ ନି ଦେଇବାର ଏ ଯାଦ ହୋ ବ୍ରେଆରଫିଦ ରେ ଖନ୍ଦ ଅଟ ଫିର ତାଲ ଦୋ ଦେଇନାମ,

“ ଦୋ ଖନ୍ଦ ଫେଇନ, ଦେଇନ, ଏ ଦୁଇନେ,
ନା ବାଦ ମୋ ଖନ୍ଦ ନା ମିରେ.”

ଅନ କୋଇଲାଚ ଅଗୁସ ଅନ ମାଦା-ରୁାଦ

ମାରୋନ ବ୍ରେଆଜ ଫାରିରାଇ ଦୋ ତାରିଲା ହୋ ଯାଇବ
ମାଦା-ରୁାଦ ଏଇ ଯାବାଲ ହୋ ଚିନିନ ଅଗୁର ହୋ
ହ-ାଇଚିଲିଜେ, ଏ ଶେରାନ ଦୋ ଚିନ ନା ଶେରାର.

Ír péríod a tósgað ré na coga agus ír péríodé 'ná ran a leigsead ré fái iad. Ó'á feabhar aíre a tuis ré óróib níorí b'fada gur cùir ré cor acu ra n-innil a cuiread ré n-áit ó'áon gno cun beirte aír. Óí an coileac i n-a fíearam anáiríde aír an gcearó. Óo cónaic ré cao a tuit amach agus an ghuasadh-cár i n-a rai'b an mada-ruað.

“Ó! a coili's an cporíde 'rti's!” arran mada-ruað, “tarí agus bog thíom an rúd ro ná ír gcearrí go mbeiró mé gan corp. Tá iorcasd gaoil agam leat. Tarí agus fuaingseil me. Óiolrao an cómair leat uairí éisín.”

Níorthein an coileac ac imteact lámhreac agus an ríseal ó'inriunt ó'feari an tíse. Táinis reifrean agus cleit aíse agus do mairb ré an mada-ruað.

An Múine:

Tíuas do'n cùirpcheac! Mo tíuas-ra an t-é go bfuil ran aíse. Óiolribh ré aír an uairí i'r luighe Úerí cuinne aíse.

An GIORFHIAÐ AGUS AN GEALÚN

Do rúd riolair aír giorfhiað. Óí ré 'sá mille agus 'sá tnaða. Óí gealún aír rísealct ag fíeadaint oíche. “Cao bfuil do coga?” arran gealún. “Cao 'na taoibh ná rítean tu uairí? Óá mbeinn-re aír cár—.” Ní rai'b ré ó'uain aíse a tuille do rúd. Óo ríseab fíeabac cum riubail e.

“Δ !” αρραν σιορβιάθ, “ιφ μινις αιριστεαρ
Συρ μαιτ αν τ-ιομάναιθε αν τ-έ α βιον αρ αν
Σελαιθ.”

Αν Μύνε:

Αν τ-έ βειθ ας φαινε αρ Σνό αν βίρ ταιι
Ταθαρβιθ ρέ φαιλισε 'να Σνό φέιν. Ήλα ταθαιρ
Σόμπαιρι πε Σόμπαρας νεαμένονγαντας υαιτ ην
Τιοεριθ ρι αθαιλε θυζατ υαιη έισιν.

Αν φυιρεός αγυρ α η-άλ

Όι φυιρεός αγυρ νεαν αιci i ηγοητ. Όιμτισ-
εαθ ρι αμας δας λά ας ρολάταρ ρο'ν άλ θεας
α βι ρα ηιο αιci. Λά ρ'ά ραιθ ρι αμυις τάινις
φεαρ αν Συιρτ αγυρ α μας αγυρ ρ'αιρισ
ηα η-έιν θεασα ας θαινητ ιαν. “Αρ αιριστι, α
μις ο,” αρραν φεαρ, “τά αν Σοητ ρο αιβιθ. Ή
ρολάιρ ε θαιντ. Ιμτισ αγυρ θαιλις ηα
Σόμπαρραιν αγυρ βιοιρ ανρο αγατ αρ μαρδιν
αμάρας Σο θθαινεαμ ε.”

Ηυαιρ τάινις αν φυιρεός αθαιλε ρ'ινηρ
ηα η-έιν θεασα Όι θαι θυθαιρτ αν φεαρ.
“Αγυρ θαι θέανθαμ!” αρ ριαν, “μαρθόσαρ
ριν!”

“Ηι θαοξαλ θαοιθ,” αρ ριρε. Όιμτισ ρι
λα'η ηα μάρας ας ρολάταρ μαρ αν γεέαθνα.

Τάινις αν φεαρ αγυρ α μας ζυν αν αρθαιρ
ρο θαιντ ας ηιοη τάινις αον Σόμπαρρα, αγυρ
ηυαιρ ηα τάινις αον Σόμπαρρα ηιοη θεινεαθαρ
αον θθαιρ. Όιφαναρ Σο η-εανθαρτα ας
φειτεατ. Αηραν θυθαιρτ αν τ-αταιρ:—

“Ιφ ψεας αν ταιρύθε θειτ ας φειτεαμ̄ λεο
ρο,” αρι ρειρεαν. “Ιμτισ̄ ας τριαλ αρι αρι
ηνδαιοινε μυίντεαρτα αγυρ βίσιρ ανρο αγατ
αρι μαιροιν σο μβαινεαμ̄ αν ράιρις ρεο.”

Τάινις αν βυιρεός αθαile αγυρ θ' ινιρ να
η-έιν θεαζα αν έαινητ ριν θι, αγυρ ργεόν
ιοντα. “Σλακαρδ̄ θύρι ρυαιμηνεαρ,” αρι ριρε,
“νι'λ βαοζαλ οραινην.”

Ο'ιμτισ̄ ρι αιρίτ αρι μαιροιν ας ρολάταρ. Τάινις αν φεαρ αγυρ α τάς, ας ηιορ τάινις
αον θυινε μυίντεαρτα. Ο' βαν αν θειριτ ας
φειτεαμ̄ σο ή-εαθαρτα αγυρ 'να θιατιδ̄.

Ανραν ρο λαθαιρ αν τ-αταιρ. “Ιφ απλαιδ̄
μαρ ατά αν ργέαλ, α τήις ο,” αρι ρειρεαν,
“εαιτραμ̄ φειν αν οβαιρ ρο θέαναμ̄. Όα
υτορηνισ̄μιρ αρι μαιροιν ινδέ θεαδ̄ α φορτόρι
θέαντα αγαινη υμ αν υτασα ρο. Άς ιφ φεαρρ
θέαναισ̄ε 'να ρό-θέαναισ̄ε. Τέαναμ̄ αθαile

Δηοιρ γο ταξαν α κούλα ι η-απ αγυρ θεαν
αντο αρ ειριζε λαε αρ μαιδιν αγυρ θαινφαν
ρέιν αν γορτ.”

Τάινις αν ρυιρεός αθαίλε. “ Κασ συθρασ
ινδιν ? ” αρ ριρε. “ Όυθαιρτ αν φεαρ,” αρ
ριασ, “ γο πθεασ ρέ ρέιν αγυρ α πας αντο
αρ ειριζε λαε αρ μαιδιν αγυρ γο πθαινφισιρ
ρέιν αν γορτ.”

“ Αμβαρα, α κλαν δο,” αρ ριρε, “ νι φολάιρ
υώινη θειτ ας ζιναιρεαςτ. θαινφαρ αν γορτ
απάριας.”

ΑΝ ΜΥΙΝΕ:

Αν τ-έ θειο ας θρατ αρ αν θφεαρ ταλ
κυν α γνότα θέαναμ θειο αν γνό γαν θέαναμ
αιγε.

ΑΝ Τ-ΑΣΑΙ ΑΓΥΣ ΑΝ ΘΙΑ

Βι αραλ αγυρ βι cipeán αρ α μυιν, αγυρ βι
αν cipeán λάν θε θια παιτ, ι γεδιρη να θφεαρ
α βι ας οθαιρ γα γορτ αρ αν θταοθ ταλ θε'ν
θαίλε. Ας ευρ αν θδέταιρ θε θο'ν αραλ, θο
χοναις ρέ φεοδανάν θρεάς γιλαρ θορη ι λειτ
ταοιθ αν θδέταιρ, αγυρ χρομ ρέ αρ ε θ'ιτε.
Πυαιρ α ζυαιδ θιλαρ cūmptα αν φεοδανάν
ρυαρ ι η-α ςογανρας θο θειν ρέ α παστναμ
μαρι ρεο:

“ Ιρ γρεανταρ αν ργέαλ ε,” αρ ρειρεαν.
“ Ιρ 'μο θια φόξαντα αγαν γα cipeán ρο
τιαρ αρ μο μυιν, αγυρ ιρ μορ ε νώιλ να

θρεαρ ανη. Δεις αμ' θηιαταρ γο τω' θεατη
λιον ρέιν αν ρεδσαντάν το 'να εί.'

Δη μάνινε:

“ Σας λοιπόν ε' τη μεσην ρέιν αιγεύς.”

“ θεατα δυινε α .τοιλ ! ”

ΝΑ ΜΑΓΤΙΡΙ ΑΓΙΟΣ ΝΑ ΚΑΟΙΡΕ

Θιονταρι να μαγτίρι αγιος να καοιρε αθραδ
ι γεογαδι λε σειλε. ρέ θειρε θ' ιαρανταρι τορ
σόμηραις αρι α σειλε λε η-ιονέαρ γο ηνέαντι
ριοτέαν. Όσον' έιγεαν γειλ ρο ταθαιρτ δ
γας ταοθ γο ηνέαντι αν τορ σόμηραις ρο
ριαργατ. Όυθρανταρι να μαγτίρι να καοιρε θο
ταθαιρτ να ηγαδαρι υατα, αγιος γο θταθαιρ-
ριοιρ ρέιν α γκοιλεάν υατα. Όο θεινεαδι
μαρι ριν.

Αρι βαττι, πυαιρι σονασανταρι να κοιλεάν
να καοιρε 'η-α θτιμπαλ αγιος θαν τυαιριρδ αρ
α μαϊτρεασαιν ρέιν, σρομανταρι αρι θλαμυίοις
αγιος αρι θολ γο τρυαζτέηλεας. Όαιρις να
μαϊτρεασα γοι να γκοιλεάν. “ Ο ! ” αρι ριασ,
“ τάιο να καοιρε ίνδ ας ταρι ύρι γκοιλεάν.
Τά αν τορ σόμηραις θηιρτε.” Αγιος ρινδι
μεαρδις να γκαορας ιασ, θά μαρι αγιος θά
η-ιτε, μαρ πι ραιθ αον θαδαρι αποιρ ας να
καοιρε θοέτα.

Δη μάνινε:

Στας σόμαιριλε οσ' ηματο—ας ρεας νας
σόμαιριλε αρι μαϊτα λειρ ρέιν ι.

AN LEÓN AGUS NA CÉITRE TAIRBH

Úd céitire tarbh ari i nge ag inniúr. Úd cion acu ari a céile agus r' fánaðar coiscianta i n-aice a céile. Úd león ari carraig ag fairsing oirte agus mian maithreola ari. Úd a fiof aise, ná d'fhanadh ré fé ceann acu do tharún go gcuimhneadh an chuid eile na h-aðairca láitreachas ann agus go marbóclaitír é. Úd ré i gcuimhneadh-cár féadaint cao ba mait úd théanamh.

Ré óeire do chumhniúg ré ar fuisge 'na dtiocfaidh ré oirte. Do gcuimhneadh ré ari mears na gcomharran agus crom ré ari uirge fé talamh do théanamh amearg na dtarbh. Duibhaint ré i gcoigír leir an mada-ruaadh guri airisg ré an tarbh ceanfhion 'sá riað guri tarbh san mait an tarbh dhuimhion. Duibhaint ré leir an meais guri airisg ré an tarbh donn 'sá riað guri bithearnaidh an tarbh ceanfhion. Duibhaint ré leir an bhríac nuaibh guri airisg ré an tarbh nuaibh 'sá riað go raih an tarbh donn ari tí an tarbh ceanfhinn do tharún.

Ba gsearrí go raih an mada-ruaadh ari an inge, 'n-a fhiúde ari chúirtoidh, agus an fiadh tuis tamal uaidh anonn, ari gheisg fhuinfeoidhse agus riað 'sá inriant d'á céile cao duibhaint an león. Úd an meais ag imteachct ó throm tarbh go throm tarbh eile agus é ag gseacháileach.

"Cao tá ag an mbeirte úd tall d'á riað?" aifra tarbh de'n ceatrár i gcoigír leir an meais. Ba gsearrí go raih an cosárlaigh go leir inriúthóibh ag an meais. Oinig ré an gseal i gcoigír do gac tarbh fé leit r'a timpal.

Ar ran amach do táinis thróis-iontaoibh as an gceastaí ar a céile. Cuirreanadar fuaig do labhairt le céile ac go h-anam agus go corantaí. I ndiaidh ari ndiaidh do thruthideanadar o céile. Féidir leimteadh a' rathairc a céile.

Anfhan do táinis an león oiféad, agus do mairibh féidir iad agus o'ic féidir iad a rártas, i n-a gceann a'r i n-a gceann.

Aon Mhúine:

Ní neart go cuig le céile.

Ní laige go rásaire.

"Tá duine ann i fteagha 'ná an t-áiríreabhir, fíor na Cnoíre iad rinn a'r é! I f é rín an tisír galair." "

Éire i bpráirt—Éire ari láir.

NA PROGANA AS LORG RI

Bí lós bheagd mór faiरीing i láir macaire, agus é láin ó taoibh taoibh o'frioganaibh. Friogana bheagdca ríleamhne beaclusiúscé b'eas iad. Bí cuio acu mór agus cuio acu beag, cuio acu ós agus cuio acu cíona, cuio acu bhuilde agus cuio acu cíon. Ác, beag agus mór dóbh, bhuilde agus cíon dóbh, ós agus cíona dóbh, ní raiib oibread agus aon fíor aonáin acu go raiib buairt ná bhrón ná earrba pláinte air. Ní raiib de gnó ná o'obair ná de círam oiféad, ó mairion go h-oisde, ac beit as gnáth anonn 'r anall

त्रिं अन उर्जे, नु अस काईत्यं त्रि लैम तालिन्हा दे थ्रुम आ सेले, नु 'ः न-इमलोर्स फेइ रा श्लोट्टाइं. थार लेइ, निओ थेनेआ॒ चेओ रिं रीडे रिं बा थ्रेल्ड्टा 'ना अन चेओ आ व्हिं असुर इ॒ अस च्रोनां असुर अस च्नांदां असुर अस च्नेआ॒ दाइं, मोर्टिम्पल अन लोका. थो च्लुन्टि अन थोर्द फ्रेआ॒ च्ल-अस्त्रा ओ'न लोक, इ थर्पेओ, नुवार व्हिं अन थांड-रिं अन ग्लोर्फिं अस तेआ॒ च्ल-बाइल ओ'न व्हिं दाइं झो र्तांदाइं दामल अस एर्पेआ॒ लेइ अन थ्रोज्जार थ्रेल्ड्टा.

‘ओ’ फ्रेआ॒ च्ल अन फ्रोज्जार असु नि राथ्डार रार्टा. च्लिंगेआ॒ दार, इ न-ए न-एज्ञे झो रिं दां दां एर्पनां अम्मां ओर्टा असुर ना रिं दां अर व्हिं इ न-ए नि ओ’ रिं असुर असु तुरा लेइंग्गी अन च-एर्पनां रान थोर्द.

‘ब’ एर्पनां इ रिं ना इ॒ थो थेइं झां नि ओ च्लिंग्गी. “इर च्लुआ॒,” अर रिं, “झां नि उर्गल ओ अर च्लिंग्गी, असुर इ 'न-ए फ्रिं दे 'न-ए चाँचाऊर रिं झां, असुर आ चोर्पिं रिं झां अर आ चेअन अज्ञे, असुर इ अस थेनां थुल्ग्गे असुर रिं झांला थुल्ग्गी !”

“इ इ॒ लुर्पितेर थो थेनेआ॒ असुर थो थ्रिंगेआ॒ रिं अन रान. च्लोमानेआ॒ दार तेआ॒ च्ल-प्रेआ॒ अस च्लिं अर लुर्पितेर 'ः ना राराइं अर नि चाँचार्प थोर्द. “इम्टिं,” अर्ग लुर्पितेर ले न-ए झिल्ला, “असुर चाँचार्प नि थोर्द रिं थुल्ग्गी.” “सां इ अन नि आ चाँचार्प थोर्द ?” अर्ग झिल्ला. “थेअर्पिं राल दां थोर्द झिल्ले आ नज्ञो,” अर्ग लुर्पितेर.

“ओ’ इंतिं अन झिल्ला असुर ओ’ अम्पिं रे राल थोर्द झिल्ले असुर चुः रे लेइ इ असुर चाँच रे चुंडा इ॒ प्रेआ॒ इ इ लार अन लोका. नुवार च्लुत अन च्लाल रा लोक थो र्तेल्लां अन च-उर्जे रा र्पेइ असुर थो थेनेआ॒ आ लेइं रिं वे झेइ अर ना फ्रोज्जानां रिं झुर

TRÁDÁNAIR IADH FÉIN D'AOIN TRÁD AMLAÍN RIOR INN A' DRAOIBH A BHÍ I MBUN AN LOCA AGUS NÁ RAISS SIOCR NÁ MIOSCR AFRTA GO CEANN ABHFAD.

FÉ ÓDEIRE, NUAS RI NÁR AILRISSÉADÁIR A CHUILLE FOCHRAIM, DO CHÓS FRIOS ACU A CHÉANN AGUS R'DFÉADH RÉ RUAR. ÓI AN TRAIL ANTRÚDH RÍNTÉ ARI BHÁR UIRGSE AGUS R'SAN COR NÁ LEIDH AICÍ D'A CHUR DÍ. DO CHLAODAIDH AN FRIOS RAN LÁIÚREACHT ARI AN GCUIND EILE. “EIRÍSÍD,” ARI REIREAN, “AGUS CHÉANAM GO ÓFREICEAM AN RÍ!”

O'ELRISSÉADÁIR, GO MAOL AGUS R'SO MOCHTÁIL ARI CHÚIR. CHÁNAÐAIR GO RÉIDH I CHURO NA RAILE. DO CHNÁMHDÁIR I N-A CHÍMPAIS AGUS R'RAN A CHÁ TLAOBU RÍOR AGUS R'RUAR. ANRAN DO CHNÁMHDÁIR CHREARNNA RÚITÍ ANOINN AGUS R'ANALL. NIOR CHUR RÍ COR DÍ, NI NÁC IONSGNA. BA CHÉAPRÍ SUIR CHUAÐAIR I NDÁNACT. BA CHÉAPRÍ SUIR LÉIM FRIOS ACU ANÁIRIÚDE UIRTÍ. BA CHÉAPRÍ GO CHABDAIR ANÁIRIÚDE UIRTÍ 'NA ÓFICÍODH. NIOR CHUR RÍRE COR DÍ.

“AC!” ARI RIADH, “NI'L RA RÍ REO AC RÍ S'AN MÁIT!”

CHOMAINEADAIR CHÉACHTAIREACHT EILE AG CHRIAL ARI LÚRÍTEIR 'SÁ IARAIÐ AIR RÍ DO CHUR CHUCA “GO CHBEADH CHNÍOM ANN.”

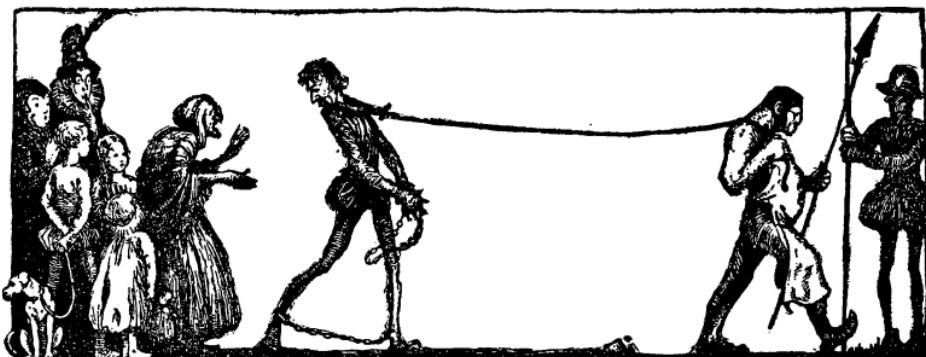
“IMCHÍS,” ARI RA LÚRÍTEIR LE N-A CHIOLLA, “AGUS R' CHABDAIR DÓIBH CHIUDH RÍ GO CHBEIDH CHNÍOM ANN.”

O'IMCHÍS AN CHIOLLA AGUS CHUS RÉ LEIR CHABDAIR NIOME, ÁPRACTAIDE DE PHÉIRT MÓR CHRAORAC, AGUS R' CHAI'S RÉ RA LOCH CHUCA AN PHÍART. NI CHÚIRGSE CHUPLING AN PHÍART RA LOCH 'NA CHLUADH RÍ I NDIAIR NA ÓFHRIOSANA 'SÁ N-ICÉ ARI A CHICÉALL.

Το ινέσταρι αρι λύριτερ αν ριαρτ όο τόσαιτ
υατα. “Β' φέισιρ,” αρρα λύριτερ, “ο'ά οικαρ
έ ίσο ωτιοφράδι πι να πεαρα 'νά ε 'ν-α
θιαίδι θιέσαιβ.”

“Ο!” αρι ριαρ, “ιρ τριασ δηλιότε πάρ
φαναταιρι παρι θι άγαινη αρι ωτιήρ. Ιρ παιτ
ιρ ειμιν ινν α φεαθαρ α θι αν ραοξαλ
άγαινη!”

“Αν τ-έ νά θειδ οιαλι αιγε θειδ ειμινε
αιγε,” αρρα λύριτερ leo.

ΑΝ ΜΑΣ ΑΓΥΣ Α ΜΑΤΑΙΡ

Θι αν μας αρι ργοιι άγυρ ίσοιο ρέ ιεαθαρ
ο ργοιαίρε ειλε. Πυαιρ τάινις ρέ αθαίτε
άγυρ αν ιεαθαρ αιγε ιρ απλαιδι α μοι αν
μάταιρ αν ίσηιον α θι θέαντα αιγε. Βα
ζεαρη ίσηρ ίσοιο ρέ τωιλε άγυρ μά ίσοιο
υο μοι ρι ηιορ φεαρη ε.

Ρέ παρ α πεαρτυιδι ρέ ρα η-αοιρ όο δηλιότε
ρέ ρα ίσαυιθεαέτ άγυρ ίσης ρέ α ιάν πειτε
να θαοιρε 'νά α θειτε θιν α μάταρ.

Fé Óuir le do phugadh air agus do daoradh cun a chrocta é. Óí fé cluar air an gceoic agus an tsead fé n-a thuineál. Óí a mátar i n-a gearamh ag bun na crioice agus i agh dol.

Oíar fé air an luict coimseánta leigint do focal do labairt léi. Do leigeadh anáirte i. Do chom fé a ceann cun a cluairfe mar bheadh fé cun cosdair a tábairt dhi. I n-a meaduasan i fáilair a phug fé air cluair uifíte le n-a fiacalaitib. Do bain fé an cluar ó'n gceann dhi!

Do ghlreacha a phabhlaitreac le Shráin air a leitirí de ghníomh ag mac Ólá Ódeanamh air a mátar agus é ag dul cun báir.

"Staodair, a Óaoine maite," air reifreach. "Cé i fóidis lib a chas cun na crioice seo mire?" air reifreach. "Sín i anfhan i," air reifreach. "Óá ngsabhadh rí oíomh go maite le ríalt an lá a gsoindear an leabhar ní gsoindfínn a chaille agus ní beinn anro aonair."

An Múine:

"Tóraí an uile i fóidis é i fóidis do corfá."

"Nuair círuadhán an t-rialt i fóidis a deacair i

"Ní bhíon an ríalt a chomhiont an ríalt."

AN MADA-RUAÓ SA TOBAR

Čuit mada-ruaó ríor i unction, lá. Ói an tobar ríod óimíonn agur na pallai 'n-a tímhar ríod pleamáin agur do cheir aip teacáit ainiúr. B' é a tíceall é féin do coimeád gian duil fé uirge.

Cárla do mactíre beit ag Sábhail éar an unction. O'airisg ré an ríod ag coimise tíor inr a' tobar. O' fheas ré ríor. "Ó! a Réimairid an ériodé 'rtis!" aip reirean, "cao d'ímtis oírt, ná conur a chualáir anraon ríor! Ó! Ó! Ó! Mo chuaig éu, a fiú ńoicte! So veimín féin agur so dearbha ír oí liom so móir a leitceáid de matalang do chuitim amach ńuit. Ó! go veimín agur so dearbha ír fada náir cáinig aon ní eisortá oírt ír mo chuir de cátá oírt 'ná tu feicrint i n-a leitceáid de cár."

Cóm luat agur fuaír an mada-ruaó caoi aip focal do labhairt do labhair ré. "Ír mait an ríod chuaig beit agat do ńuine, gian amhráir, aic d'á n-deaintá iarracht éigint aip mé čarans amach aip an áit seo," aip reirean, "ba ńdís liom guri cáinibhise é 'ná a bhusil de cainnt agat."

An ńuine:

"Ní coimiseadh na ńréitíre na ńráitíre."

AN T-ACTAIR NIMHE AGUS AN PORTÁN

Do tárta poirtán agur atair nimhe i n-aon-tigear. Bí an poirtán macánta thíreacá i n-a meón agur 'na círóidé. Niop mar rín do'n atair nimhe. Bí ré 'n-a lúbairle cam cealgach. Niop taitn an lúbairreacht agur an camartuiol leir an bpoirtán. Tuis ré cónairle a leara go minic do'n atair nimhe ac ní raið aon maic ód ann. Bí an cam agur an ceilg ra n-actair nimhe do réir dúncteair agur ní cùirfadh an raoisal fiacail aip iad do éairéamh uair. Fé dhéiré tainis eagla aír an bpoirtán riomair. Tainis dhois-amhar aíse aír, agur dhois-10 ntadoið aíse aír. "Marbh-dhair dé me oíde"

éigint agur mē am' coda!" ari reirean.
"Tá rē cōm maič agam torac do ӯeit agam
air," ari reirean. Do marib rē an t-aċai
nimē an oīdce rīn.

Niail a bī an t-aċai nimē marib do bī
rē rīnt amac, cōm tīreac le maġsil, ari
an uṛilār, agur han cop nā lūb anonn nā
anall ann.

O'fēad an pojtān air ari fead tamal.
Fe ӯeire duħalit rē, ari a maċtnam,—“Oa
mbead do ӯeo cōm tīreac lew' marib ba
ħiġidet do ħaoġsal ē.”

An Mūne:

An nōgħaire iż-ċaime ӯeinean an bār feajr
tīreac ӯe.

“Seascain għleascar idhekk milik rileħmain.”

Nā ӯein carojeam le feall nū ӯeanfar
an feall opt.

“Iż-żairiż a bion tioř ari an għċed
ūeħġġidin.”

An sealġaire agus an colur

Cuadu realġaire amac lá aq realġairead. Conaic rē colur ari ċlann. Cuip rē raixsead
fej-ħraing a ħoġa. Do leis rē ē fēn ari a
leat-ġsluin ċun an uṛċaiġ do caiteam. Tīreac le linn ē ӯeit ċun an uṛċaiġ
do caiteam, agur a ġsluin aq-tedekt ċun
taħbi, do cuip rē oħroq a ċożeże ӯeire
ari aċċai nimē a bī 'n-a luuġe ra ħbeġi laiġtiar
ve. Do luuġ an t-aċċai nimē ari ħali air.

Do leim ré ruair gáin an t-uircáir do caitream agus ró do chuidí an t-éan raoir.

”Do ghluaír an ním o fiacal na péirte tríos an rál agus tríos an scoir agus tríos an scoláinn ari fad, agus ba ghearr so raih an duine i n-uaðaet báir.

“Ó !” ari reircean. “Táinisg an t-olc tímpaile. An bár a ceapar so’n ean íf é íf tráinis báir dom féin !”

An Mháine :

An t-é Óeinean an t-olc íf aip a bion iarrfma an uilc, i.e. an peacaod. Ní trúighe tuasan an duine toil so'n peacaod 'ná fíatlán ré ari aitair níme. Cuirfean an peacaod fiacal níme ann agus gáibh an ním rín tré n-a crioide agus tré n-a anam.

Téirdean an t-éan raoir, ám. Ní téirdean an peacaod tarb an t-é Óeinean an t-olc. An t-é fhuilgean an t-olc ní bion aon ríomh de'n peacaod aip.

An fear agus a clann mhac

Bí fear ann, agus bí ainiom aipisíod aip, agus bí ré ag dul cun báir. Ní fíordíp aoinne ó'a clainn cá raih an t-ainrisead i bpolas aige, agus bí eagla oíche so bfaidh aip bár gáin an áit o'innrit o'aoinne agus so mbeiridí i h-easgmaír an aipisíod. Tarb éir maectnaíom agus cónmaile óibh, íf é ceapadair gur b'feair a fiabhrasige óe cá raih ré i bpolas. Níor tuas ré fíreagair oíche so ceann aibh.

Συιρεαδαρ ἀν σειρτ ἐνισε αἰρίρ αζυρ αἰρίρ εἰλε. βέ θειρε θυθαιρτ ρέ, “Τά ρέ ευρέα τροις ζο λειτ ι θταλαμ ῥα ράιρε ριν αμυις.” Νιορ βέαδαδαρ α τυιλε εόλιντ ρ' βάγδαιλ υαιδ. βναιρ ρέ θάρ αζυρ θο ευιρεαδ ἐ.

Σιύδ αγ λορδ ἀν αιργιο ιαθ-ραν.

Το τειρ οητα α θέαναμ αμας ῥα ράιρε λιτ θα θόισιζε 'νά α θέιλε θυν ἀν αιργιο θο θειτ ανν. Θεινεαδαρ ροιλ ταλ αζυρ ροιλ αθρυρ, βέ ταρι θεαραδαρ ζο θθ' βέισιρ ζο θβαιγδιρ ἐ, ας νι θβυαραδαρ α θυαιριρδ.

βέ θειρε θάναδαρ ι θτορας ηα ράιρε αζυρ θο ηόμηραδαρ θόρρα ἀν θυλε θηλας θι, τροις ζο λειτ αρι θοιμηερ. Νι θβυαραδαρ ἀν τ-αιργεαδ. Νι ηαιθ ρέ ανν θνισε. “ Καδ α θέανημ ανοιρ ? ” αηρα θυινε ακυ. “ Συιριμιρ αρθαρ ῥα ράιρε,” αηρα θυινε ειλε, “ αζυρ θιοδ ηυδ έιγιν αγδαιν θε θάρ αρι ραοταιρ.” Το θεινεαδ ραν, αζυρ ἀν θαρα αρθαιρ α θι αρ ἀν θράιρε ριν ῥα θρογταρ α θι θυξαιν θο θαινεαδ ἐ αζυρ θο θυαιλεαδ ἐ αζυρ θυιρεαδ θ' α θιοι θι, αζυρ θο θειν ρέ ηιορ θό αιργιο 'νά ταρι θεαραδαρ α θι ι θθοιλας αζά η-αταιρ ο θορας. Τυδαδαρ ἀν ραοτρη θεασνα αρι θά ράιρε ι θσοιρ ηα η-ατθιλαδνα, αζυρ θεινεαδαρ α θά θιρεαδ αιργιο, αζυρ ταρι ριν θοιθ ζο θτι ζο ηαθδαρ θεατρηπλεαδας ζο ταιτ.

Δη Μηνε :

Πυαιρ α θειρ αγ θυλ θυν θάιρ βάδ αζαδ' θλαιν θόμαιριλε α θεαρα αζυρ θονη ηα θόμαιριλε ριν θο θέαναμ οητα. Ιρ αθθαραιζε θοιθ ραν 'νά αιργεαδ θόρ.

AN T-AODHAIRE AGUS AN FARAISE

Ói aodhaire ag aodhaireadacht i n-aice na faraistéar leá bheagán rathairiúil. Ói an t-uifíse seo rám agus an Sírian ag taitneamh aonuair aip. Ói long tamal amach aip an uifíse, agus a reoiltá bheagánacha gheala uifíte. Ói an t-aodhaire ag feacaint aip an uifíse agus aip an long, agus é ag maectnamh. Dúibh airtear ré leir fén, ar a maectnamh: "Imteobcaid," aip reifrean, "agus viofraid na caoipe leo agus ceannócaid riomhnt meala agus cuirfraid aip bóru longe i agus bhearrfraid liom aononn tar éis faraistéar i, agus viofraid i tall aip a thá oibreao agus cormócaidh rí anro. Anraian is ghearrí seo mbeidh airmsead mo dóbhitín agam, oibreao agus ná bheadh seo deo agam de bhrá ná gcaorlaísc ro." Ó dothein ré mar rinn. Ní raibh ré acá leá ná thád aip an bfarraighe nuair eiríss rtoimh agus ói an long i riocataibh a báitche. Cun na longe do coimeád aip bhrá uifíse b' eisgean do'n fuipean longe gáé a raibh d' ualaí acu do chaitheamh amach féin bpol. Ó do caiteadh an mhlíl amach i dtéannnta na cod' eile.

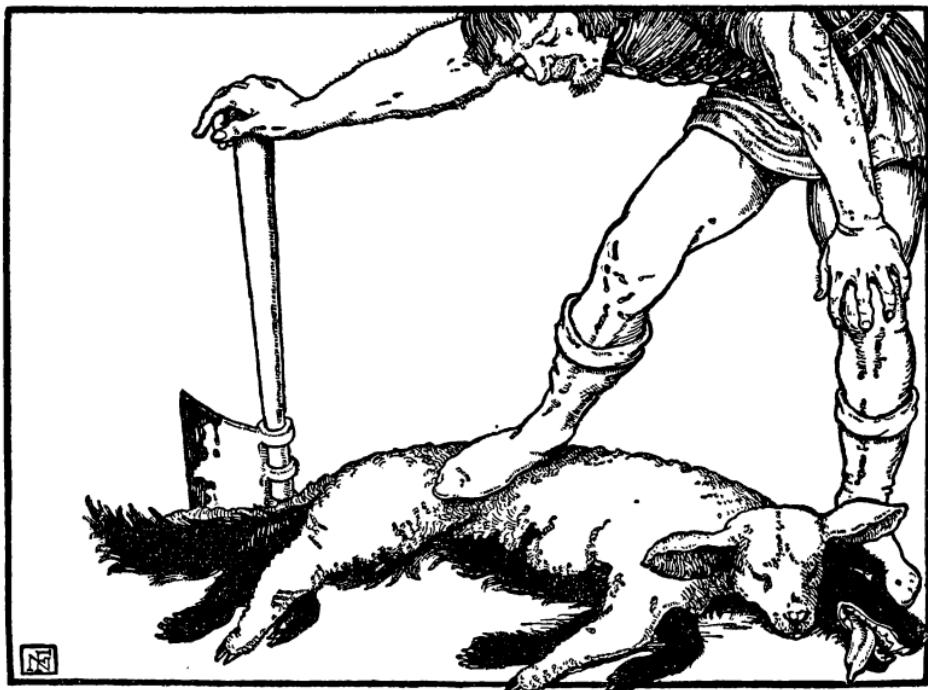
Táinis an long raoir. Oíompruis an t-aodhaire aip aip aodhaireadacht. Ó do faraistéar seo raibh tréad maité caorlaísc aipír aigé, acu do ráinís seo raibh i gcionn aimpriúle. Ó do clárfa mar an gceádtona seo raibh ré leá bheagán eile rathairiúil ag aodhaireadacht i n-aice ná faraistéar.

Má ba bheagán feac rí an céad uair bá thá bheagánacha 'ná ran feac rí an daíra h-uair.

Ó'fearáidh sé uirteí go dulc ar feadh tamair. Anraon do labhairt sé. "Tuisim tú!" ar reifrean, "Tuille meala atá uait!"

An Mhíne:

"Bhreithnig an abhaí fhlá a dtéidíodh 'na cuilte."

an maectíre i scroicean na caorach

Cuirí maectíre scroicean caorach uime, agus d' imteisír sé amearg na gcaorach, agus b' iad 'sá marú agus 'sá n-íte a gán fior. Féidir le tuis an t-aodháire fíe n-dearfi é. Ní tuisge

cuig 'ná riud ré aip agus ríur chuir ré téad fí n-a mhuineál agus ríur crosaí ré a' gheis craitheann é.

Táinis na h-adóirí eile agus ríur conacadaí, dair leo, an caorla aip crocaid. "Aililiú!" aip ríao, "Cao doob ail leat ag crocaid na gcaorlaí?"

"Ní caorla atá ann," aip reirean. Agus do bain ré croicean na caorlaí de ceann an mactíre. "Sin é agair é!" aip reirean. "An bithearnaí?"

An Mhíne:

"Ná tadhair do bheirt aip an gcealó ríéal go mbéarlaíodh an dara ríéal oírt."

B' féidir go mbéaló croicean caorlaí aip iúd agus nári caorla é 'n-a éaloibh rian.

Sár a dtuigdiar do bheirt féad leirtiú de'n croicean.

An mactíre, agus an t-uam, agus an gáthair

Táinis mactíre lá aip gáthair, agus uan 'gá deol. "Tá neartach oírt, a uainín," aipran mactíre. "Ní h-e an gáthair rian do mactair. Sin i tall i, féad, amearaí ná gcaorlaí."

"Ní feadair, i ndomhnaí!" aipran t-uam. "B' féidir gur b' iúd i tall mo mactair, ach ní h-i tóis me. Ní h-i cotoúis me. Sio i anro an mactair do coimeád am' beataid me agus iñi a leanfadh anoir."

An Mhíne:

Má fágán tú do leanbh le h-oileamhaint ag duine iarracha ní b' eis agat aip ball aic leanbh iarracha.

AN LUĆ TUATĀ AGUS LUĆ AN ÓAILE
TÓIR

Tus luć na tuatā cuipre cun fēartha do luć an óaile tóir oírce. Bí rean-aicén acu ari a céile. Cuip luć na tuatā of cómair a éapad róðluisirtí móra, daír leir. Bí bláipe de óriofcónio aíse a deinead de'n phláir ba mine agur ba shile; bláipe de rean-óagún; bláinne mine coipce a bí go cúntrá agur go deisbhlaírtá; bláipe nuad-éáire; agur fmut d'uball óear, aibid, miliú. Niop ic ré fén aon phioc de'n bia le h-eagla ná bead a nódíctin agraon ann. Aic cun a leigint aír go phaib ré ag icte óaimriú ré diair cnuictneacán agur bí ré 'shá phiocad.

Ní phaib i luć na tuatá aic cabdóigín. Óuine uafaral doib ead luć na catárapas. Agur do labhair ré. “Féad!” ari reirean “a óuine muinctearpá, ná tóig ofm é tā óeinim dánairdeadct oft. Meagairim gur móri go leir an díct céille óuit heit ag caiteamh do fadógsail

Γα η-άιτ ρεο, γαν τ' οινεαστ σόμπνυιθέ αγατ
 ας ποιλιν κύμασι υαιγνεας, γαν ασ' θίμπαλ
 ας μόιντεάιν αγυρ ενυις αγυρ ρρυτάιν, γαν
 θε σόμπλυασταρ αγατ ας θειτ ασ έιρτεαστ
 λε γυτ να η-έαν. Βα θόισι λιοντ γυρι θ' φεαρη
 τις θρεάς τόρι γα θαταιρ ταρι α μβειφά ας
 έιρτεαστ λε σόμπλαστ υαραλ, αγυρ ταρι α
 θρειφά υαιριλεαστ αγυρ θηνάισι αγυρ θρεάσ-
 ταστ αν τραοζαιλ. Τέαναμ ορτ, α θυινε,
 λαϊτρεας θονν! Μ' φοκαλ θυιτ νά θειδ
 θατού 'η-α θαοθ ορτ. Σαρ ε αν ταιρθε θο
 θυινε α γαοζαλ μυρια μβειθ ρυτ νύ γάραμ
 νύ αοιθνεαρ έισιν αιγε αρ! Νι φολάιρ θο
 θειρτ αγαινη α αομάιλ γο θρυιλ ρτράισε
 μαιτ θ' αρι γαοζαλ θαττε αγαινη. Τάιμιο
 ανρο ινδιν. Νι φιορ εά μβειμιο αμάρας.
 θιοθ ρλέιρινη αν τραοζαιλ αγαινη αν φαιρ ατά
 αν θαοι αγαινη αιρ. Τέαναμ ορτ!"

Ο'ιμτιζθαρ. Ο'έαλυιζθαρ ιρτεαστ γα θαταιρ
 λε θοιρθεαστ να η-οιδόce. Βι εόλιρ να
 ρυιζε γο μαιτ ας λισ να θαταρας. Συαθαρ
 ιρτεαστ ι θτις τόρι θρεάς θυμαρας. Τάριλα
 γο ηαιθ θιννέαρ τόρι αγυρ θυιθεαστα υαραλ
 γα τις ι θτορας να η-οιδόce. Βι θια θηριτε
 αρ αν θηριάρ, οιρεαστ αγυρ νά η-ιορραστ φισε
 λισ. Θο θυιρεαστ αν λισ θυατα αρ λάρι αν
 θηριάιρ, αρ θηλατ θηριάιρ γυρι θόισι λε θυινε
 γυρι τόρι αν ρεασαστ ρεαραμ αιρ. Θο θυιρεαστ
 ορ α σόμπαιρ ρόθλυιρτι νάρι ρόθλυιρτι γο
 θτι ιασ, θια υαραλ θυασαστ νάρι θλαιρ ρέ α
 λειτέριο ηιαμ αγυρ νάσ λυζα 'νά θηαρ ρέ
 γο ηαιθ α λειτέριο θέαντα. Ιρ ε α βι αρ
 α γάρταστ. "Νάσ τρυαζ," αρ ρειρεαν ι
 η-α αιγνε φειν, "νά τάνας ανρο φανό!"

Ἡρ ἀρι έισιν α ὅι αν μαέτηναṁ ραν θέαντα
 αἰγε πυαίρ α ή-οργαλαὸν αν θορυρ αγυρ τάιης
 θαοινε ιρτεαć. Όο ργιύρο να ιυέαιδ ανονν
 'ρ αναλ φέ'ν θτριοργάν. Ήι i η-αονφεαć
 ιειρ να θαοινε ριαρνα ρε ίαθαρ τόρι θι-
 ειυθραć, μαρτίν γράνα colγαć αγυρ ε αδ
 λειμηριδ αρ βυαιρ αν θριλαίρ, αγυρ ζο γεριέιοιρ

φαλλαὶ αν τιже λε γαć ολθύιρ ρε γλαμ θ'ά
 γευιρεαὸν ρέ αρ. Ήι αν ιυέ βοćτ ιαραćτα
 i θτεανητα. Όο ρταναὸν α ανάλ, αγυρ θα θεαδ
 ηά ζο θτυιτεαὸν αν τ-αναμ αρ, i η-αγαιρ δαć
 υιραιρτε θ'ά γευιρεαὸν αν γαθαρ τόρι αρ.

1 γειονν ταμαι λ' ιμτιδ να θαοινε αμαć
 αγυρ θ'ιμτιδ αν γαθαρ τόρι i η-αονφεαć
 ιεο, αγυρ ζο θύναὸν αν θορυρ.

Anraon do labhair luc na tuatha le n-a chéaraid. "Máir é seo raoisíl atá agat anro," ari reifrean, "ní beag liom-rah óe!" Ó' éaluisíl ré amach agus r' éaluisíl ré abhaile, agus b'ba mait an t-é féadfaidh é meallaí i dtírneo na catáraísc ailtír. Nuair bhuaillidh na lucáis a b'ra cónarrranaíct uime ó am go h-am, agus nuair fiafhrasíodh de cao é an rásair áite an baile móri, ní féadfaidh a fágáil ari coindce ac—"Ní catáir mar a chuaipiúrs é!"

An Mháine:

Seacáin aerí an traoisail. Seacáin an uair-leacth nári, éalúisír. "Ní catáir mar a chuaipiúrs i."

"Iñ buan feair i n-a dúncais."

AN FÍOLAR AGUS AN MÁDHA-RUAÓ

B'í fiolair ag rolátar do dhá h-áil maroin. Do conaic rí ag bhrúasach pluaire, 'sá shíanaidh féin, coileán an mádha-puair. Do éalúisíl rí air agus do ghiobh rí cun giubail é 'n-a thá crioibh. Conaic mádatair an coileán i ag imteacht agus an coileán aici. "Ó!" ari ríre, "ari shíad t'oinis, a éan uafar, ná beir uaim mo coileán bheaghs beathuisíthe puair, agus r' gan agam ac é!" Níor éas an fiolair aon torlaí uifre. B'í daoinne i gcsónadhair na h-áite agus ailtóir déanta acu, agus b'í teine acu ari an ailtóir cun i òibirt. O'imris

an mada-ruað agur do r̄gloð r̄i de'n altdóir
 r̄mailin aðmaid agur é ari larað, agur riñð
 anonn í go dtí an c̄lann ðarlaigse 'n-a r̄aib
 nead an fiolair t̄uað ann. Þi c̄luinniú
 móri de ðuileabari fēðcta agur de ðuorpha
 agur de c̄ipineac ag bun an c̄rainn. Nuair
 c̄onairc an fiolair an mada-ruað ag teadct agur
 an teine aici, t̄ainis r̄gannra uirti r̄ar a
 loirsgfí a nead agur a h-ál. "Ó! r̄tað,
 r̄tað," ari r̄ire. "Séobðair do coileán." Tuz
 r̄i lei anuair an coileán láitþreac agur cuir
 r̄i ualici é, r̄lán folán, ag b̄ruac na pluair,
 mar a ðuasair r̄i é.

An Máine:

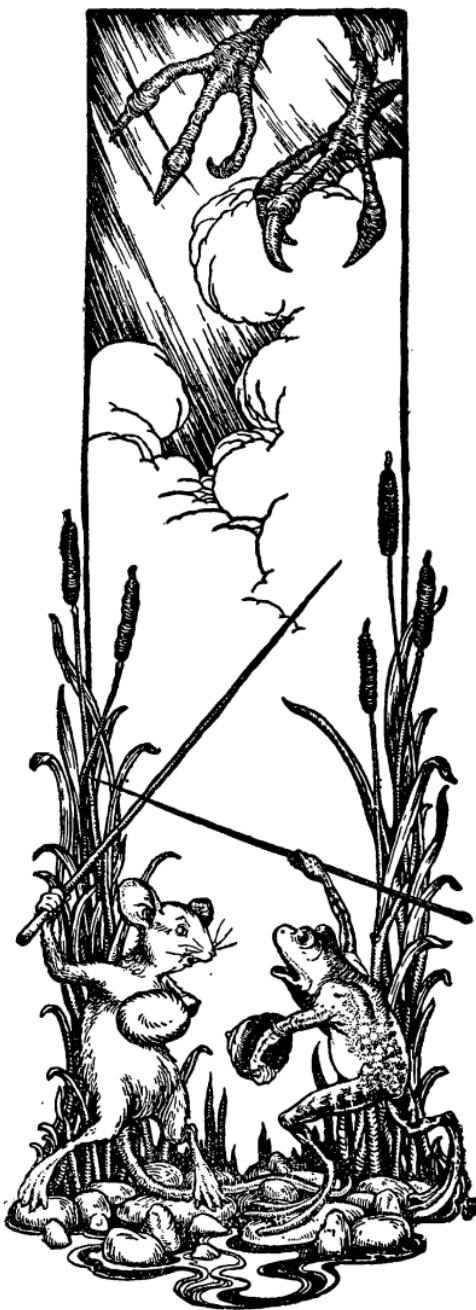
Ná vein an éagcónir. O'á ruarlaigse é an
 t-é go n̄deanfir an éagcónir agur an láim-
 láidóir ari, beiro r̄e ruar leat ari c̄uma éisín,
 luat nū mall, agur ní tu iñ feappi a
 t̄iocepið ari.

An Fros agus an Luičín

Þi imrearrán móri tráct iðir an ðfríos agur
 an Luičín, fēðcaint cé 'cu go mbeað an t̄úrtóð
 aigse. Þi an fríos nō láidóir do'n Luičín agur
 iñ minic a t̄agað r̄e uirti de leim agur go
 ótusgað r̄e folðaðtað ði. Ac þi an Luičín
 glic aicilligse, agur iñ minic a t̄agað r̄i lair-
 tiar de'n ðfríos agur ná h-aiðriðse að r̄e í go
 mbainead r̄i órós-miðotóð ari, a c̄uþreac ag
 r̄griðaðaig é.

Fé òeire ñeap-
adair lá cun an
rseil do ériod
amach ar fálaiō
aonair.

Čáinís an tā
Sairgíðeas ar an
láctair catá agur
ir é airm a bī ag
sac Sairgíðeas
aici ná bhoib mait
láidir lusacra
agur biori air.
Óo ériodeadar
go calma clobda
ar fead tamail
agur ba mait
cuisce iad. Ac le
méri a bhuat o'a
céile agur le
méri a nsgúba
oo'n cómraic
nior tuisadar
fē ntheara an
feabhas. Ac do
conais feiran
iad-ran. Óo
fleamhnuis ré
anuair oícta agur
do rsgubh fē cun
riubail iad, an
luicín icsgróbleir
agur an fros rā
crob eile.

Δη Μύνε:

“Σογαρὸς σαρπὸς σαοὶ ναμάρο.”

“Νή βίον αν πατάσι ταρλαμβίον αν ρμαστ.”

Δη σέαρο ρμαστ ’νά α σέιλε ρμαστ αρ δυινε φέιν. Δη μυίντιρ νά ευιρριδ ρμαστ αρ α πιοργαίρ φέιν, νή βειδ χοιδέα αέ ας θρυιζεαν αγυρ ας ελαμπαίρ αγυρ ας τροισ, ας ιτε α σέιλε αγυρ ας ρτοιασ α σέιλε, αγυρ να σόμαρραιν ας μασαρ φύτα, δο ωτί φέ δειρε δο ωταγαν α ναμάρο δυναριδ αγυρ δο δευιρεαν φέ α παλαιήτ ψε σύραμ ορέα.

Ιφ υρα ψο δυινε ε φέιν ’ξά ρμαστύ φέιν ’νά α ναμάρο ’ξά ρμαστύ.

An Dá Fhros

Bí an dá fhros 'na scómhnuidé i locán ari
peadh aibhao. Táinis ramhraíodh thír agus tions
muis an locán agus b'éisgean do'n bheirt
gluaireacáit ag locáid inio cónmhuinidé. Táin
aodair go dtí tobair. Bí ré doimhinn ac bí
uirge bheagd ionfhuair tios ag ann.

"Léimimír fíor," aifreann fhros óis. "Táin
am' lorgaod le tarct."

"Stao," aifreann fhros eile. "Dá mbeimír
tios agus go ráineodhád an tobair ro do
úil i noirí fíe mar chuidián ari locán, conur
tioscimír ainíor?"

An Máine:

"Bheisneis an aibhí ríri a dtéirír 'na
cuilic."

Ná h-eirigis i gcealach go mbeidh a fíor agat
conur tioscimír amach, le h-eagla go bhfanfa
i gcaill.

An León, a's an beitir, a's an MADA-RUAODH

Do thairbh fiaothairde eilidh óis. Táinis león
agus beitir i n-aonphéadach ari an eilidh agus
teit an fiaothairde. Ceap an león an fheoir do
beit aige. Ceap an beitir i beit aige féin.
Ó iomparuis doair ari a céile agus tionscheadair
go fioscmáir. Tionscheadair go raibh ari tnaíte.
I ndeirfe an catá biondair rinte agus gan

ionta coimise, agus ar an eilidh marb eatairte. An ran do chainis an mada-ruaibh agus o'árdousis ré leir an feoil or cónair a rúil agus gan ionta oiread agus díannntu chuisce.

“Iar truaibh nár riomhaemairi an feoil!”
Ari riad.

An Mháine:

“Oing de'n liobán a gsoilean i fén.”
“Lám-láirír agus lám-láirír eile:—
eatairte fén i fhearr é.”

“Nuairi chroisír na fachair i fí an t-aibac.”

Seallamhna an fír b'reoite

Bi feair ann agus bí ré ari a leabhair agus
taom triom b'reoiteasta air. Seall ré
o' Apollo agus o'Mercuilius go ndéanfaidh
ré iðbírt mile daon chua ac é leigear.
Bi a bhean ag eirteast leir. “A dhui ne a'
chroide 'rtis!” Ari riire, “cá b'fásra-fa mile
daon le h-iðbírt!” “Eirt do béal, a bhean
gan chiall,” ari reifrean. “An amhaird a
mearran tú ná fuil aon chúram eile ari Óeitíb
ac b'eit ag teast ag eileamh fiac ari mo
leisceir-fheoctán!”

Do leigheasadh é, am. Nuairi a bí a fháinte
airge o'imrisis ré agus o'aimrisis ré riomhaem
marla buiðe agus o' bliuic ré é, agus d'ein
ré maithaoil de. An ran do cùm ré ari an
maithaoil mile daon beag dearr b'reigse. Do

त्वोर्पुसिं रे इद असुर दो श्लान रे इद एं चुप
रे अप अल्तोिर इद असुर दी॒धीर रे इद चुन
ना नृ॒देते नू.

निओ ब'फादा दुर ऊल अन फेरि बोक्ट अप अन
ड्क्लेर रान. देनेआ॒ ताइ॒ध्रेआ॑ दो. दो
ताइ॒ध्रेआ॑ दो दो याँ॒ र्हो॒दा दी॒र इ ब्रो॒ला॒ अप
ब्रु॒ला॒ ना फारािगे इ न-ा॒ लै॒त्तेि॑ र्हु॒न दे॒ चु॒न्ने,
असुर दो ताइ॒ध्रेआ॑ अन चु॒न्ने दो. द'िम्ति॑
रे रा न-॒ो॒द्दे अज लो॒र अन दी॒र. अन फाँ॒
अ बी॒ रे अज ताँ॒दे अप अन ओ॒ ताइ॒ध्रेआ॑ फो॒मारा॒इ॑
िष्टे॒ला॒ ओ॒न ब्रारा॒इ॑ असुर दो यु॒जादा॒र अप असुर
चु॒रेआ॒र अप बो॒र्ह ना लो॒न्जे ए, 'शा॒ ब्रै॒त
लौ. दो ज्ञे॒ल्ल रे लै॒त्त्रेआ॑ दे॒ि॒क मि॒ले पु॒न्त
दो॒ अ॒ ए लै॒ग्न॒त उा॒ता. शै॒रेआ॒र. "दा॒
न्जे॒ल्ल बे॒गान," अप याँ॒, "ब'फे॒र्दि॑ दो
ज्ञे॒रेओ॒रि॑ चु॒."

दो यु॒जादा॒र लौ ए असुर ऊ॒लादा॒र ए 'न-ा॒
र्च्छा॒बा॒.

An Táiné:

ता॒ दा॒ोिने अन असुर नु॒दिर बी॒न ते॒न्नेा॒र
नु॒ त्रियो॒द्दी॑ ओ॒ता बा॒ ऊ॒दि॑ लै॒त ओ॒ता दो॒
उ॒ताथार्पि॒दी॑ अन र्हो॒दा॒ल तो॒र दो॒ द्वि॒ा ना॒
श्लो॒र्हे, मो॒ला॒ दो॒ द्वे॒ लै॒र! अ॒रान, नु॒दिर
सार्ता॒र य्लाि॒न्ते ओ॒ता असुर बी॒न अन र्हो॒दा॒ल
अप अ॒ ऊ॒ती॑ अ॒नु, निओ॒ ऊ॒दि॑ लै॒त ओ॒ता अ॒न
द्वि॒ा भै॒त इ न-ा॒न चो॒र अ॒नु. इ॒र ओ॒ अन च॒रि॑
अ भै॒रेआ॑ अ॒ लै॒त्तेि॑, अ॒म. इ॒र इ नृ॒दाि॑ अ॒
त्राि॒ध्री॑ अ॒ ऊ॒ दो॒ ऊ॒ दो॒ उ॒तागान अ॒ फो॒मारा॑,
.1. अ॒ त-ा॒र्हरेओ॑, ओ॒ता असुर दो॒ त्वै॒रेआ॑ रे॒
चुन यु॒द्द॑ लै॒र इ॒द.

AN CAPAÍ AGUS AN T-ASAL

Ói capal uafal uaiþreacá ós, agur eipe caéta aip, agur é ajs għluu ħireaċt fē unction an caċċa. Ói iħali t-ġreanta aip agur rriu an ħireaġs sox paxib b-ealbaċ aix-xidu inti. Ói ré ós l-airodji cutċaġs. Ói sal ar a rrioin, agur vi cūbajr ġeal le n-a ċopjan. Oo t-ärla, noimix amad ajs għaż-żabbar an bōċċa cċedona, aqbal boċċet agur é tuijixx-ġie ajs ualac t-trom aip.

“ Fäg an t-fliże uain nū għedda u te ċorxa b-ionat, a jidu għan mait ! ” aqraq capal, agur ba' kollu ġej ja' t-slejha.

Oo unction an t-ärla i-leiċ tħadu ajs u do għluu ħiżi an capal cożajid tħalliż amad ar cor-anā ħiex ajs tħalliż ġie uż-za' baint ar na cloċċaib.

Cuajid ré ja ċaċ. Niċi tħalliż ann ē aċ-żo bainead an t-truūl ar. Niċi l-ri ļeċ-żu nī paxib a tħalliż maiteeraġa ann cun cożajid. Oo violet le tincéjip ē. Niċi cuixerad an iħali t-ġreanta ná an t-trriu an ħireaġs a tħalliż aip. Oo cuixerad ar ċapal ēiġin eile iad. Oo cuixerad an tincéjip rean-ħiġja tħalliż fàfha aip, agur cuixerid ré rean-ċeannu jaċ-ċnáibe aip, agur niċi tħallu ré leċċ a unction le n-ix-xieb. Ba' ġearru sox paxib an tħortxar agur an tħortxar agur an tħortxar agur an tħalliż bainte i-żżepp u te. Ba' ġearru sox paxib moins ġiobvalac aip, agur għluu nekk ħiġi tħalliż ajs ġiġi ċromu an agur aqna lom agur muinejja r-ġiġi. Ói ré fiono-ċar p-żejt-leaċ tħiġi, agur eaqbal r-ġiġi aip.

Sa pioċet tħan unction, Ói ré ajs vu u donaċ

agus ar ualaic gianúileáidí airi, agus ar do bhuail an t-árgal céadna úd uime.

“Seadó!” aifigh an t-árgal, “an tuigheann? Ní ionic leiom gur baoisgal d’aoinne go ngeosbairi de coraib ann in Óis, tuigheab ionan agus ar an lá úd!”

An Muine:

“Irfat agus a labharan go teann!”

Irfat olc é an t-eiríse aonáirthe. Nuairí bion ré ghuair ní bion aifighim ód. Nuairí bion ré riorth ní bion truaighe ód. Coindé airi é!

“Go h-éirí! a bhean na dtírí mbod.”

An CROMÁN AGUS NA COLÚRA

Cromán a bhí ari fheadh aibhreath ag imteacáit anonn ’r anall agus mórctímpar rí a n-aer, of cionn tíse na gcolúr, agus gíord gur minic a bhí foighneann aige d’á chabhairt fíor ceann acu, biondair ió círte ód agus do teip airi bheireas ari aon ceann acu.

Féidir le do chumhais ré ari feift. Táinis ré agus ar do labhair ré leo.

“A colúra,” ari feirfean, “iř eagáil leiom go bhuil dhois-iontaoibh éigint agairibh agham-ra. Már fíor é iř móri an cheartmhad atá oifigiú. Níl uaim-re aic an tairishe iř mó fheadfínn do dhéanamh óaoibh. Níl am’ baint de’n traoisgal aict gian coimeád agus corrnamh feisimteamhail do bheit ari cónair agus ari ceart buri ríngreadar agairibh. Dá mb’áil liubh rí dhéanamh uiom-ra agus mé ghlacach i níburi meafar níor gád óaoibh corcde eagsa namhad iarrtis ná

amuisí ño ñeit oíraið. Ñá tñigeadh fiolad nû ræabac, faoileá nû mada-ruað, áraðct aeið nû olþiaðt talman, að cuij iñteac oíraið, miñre ño tñorðfað 1að, aður t'impredað bár le ñob a'r le h-ingnið oícta, nû tñabarðað a leitêiro ñin de ñgeimile aður t'anþa ñðið, 'sá ruasðað aður 'sá nñibirt, nári ñaoðal so ñfillrifidir."

Tñigeadar na colúra ñur ñreáð so lëir an ñgéal ñðið ri de'n trórd ñan ño ñeit oír a gcionn aður ñur acu ñealð an faoðal rám fë n-a cuman aður fë n-a cormam aður ari a ñgáð.

Slacadar i n-a ri oír a gcionn é. Ñ'éigean ñð a ñdearþu so ñaingean so mbeal ñe 'n-a ri ñðið cõtrum oícta, aður ñdearþuis-eaðdar-ñan ñeit ñilir ñúrðaðtað ñð-ñan.

Na ñeapri so ñreacadar ní a cùir iongna oícta. Oír a gcoimali amacé, ñan bláile iongna 'n-a ñaoð ari, ño ruð fë ari colúr acu aður ño mairþ aður t'it! Ó' ñeacadar ari a cõile aður t' ñeacadar ari-ñeán. Niðr cùir fë ruim ari bít ionta. Ari baill ñubairt ñe so neamþuaipimeacé, na raið ann ac a ñualgar ri ñð, colúr ño mairþ anoir aður aripið nuair ñealð mian feóla ari. Cùir fë 'n-a lusge ari a clainn ñur tñroic an ñualgar cõeðna iad-ñan. Anjan iñreáð tñigeadar na colúra ñur ñeineadar ñdearþað. Ac bi fë ruar acu ñeit 'sá tñigrint an uairi ñin. Niðr tñigeadar i n-am é.

An Múine:

Na slac ñuine cõiðce ari a tñuairifd fëin.
"Ni h-aiteantaf so h-aontiñear."

ΤÚΡΙΤΕΡ ΑΓΑΣ ΆΝ ΘΕΑΣ

Τας θεας ταθαρταρ όο λύριτερ, .ι. ποιητη
μεαλα 'η-α εριαταρ. Βί τέ σόμ δυιθεας ραν
νι γο ησυθαιρτ τέ λει α ποσά αιρζε θ'ιαραιδ
αιρ αγαρ γο ραιδ τέ λε φάσαιλ αισι. θ'ιαρ
τι αιρ, αν τ-έ γο δευιρραδ τι οεαλς ανη γο
μβα τρύις θάιρ όο έ. θα θεασαιρ λειρ
ριν αν αιρζε ριν όο ταθαιρτ όο φειρτίν σόμ
πιορσαιρεας, γαν κορζ έισιν όο ευρ λει ανη.
“Τά όο πιαν αγατ,” αρ φειρεαν, “ας
θεασαι! θειρ τέ 'η-α τρύις θάιρ αγατ φειν
λειρ, μαρ φάσφιρ αν οεαλς.”

Αν Μύνε:

Ιρ οις ί αν πιορσαιρ. Αρ ηόρ να οεισε
αγαρ να θειέ, ιρ πιαν ί όο'ν τ-έ αρ α η-ιμεαρτ-
ταρ ί αγαρ ιρ θάρ ί όο'ν τ-έ ιμρεαν ί; .ι.
θάρ αν φεασαιδ παιρθ.

“Τιγεαν αν θρέασ τίμπαλ.” φιλλεαν αν
παιλιρ ρα ζύλ υιρτι φειν.

Αν φαιρ α έρωινηγεαν αν θεας μιλ θιον αν
ματ υιρτι. Νι τιγεαν τιομάινεαν τι αν οεαλς
'ηα 'τά θειρ λει.

ΑΝ ΣΤΡΑΙΝΝΕΟΣ ΑΓΑΣ ΝΑ Η-ΑΙΤΡΕΑΔΑ
ΝΙΜΕ

Τάινις αν Στράιννεος γο θορυρ πλυατρε να
η-αιτρεαδ ηιμε οιδέε φεασα, αγαρ θ'ιαρ τι
θειτ ιρτιδ οιρτα. Όο λειγεασαρ ιρτεαδ ί
σ θι αν οιδέε σόμ φυαρ. Σορμιδ τι ί φειν
αρ λάρ αν θηλάιρ αγαρ θειν τι λιαρτόιρ θι
φειν, αγαρ τιν τι να θεισηε αμας πόρ-

čímpal uirči fén, i ḫtřeo ná féadfað aoiinne voul na ūoře. Ní féadfað ačaiř níme ūabál čáirre, riřiř ná ūař, ná p̄riostí ē.

“féac!” aři řiař, “tā an p̄luaiř ſeo veas aři n̄dóicin ažainne fén. Ní ſolaiř ūuit-ře ūeit až imčeac̄t.”

“Ambara,” aři ſiře, “an t-ě leř ūur cūmansk̄ ūagad! Níl aon ločt ažam-řa aři an áit ſeo.”

An Múine:

“Ní h-aiteantar ūo h-aontiſeap.”

Čeap na h-aiteapeača níme ná veađ aon ūac ořta an ūrliinneōg do ēuř amac̄ ſe uaiř ūa mait leo ē, nū ſiacal níme do ēuř inti. Níor ēuimníſeadeap řiam aři na veilſniř.

AN SEAN-POC AŽUS AN LAOŠ

Úi ſean-poc ann ažur úi ſe amac̄ i mbliadanta na tuigriona ūo mait, ač ba “až voul i n-aořiř až voul i n-olcar” do ē. Ře ūeipre úi ſe iompuigče amac̄ cōm ūořeac̄ ſan ná féadfað ſe ſtař ūan ūeit coitčianta až ſp̄riūčađ ažur až ažařcail ažur až ūnirčiř, i ḫtřeo ūo řiař an třeao ūo leřiř cplaiřte ciapaiře ařge. Úi laoš óđ až féadaint aři la ažur až éiřteac̄ leř. Do ūeip ři aři ūař ažur do ūabaiř ři leř. “féac!” aři ſiře, “a leitčeio ſeo. Tář-ře ana-lářoř, ana-ŵuascač aři ſař. Tářiř teapaiře, nímeac̄, ſiōčtāř, ſeaptař. Ūion ūzannura ořaiň ūo leřiř ūomat. Ač ní tūře ūlořteap ūlam ūař až ūeim ažařce ’ná ūuňo aři teiře ūu an ūař ūion ſe až’ ūorař.”

“A ‘nghín ó,” aip reifrean, “ír fíor do chainnt agus níl am’ milleadh ac nád Féidir liom féin an ní rín do chuirfint. Tá neart agus mórnead ionam, agus ír minic a cheardaíom am’ aighe aghaidh do tadhairt aip an gcead tóir eile agus ír rónair ghádhair agus Óaoine do

mára. Meardaim an uair rín go marbháilinn a bhrúil de ghádhairíodh i n-Éirinn, bion a leithead rín de chroíðaíte agus de mórnead epiordé ionam. Ác nuaír tágán an tóir ní fhanan a chuitíne rín agam. Bhuaighis mo dorcha uatá féin, ba éidic leat, agus rísuabhaird riad é cun ríubail me i ústheo go mbíon iongna oírt cártaí tágán an fhuinneamh go léir ionta.”

An Táiné:

“Ír treibhre d'úctear 'ná oileamaint.”

“Bhírean an d'úctear tré fúilibh an chait.”

“An fad a thairifir féin i gceasadh thairifidh do bhearr.”

“Mar a thairifir riath i gceasadh thairifé ciorcée,
Ó túnír an cluicé go deire na gspíibe.”

(An Réasacáid agus an Dáir.)

An León, Agus an MacTíre, Agus an
Mada-Ruaadh

Úi an león ag dul i n-doir, agus ír b'f é gan
beirt ari fóisnam. Táinig na beictíodh go léir
go h-uimhrial 'sá féadaint ac amáin an mada-
ruaadh.

“Ní féadfaí cad 'tá ag coimeád an mada-
ruaadh,” aigran león.

“Tá a fiúr agam-ra cad 'tá 'sá coimeád,”
aigran macTíre. “Ceapán f'ré nád' baoisal u'd
feargta tú, agus ní féadfaidh f'ré gan a Óriosc-
iomrui do chuirbeaint.”

Úi an mada-ruaadh amuisc ag éirteacáit leir
an gcainnint. Do phreab f'ré i gteac láncheac.
“A ní onórlai! ” ari reifrean, “Sáb mo
leatréigéal! ” Beinn anro fadó riath ac tá
an d'úctear riubhalta agam ag lorg leisigh do
t' onóir, agus tá an leisgear agam, le toil
t' onóra.”

“Ír maic é rin! Ír maic é rin! ” aigran
león. “Cad é an leisgear é? Inír é. Inír é.”

“Tá,” aigran mada-ruaadh, “an crioicean
do baint beo de macTíre agus é filleadh
teit ari do ceann.”

Ói an mactíre ag éirteacht leif. Do ruisceadh aif agus baineadaí an crioicean deo.

An Múine:

“Díng de’n liobán a rgoillean i fén.”

AN MADA-RUAÐ AGUS AN MACTÍRE

Bailis mactíre rtoir mór i bpluaír, agus an rian ceap ré fanaímant ra pluaír ari a fártacht an fáid a leanfað an lón. Óairis an mada-ruað an rgeal. Táinig ré cun na pluaíre. Ói an doirír dánta. Slaodairiù ré. “Ó ! imtis leat fén,” arran mactíre. “Táim gan beit ari fógsnam.”

“Cuigim !” arran mada-ruað. “Doicéal atá aif. Aic beado-ra ruar leif.”

Oimtis ré agur do rgeid ré ari an mactíre. O’ inír ré do’n aoðairíe go rai b’ oibh-þeit-riðeas éigin ra pluaír. Táinig an t-aodhairíe agur píce aige agur tairb ré an mactíre.

An rian do cuaid an mada-ruað cun cón-niðte ra pluaír agur b’ rolátar an mactíre aige agur b’ ré ari a fártacht.

Ní ró fada a b’i. Ba ghearr suí táinig an t-aodhairíe céadna cun na pluaíre aifír, fheadaint an rai b’ aon mactíre eile ann. N’ fhead ré iptimeas. Conaic ré an riu do beo iptimeas agur ní túrge conaic ’ná ráid ré an píce ann, agur do tairb ré an mada-ruað. Sin marí imtis ari an mada-ruað do b’ a glicair.

An Múine:

Fillean an feall ari an bpeallaire.

na giorfíte, agus na frosana,
agus an gaoth

Táinig gaoth móir agur bí rí ag lúbaid
na gceapann, agur táinig a leithead rín o' anfa
aip na giorfítíodh gur ceapadair imtealaist ar
an raoisíal aip faid, mar ná féadfhiúir an
t-éirpleac o' fulang. Gluaireadair cun
riubair. Tánaodair so bhrúacá iocá agur bhoíodair
cun iad féin do báit. O'airíseadair an
fotram ria n-uifge. Cad a bheal ann ac
fhuainte frosana agur iad ag teicte le
n-a n-anam ag dul fé uifge ria ioc.

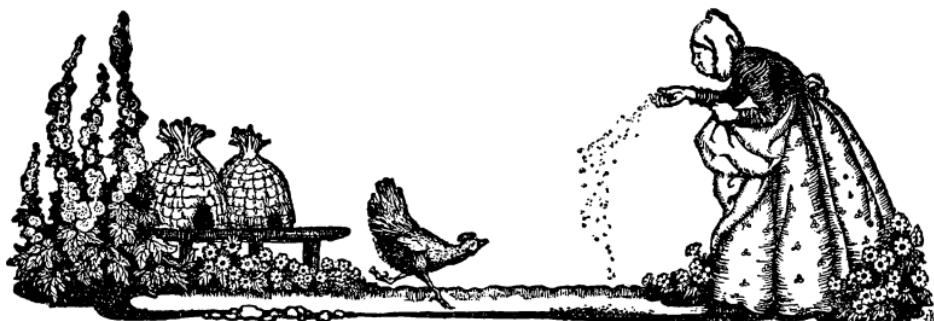
Bí rean-giorfíad tuismitonach aip na gior-

fiúib. "Staodair, a Shiofhríte!" ari reifrean. "Ní h-againne amáin atá an raoisal sg h-olc. Már fiú óibh riúid a n-anam do bheireann raoir leo fé uirge ba cónaí sur b' fiú óúinne airé talaírt óúinn féin ari an talaam dtírím. Ó á olcair atá an rseal againn aonair b'férdirí mura bfeadáinír riomáinn sg mbeadh an rseal níor meara againn."

An Muine:

"Ir maihs a báisteach i n-am an anfa;
'S sg ótigean an Shuan i n-diaid na
peartana."

bean na circe

Ói bean ann agus i bhí ceapc aici, agus i bhfeireadh an ceapc uibh i n-aighaird an lae. Ceap an bean docht d'á dtuigeadh rí bheirte le n-icte do'n gciúin go mbéarffadh an ceapc d'á uibh i n-aighaird an lae. Cómh maist do chúd. Ir é riud a thain an ceapc, ám, ná dul i riuitíre agus i rtád de bheireit.

An t-áine:

“ Niop meara do dhúine riud a théanfaidh síobáil do 'ná riud fósanta.”

Sáruisgean an tráinnit i féin.

Tá ndaoine agus ní foláir leo gád aon riud do chur i bhfeabhar. Má tá riud cómh maist agus i fériontir do bhfeidh, ní foláir do dul i n-olcar le h-actrú. Ir é a bhuaclan baint leir.

An Áinle Agus na h-Éin Eile

Ói ror lin ag feair d'á cùl i bpráipe. Cónaic an áinle é. Ó imteis rí agus ríailis rí na h-éin eile. "Féad," ari ríre leo, "tá ré riúd ag cùl róir. Ir ar an ror d'fáran an lion d'á n-deinteap na liona le n-a mbreibteap ari éanai. Téanaisd liom-ra láitrieadc agus ríocaimír an ror ar an itír rí a mbeirí uain aigé ari phréamh. Anra ní beirí an lion ann agus ní féadfar na liona 'do dhéanamh ná iad do cùl ríomhainn cun ari marbhá."

Níor cùireadair ruitim inti. Níor ríocad an ror agus do phréamhuis ré agus táinis an lion of cionn tailim.

Ríailis an áinle na h-éin aipír.

"Féad," ari ríre, "tá ré of cionn tailim. Aic níl ré ro dhéanac fóir againn. Téimír agus ríatáimír ar an dtalam é rí a neart-tuiseisír ré."

Níor cùireadair aon truitim inti, agus d'fáir an lion go raibh ré 'na loirighniú árda.

"Téimír," ari ríre aipír leo, "agus ríailis an ceann de agus loitfiú rí an aonar fén é." Níor dhéineadair aic beirt ag magadh fúití agus agus glaoðaí "ainle an feara" uirtí.

Nuaip cónaic rí ná glacfaidír cónaiple a leara uaití i f é ríu a dhéin rí ná imteacáit uata ari fad. Ó rín a leit ríeanan an áinle na coille agus na craoibh agus dhéinean rí a nead f é dionai. Agus f é rílingisib agus f é rígléibéalai na dteac, i n-áit náic baoisal vi liona.

An Múine:

“Ír uif a an t-oile do éoráid i n-am ‘ná é leisgeair i n-aontpháit.”

“Ní h-é lá na gaoithe lá na rísoib.”

“Ní h-é am na cneadairighe am na h-airírighe.”

“Ír feairí fheadaint poimé Óuine ‘ná óa fheadaint i n-a Óiarið.”

“An t-é ná Óéanfiríð a lear fheadain é nū ní Óéanfiríð-re do lear.”

AN SGÍATÁN LEATÁIR AGUS AN EAS

“Do ruis earr ari rígiatán leatáir. “Ó! ná maithib me! Iarairim ari Síráð t'oinis é, taibhair faoißeam dom!” aírran rígiatán leatáir.

“Ní chugaim dul ar d'éanaitib,” aírran earr.

“Sdó, ní h-éan mire. Féac, ír luád me,” aírran rígiatán leatáir.

“Ó féac an earr aír. “Ír d'oidc liom go bfuil an ceapt agat,” ari ríre, agus do rígoil rí uaití é.

Tamaí ‘na Óiarið rian do ruis earr eile aír. “Ó!” ari reifrean aírír, “ná maithib me! Iarairim ari Síráð t'oinis é, taibhair faoißeam dom.”

“Ní chugaim dul ar do luádib,” aírran earr.

“Sdó, ní luád mire,” ari reifrean. “Féac, rín iad mo óa rígiatán. Ír éan me.”

“Ní deiríum ná go bfuil an ceapt agat,” aírran earr, agus do rígoil rí uaití é.

An Múine:

Ír maith an ruid do Óuine óa fheadaint do beirt ari a boga aige, ac gan feall do Óéanfiríð ari doinne leo.

An Preacán agus an Caoira

Ói preacán lá ari Órlom caoirlas agur é ag cainnt go blaðmanach agur go Órcé-mhínte.

“Óa mba húadair a bheadh am’ meadhrá,” ariðan caoirla, “ní bheadh oireadaí rian buinne fuit-rá.”

“An amhráidh ír dōis leat ná tuigim-re pén an méidh rín, a cailleac!” ari reißeán. “Deinim cainnt agur blaðman agur Órcemhíne nuair a leigsteapí dom é, ac nuair ná leigsteapí bím ciúnin go leóir.”

An Máine:

Ír bheád i an foirdne, ac ír maiús a leigfád Ó'aoinne húabail de coraib ann.

“Nuair a buailfar ari leacain tu ionrais an leaca eile.” Oubairt Sé mar rín é, san amhráir. Ac oubairt Sé rúd eile n-a aice rín. “Má caillean an ralan a blar caicteapí ra n-aoileac é agur húabair de coraib ann.”

Ní h-ionan foirdne agur rraordantaist.

Ní uafal iреаd an foirdne, ac níl i rraordantaist ac ralan san blar go n-húabair de coraib ann.

An Seandouine agus an bás

Ói reandouine car cancapas amuis lá ari an gencus agur bírtin bhorgnaird baileigthe aige. Ói an t-ualaic ari a mhui n-aige agur é ag teast aðaile, agur gac círcéim óa dtuigad

ré bhois ré ag ríomhánach ari an ualacl mar
Seall ari é beit cónaí tróim.

O'airis an fhaot é agus rí go mbéadó
rórórt aici airi. Óruaidh rí chuisce ruair agus
bain rí únfarait ari. "Ó ! greadaodh chusat,
mar fhaot !" ari reircean. " Ni n-amhlaid a
tabhairfá consnam dom." Táinig rí lairtiair
de, mar 'o ead ag tabhairt consanta ód,
agus do réidh rí amach é i dtíreó go
mb'éisgean do jút tré locán uifse agus fáil
fliuchadó go sláinibh é agus fáil óbhair go
leagctí é. Ni "greadaodh chusat mar fhaot"
a duibhairt ré anfhan, ac jutu ba meara go
mór 'ná é. Do rísaon rí leir go ceann
tamail bhis go dtí go raih ré ag sabbail tré
béalra oifige. Anfhan do rísaab rí mór-
tímpal airi agus tuis rí copr coirte ód agus do
leas rí é féin agus an t-ualacl ra oifige
agus cuij rí an cnuc amach dí.

O'airis ré agus érom ré ari fhol. Ói culait
oifige ó mialac talam airi, an feapr bocht!

"B'feapar liom beit marb !" ari reircean,
"'ná beit ag ríomháod leir an raoisal ro
níor ria ! O'feapar liom go dtiocfaidh an
bár oifm an neómat ro !"

Le n-a linn jin móruis ré an jutu lairtiair
de. O'fearc ré éair a fhuaillainn. Cé béal i n-a
feapram ann ac an bár. O'airis a fíruaig ari a
ceann le ríannra. Do ríadh an ríomhánach.

"Fílaodair oifm," ari an bár. "Cao tā
uait ?"

"Ó ! ní'l faic, a dhui ne uafail," ari reircean,
"ac go n-árdsoifá an béaltrí bhorndair leo
oifm."

O'ártuiseas an bár an bhearrt air agus do rsgaradair.

Táinis an feanduine abhaile agus seallaimh òuit náir airisí ré fuacht ná fliuchra ná gaoctair an chuid eile doen trilise.

An Muine:

Nuair a deir duine gur b'fearr leir bár o'fáisail 'ná beirt ag rigracaí leir an raoisal, ná crieid é.

AH CORCÁN AGUS AN CRÚSCA

Bí corpán agus crúrca ari bhrúasach aban. Táinis an tuile agus do riudh iúl éum riubail iad arión. “Ó!” arran crúrca, “cad óéanfar! Buailefar i gcoinnibh na scloic me agus bhríofar me!”

“Ná biodh ceirt oírt,” arran corpán, “ní'l baoisal oírt. Taibhfarad-ra airge òuit.”

“Ó! fán uaim amach!” arran crúrca. “Iar meara dom turra chusam 'ná na clocha

réin. Mā buailtear i gcoinniù a céile rinn iñ mire do bhríofar agus ní'l aon baoiséal oírt-fra. Fán uait amach, aitheirim leat!"

An Táine:

Má 'r cíúrca tú ríeadain an coicéan. Ré 'cu cíúrca ná coicéan tú ríeadain an t-riosc-teangealbálaíthe.

Ná dein capardar tuigheab é do leat e.

An Tsalaint agus an formád

Úi an feair rannntaí agus feair an foirmáid lá ag déanam ióibhíte cum lúritear. Níor b' aill le lúritear beit 'sá bhoúrlað réin leo agus cuir ré Apollo ag tmaill oíche cun pé atáinse a b' uaitha do tábairt d'obh do réiliú círt.

Cáinig Apollo. "Sead!" ari reircean, "tá a fíor agam go bhfuil ghláð mór agairb d'á céile má'r fíor bhréas. Anoir an t-am agairb cun é tairbeáint. Ré riúd iarrfíodh duine agairb gheobhair an feair eile ari a dhúbailt e."

Do ríeadar. Úi feair na ríannnta glic. Ceap ré go leisfarb ré do'n feair eile labhairt agus atáinse o' iarrfíodh i dtíre o go bfaighairb réin an atáinse rín ari a dhúbailt. Ác ní raibh a fíor aige cao a bain le foirmád d'á mériod glicear a b' ann.

Do labhairt feair an foirmáid. Ní raibh uait aí an éaloí.

"Cuirtar mire ari leat-fáil!" ari reircean. Le n-a linn rín do baineadh an d'á fúil a' feair na ríannnta.

Tá formad i f meara 'ná rúd ann, .i. an formad a bainfaradh an tárthail ar fein cún aon tráil amáin do baint a' duine eile.

An Muine:

An t-e déanfis díobhail d'a cónarraithe le corp droc-aigse déanfis ré díobhail i f ná é do fein, .i. díobhail anama.

FUAR AGUS TEIT

Ói fear ag imteacáit tré coill. Lá fuair doibh eadó é. Ói fuacáit agur ocráir ar an bfeair. Do buail duine fiadán uime. Táinig truaí ag an nduine fiadán dho. Do riug ré leir i fteacáin a phluair fein é. Ói an fuacáit ag cur ar an bfeair cón mór ran go raibh a méirgeana le n-a béal aige agur é 'sá réithe.

"Cao énigé go réidean tú do méirgeana?" aigran duine fiadán.

"Cun iad do téird," aigran fear.

Ari ball riug an duine fiadán bia teit dho. Ói an bia nō teit agur ói an fear 'sá réithe.

"Cao énigé go réidean tú an bia?" aigran duine fiadán.

"Cun é fiadraí," aigran fear.

"Séidean tú riúd cun é téird agur réidean i n-riúd cun é fiadraí!" aigran duine fiadán. "Imris ar ro!" ari reifrean. "Ni taitnean

fear liom a férdean fuař agur teit," agur
čiomáin ſé uairí amach é.

An Múine:

"Seacain teangea liom, leo."

AN CAT AGUS AN T-ÓISÍFÉAR

Táinis spráð ag cat ó' óisífeár. Ó' iap
an caictín ari Úenur i cír i piocat mná óise.
Do cír, agur do pórach i fén agur an
t-óisífeár.

Anraon doib ail le Úenur a théanamh amach
ari achruiš aighe an caidh fír mar achruiš a gne.

Bí an lánamha ag caidreamh a gcotha lá i
broscair a céile. Cír Úenur luc ari an úrláir.
Conaic an bhean an luc. Ní túrigse a conaic
'ná do líeim ri ó'n mbórd. Do leasadh an
bórd agur do bhríreadh na miara, ac do
muighadh ari an luc.

"Eiríscim arat!" arra Úenur. "Ní théan-
fadh éire thíot ac cat!" agur cír ri 'na
piocat fén aipirír í. "Iar maič atá ríseart
agat-ra léri," arra Úenur leir an bpear.

An Múine:

"Bhrírean an túnccar tré fúilib an caidh."

Seacain-re, a mís ó, agur ná pór cat i
piocat mná óise, o'á bpeadánacht í, ní bain an
cuaor diom go leasfar an bórd agur go
mbriúfar na miara lá eisín.

CIALL CÉANAIŚ

Ói búnírtéir ag obair i n-a ríora. Ói caorla aigéidhe ó a ghearrraíodh rúar. Ónail ré cnoiðe na caorlaí iairtiaír de ari bloc. “Béarffidh gáðair éisín an cnoiðe leir,” aifrean bean an búnírtéara. “Níl aon gáðair ann éinig,” aifrean búnírtéir. Óí fan an ríseal mar rín ari feadó tamail. Anraian, nuair a ói cùl an búnírtéara leir an mbloc do fíleamhnuis gáðair iarracsta iarrteacáid agus do rísiobh ré an cnoiðe leir. Ní raibh ré ac ari an otaobh amuic deo doruair nuair a cónaíodh an búnírtéir é. “Bíodh ré agat!” aifrean búnírtéir. “Ír ciall céanaiś dom é. Ní béisírtír-re ná do leithead ceann eile uaim.”

An Mháine:

“Ír fearr ciall céanaiś ’ná óa céill a mhuinteap.”

AN GÁÐAIR AGUS AN MACHTÍRE

Ói gáðair ag bálcáearlaícthe do féin oisdeach bheagán gréim-ghealaíse. Do capaíodh mactíre air. Ói an gáðair go cothuigche láidír fíleamhain. Ói an mactíre go caol agus go lom agus go h-oibrí.

“Ír móri an ionfhabhá lom,” aifrean mactíre, “tura cóm bealtuigche agus mire cóm lom. Ír tréire agus ír fearr cun fíaldais me ’ná tú, agus féadac, ír fearr a cothuigean turra cu féin ’ná mar féadadhaim-re mé féin do eotú. Conur a thinean tú é?”

“ Ní'l bacs oiftear tu féin do cónú cónam
mais agur cónuisim-re me féin ac go ndéan-
fír an gnó a théinim,” aifran gádair.

“ Cao é an raibar gnóca é ? ” aifran mactíre.
“ Ní théanfusigean ré guri gnó ro chruaio é.
Ní féacan tú maraí féacfaidh gádair a bhead
maraíb ó obair.”

“ Neorffad-ra óuit cao é an gnó é,” aifran
gádair. “ Bion oifte an tig' o' fáirfe ardoitíche
agur na biceamnaísc do thíbirt.”

“ An mbion a tuiile,” aifran mactíre. “ Ní
bion a tuiile,” aifran gádair, “ agur riu ní
fearrí 'ná ran, ní'l aon gnó ní fearrí a
claithean liom 'ná é.”

“ Anois,” aifran mactíre, “ ní bheásc boí
a tuiilean tú do bheada, agur míre ag rísuabhad
na gencise ari feadh caithe n-uaire fício b'
férdir, go minic, rul a brafáim lán mo béal
de bia.”

“ Ní'l aoinne 'sá iarairí oifte,” aifran gádair.

“ Aír míre dom dul i n-aonfeacht leat-ra
anoir,” aifran mactíre, “ agur théanfad an
obair a théinean turfa ? ”

“ Téanam oifte,” aifran gádair.

Ói an bheirt ag roin air le coir a céile, ag
théanam ari an dtig' n-ári bain an gádair leir.
Féacaint d'a dtus an mactíre ari muineál
an gádair conaig ré riu éigín.

“ Cao é an rian é rin a cím ari do muineál ? ”
ari reirgean leir an n-gádair.

“ Ac ! ní riú biorán a'r é rin,” aifran
gádair. “ Ní'l ann ran ac rian an trilabha
a bion oifte i gcaitheamh an lae. Gádair drios-
miotalaíc ireas me, agur caitheoir té ceangal

1. Scraitheamh an lae le h-eagla dá dtigeadh
aon cónarra iarrteasach go mbéarfrinn aip."

"Asgur a' mbion rílabhra aip do mhuiñeál 1
scraitheamh an lae?" aipran mactíre asgur
iongna aip.

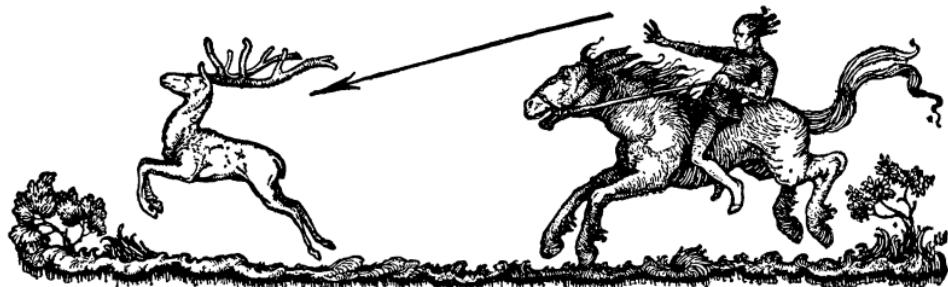
"Bíon," aipran gáðair, "aċ nuaip unction
caitíse asgat aip ní curfá ruim aip bict ann."

"Ambarra, a mic ó," aipran mactíre, "do
curfrinn-re ruim ann. Dá gceangalti mar
rín me do bhrifinn an ceangal nū ḡaċċfrinn
me fén. Nior curhead aon ceangal riām
oħra asgur ní curfarri coiðċe. Ir fealpi liom
mo ċotú fén d'á olcar é asgur cead
mo ċor, tħéi ċnuċċaib asgur tħéi ċoilltiib,
ná do ċotú-ra d'á fealbar é, asgur do
rlabhra. Go dtéiðir rílan!" Dó leim ré
karri claird asgur curi ré an jéið ó-ċuaird de.

An Múine:

Ir malix a ħolha d' fén aip a n-ixxha d' ré.
Ní fuilgean radojx-lacme rílabhra.

AN CAPAL AGUS AN FIADÓ

Bi fiadó agur capal i n-aon fórumisgeacht. Tírdeanadh. Toirf na h-aðairca ghearrá do beit ar an bfiadó do buairír ré ar an gcapal agur do thíbhir ré ar an bforusgeacht é. O' imcias an capal ag trial ar an bfeair agur dein ré a ghearrán leir, agur d'iar ré air congnamh do tathairt do cun an fiadó do marú.

“Conur fheadhinn-re congnamh do tathairt ouit?” aigran feair. “Tá an fiadó ní ghearr i n-a ríte dom.”

“Béarrfadh-ra ar mo mhuin tú,” aigran capal, “agur tiochríodh ruair leir.”

“Tá go maic,” aigran feair. “Ní mór dom, am, rírian agur ialaít do cùr oírt.”

“Táim rártá,” aigran capal, “ac go bfeicfaidh níosaltaír d'á imirt ar an róisairne úd na n-aðairc.”

Do cuipeadh rírian agur ialaít ar an gcapal agur cuaidh an feair ar a mhuin. Do leanas an fiadó. Do ríte ré aðrad, ac do tanaídar ruair leir agur do mairbhád é.

“Sead!” aigran capal. “Bíos rian aige!

Táim rárta aonair. Síaoil uait mé. Táim aonar-thuirídeas tóis.

“Ó! Ambára,” aifran feair, “ní féadfainn tú síaoile uait ari an scuma ran. Nuair bhíodh an fiach seo isteach agam ní móir dom turfa bhíte agam éan ceann eile do mharú. Tá ár-thoirídeas agat. Ír móir an feanar a bhi oírt agus tu teacat éusam. Tábharrfaidh do thóitín le n-íte óuit, ná biond eagair oírt.”

Tá an capal fé gmaect an fír ó fín.

An Mháine:

Ír olc é an rún-dioigaltair.

Má ’r mián leat olc do théanamh ari do namhaid agus congnamh o’ fágair éinse, reacain rul ari meara óuit éusat an congnamh ’ná an namhaid. Seacain rul a n-théanfá mar théin Óláirmhíodh Mhaoil na mbó.

An T-ÚCAIRE AGUS AN SUALADÓIR

“Táir,” aifran sualadóir leir an úcaire, “agus deinimír aontisear. Níl ann a cé beart agairt agairt deánfhiú aon tis amáin ari níos.”

“Ambára,” aifran t-úcaire, “ní théanfáodh ran an beart go deo.”

“Cao ’n-a éaoibh?” aifran sualadóir.

“Soo,” aifran t-úcaire, “ní tuisge beathrua slan agam-ra ’ná beathréid galact agat-ra.”

An Mháine:

“Seacain an dhorcht-eanagabálairde.”

An T-ASSTAIRE AGUS AN CEOL

Ói fear ari bhruidc na h-aibhan. Ríobairfe doob eað é. Ceap ré, fé mar bairiliseadó ríe na daoine cun an pinnce leir an gceol, go meallfað ríe na h-eirg ar an abhainn leir an gceol. Ói ré ag reint agus ag reint agus ag reint doibh, ac níor círeadaí aon truim ann. Fé óeipe do cait ré uairí an ríb agus do ríus ré ari na líntib. Tug ré an lion lán leir, an céad iarracht 'na 'céile. Ói an lion ari an bhoirt aige agus é lán o' iarrcháibh, agus iad ag leimpiúis ann.

“Ac! ní'l aon ciáll agaiib,” ari reifrean. “Ní pinnceadó ríb le ceol ó cianaib, agus aonair tátí ag pinnce gan ceol!”

An Mhíne:

“Eirt le fuaim na h-aibhan a'r gheobhair tú bheac.”

CÓSAR AN BEITÍR

Úi beirt feair aír riúbal tré cíoll uaisgneac. Úi a fiúr acu go raibh driosc-aonmíotóe móra ann. Óneadaí mar gád le n-a céile go gcoigrócaidír a céile dá utsead aon tóir oifí.

Ba hsearbhí gur riúd beitír cùca amach a' riúgs na gceann. Úi duine acu éadorthom lúcthamar agus r' imcís ré ruair cíann mar théanraí cat. Úi a fiúr aír an bfeair eile ná fheadraí r' ean beitír do chroí i n-a aonair. Iñ e riúd a théin ré ná é féin do chaitheamh air an dtalamh agus a anál do coimeád, mar 'd ead gur cíorrán é. Úi a fiúr aíse ná n-iorgfaí an beitír aír an riúd a marbhócaír r' féin. Táinig an beitír i n-a aice. Cuir r' e a riúon cun a cluairfe agus cun a béal. Coimeád an duine a anál mar úi a anam air. Ceap an beitír go raibh r' marb dálriúib, agus r' imcís ré.

Nuairí b' ian beitír imciseácte tâinig fear an chrainn anuair. B' i ré ag mion-Scáiríodh agus ag tágadh.

“Cao a b' iag an bfeair móri ná ó’á pád leat?” ari reirean. “Ba móri ian reo an cosáinias a b' ari riubal agair. Conac a fhíon bualte ruair le o’ cluair.”

“B' i,” ari an fear eile, “cosáinias eadraíonn. Duibhait ré liom ian fáid a thairfínn airír san iontaois do éabhairt a’ fear meacata, do gheallfaidh an fóid do fearfam agus an fóid micfaidh cónaí luat agus cíndfaidh ré an tóir ag teast.”

An Túine:

Ná géill do cainint aon túine go bfeicir a gníomh.

An TADH-RUAIDH MAOL

Do phugadh ari thadha-ruaith i n-inniú lá, agus ó’fáidh ré a earrbal ann. B' i ré an fhorbairt ag imcheadct imearas a comhairfan san siob de'n earrbal airi, agus iir é a b' go cráidte. B' ióidh ceirt agus iairfe agus ceann fé airi nuair ciond ré an chuid eile agus na rísuabha bpreáistea tróimh ag tuictim agus ag luairgadh lairtearán siobh, agus a’ cheirfe féin san tuinte airi, an fear bocht!

Tâinig ana-mírneadct do nuair airiúdhs ré an fógra ó'n bffriodh ná do leisgírrfaidh an raoisal, daír leir, aic nuair a conaic ré cao é an rásair an fíorod do chuit an lus ari an las airiúdhs aige.

Þe ðeirre cūimhniß rē ari ðeift a cūirrath
ē, vāri leirr ðein, o ðeit 'na þampla þaoðalta
imearf a cōmarran. Cūir rē rðéala amac
hur māit leirr a cōmarrain so leip do tēadet
cūisge ari aon lātair, i lior árihte a bī i lār
coille. Tānadar. Ni þaib bláire cuinne acu
leirr an ngnō a bī aigse ðioþ.

Τάινις τέ ανάιρετε από τύπτοις οντί ταίρια
αν λεαρα αγυρ το λαθαιρ τέ λεω από αν
γευμα το.

“ Féad! ” ari reirgean, “ a maothair-ruaða, tá ní að vœanam mearðail dom le fada agur mearfaim náð ceapt dom é coimeád níor ria ari m’ aigne san cup of þur scótmair. Ír ’mō contabairt agur ír ’mō iomárd a bion of ciorn an maothair-ruaða ó mairdin so h-oitðce agur ó luan so Satðarán. Bion an riðaðað 1 n-a ðíairð, agur bion feari na ngean 1 n-a ðíairð, agur bion feari na gceairc 1 n-a ðíairð, agur ír deacaip doil uatað so leír. Ba ðóic liom guri ceapt dor na maothair-ruaða, an céad ní ’ná a céile, an ruo ír mō tæðarrifrað congnam cun beirfða ofrða é clícheam uatað. Ba ðóic liom guri mairc an ciall doib é. Ni ðóic liom so þrunil ciall ír feappi ’ná é.” Do rtað ré agur o’fearc ré ’n-a tímral ofrða. Ni fæadraðar ó talað an domain cað é an ruadair a bñ féri, nū cað ari so raið ré að teact. O’fearc-adair ari a céile. Níor laðair aoinne acu.

"Τά," αρι ρειρεαν, "αδαρια αρι αν θριαδ,
αγυρ διοδ συρ congnam εραντα θό ιαν,
ιη φεαρη 'νά ραν νε congnam εν νειρτα
αρι ιαν. Τά ualač ionta αγυρ τά σπειρ

maic le fáilteoir. Tá earrbal ari an bpranncaí, agur mā téidean leir imteacét ó'n ríaca agur a ceann do fáid i bpol, ír minic go bpranan an t-earrbal larmhíodh de'n poll, agur go mbeirtsear aip, agur go dtarlaingtair an pranncaí amach ari an bpol agur go mbuailear buille o'á ceann ari an gcloich, riúd nár b' férdir a théanamh muria mbeadó an t-earrbal. Ní'l aðaric ná earrbal ari Shiopfiaidh, agur tá a riún aip, téidean ré ari coirdce do dtí go mbeirtsear ari cásail aip.

Tá ré buaile irtéacáit am' aighe, agur deirim go láidir é, suír 'mō mada-ruað maic atá itte aghaðaraiib le bliaðain, agur do bheadó anro beo i n-ári mears inðiu, muria mbeadó an t-earrbal. Óis ó na neicé reo aghaðat am' aighe go minic aðfaoð rafri ari baineadó an t-earrbal viom fén, ac ó fíadar leir an ualað irtéad éuigim an fseal i gceart. Deirim gian amhras aon mada-ruað do bainfarð an t-earrbal de fén suír luair reata òð é, suír fíadarait le h-ualað òð é, suír comróidh ruaidh òð é, suír luigead ari a contabairt ó ghaðaraiib é, agur suír b' fáid ari a faoðal é. Ír éuiget éuigar anro rið cùn na neicé rin do cùr of buri gceomair. Aon mada-ruað suír maic leir faoðal fáda, faoðal ruairc comróidh ari do bheit aighe, cómairleócainn òð an t-ualað earrbalin rin do baint de fén láitreach. Ír ódó-m-fa ír ceart an cómairleócainn rin do cásairt uaim mar tá fiúr dá taoibh an fseil agam ó baineadó an t-earrbal viom fén. Ni riab a fiúr agam riám i gceart cao a bain le comróidh ná le h-earrfaict ruibail, ná le

rártacht aigse, go dtí gur baineasadh an t-uallach rian díom. Ceapar, "Gur ceart dom an ríseal u'innriúnt daoibh-re."

Do ríaoi ré. "O' eirígs rean-madra-ruaodh tall agur éuirí ré carachtas beag ar. O' féad sé 'n-a címpair agur riult i n-a fúilis. "Ir amhlaidh mar atá an ríseal agam-ra," ari reirean, "tá an tréan-rísuabh ro le ríada lairtear oísm," agur "O' féad sé riari uirtei, " agur níor bain aon gáthair oibreadh agur síbe fóir airtí. Ir dhoicí liom gur mór an foictin i ra duibh-luacáin. Ba dhoicí liom dá mbainisti óiom i gur b'amhlaidh a beadh gáe aoinne ag féadáint oísm a d'íarlaidh a déanamh amach cé 'cu madra-ruaodh me nū banaibh muice. Má ráinnisean, aibhéal uainn an t-olc! Tílap nū inniol nū fiacal gáthair 'gá baint díom, ír mór an ráramh aigse liom a phíor do bheit agam uait-re go bhfuil na mai daraí ná go leir am' cónair. So dtí rian ír dhoicí liom go ndéanfaidh reiftear éi cùr ruair le n-a h-uallach."

Níor leigseadh a chaille cainnnte ar, "O'eirígs a leitheadh rin d' uail gáilíriúde mórtímpair an leapa.

An Múine:

Má bion dálca an madra-ruaodh maoil oírt ná bí a d'íarlaidh daoine eile déanamh cónamh dona leat féin. Táid daoine agur ír beas ná gur cuma leo cao é an donar a beadh oíche féin ac go mbeadh donar cónamh mór leir ari duine éigín eile. Seacáin iad. Ní maist an acla iad.

An Phréacán Agus An Crúscá

Ói rathraíodh bhoíotalaíc tíortha ann. Ói an talamh i n-a báil, an fhearr i n-a fhuair, an isír i n-a ceob, an ghráin agus ríoltaíodh na gceann, agus “An Phréacán agus cùir a teangan amach” le neart ghealáin agus bhoíotalaí.

Ói aon phréacán amáin ag ghluaigheáct tríd an ghréig agus é i roctaibh tuaitim cunntailim le tarpt.

Conaic ré crúrca ari thaoibh bódaití. Siúd ahuair é fheadáint an laibh uirge ra crúrca.

Ói gcuimhneal caol ari an gceann. O’fheáidh an phréacán thíor ann. Conaic ré an t-uirge thíor ac ói an gcuimhneal ió caol agus ní fheadraíodh ré a céann do cùir thíor.

Cuir ré cun an crúrca do leasadh ac ní fheadraíodh ré filleadh ná feacadh baint ari. Ói ré i gceannadó-cáir. Da truaíodh an gheal é. É i ndeireadh an domhain le tarpt agus an t-uirge antrum oif cónáir a fhlil dá bhfeadadh ré teast ari.

O’fheáidh ré ’n-a tímpair. Ói gairbhéal leatála ari an mbódáir. O’imteig an phréacán agus críomh ré ari na cloicíní beaga do phiochadh agus do thabhairt leir i n-a gheal agus do chaitheamh i gceannach ra crúrca. Ni oif b’fada gur táinig an t-uirge ainiot agus gur ól ré a Óbriain.

An Múine:

“If suma nū muc duine gan reift.”

“An t-é ná fuil láidir ní folair do bheit glic.”

AN SLIABH I ÓSTEINNEAS

Bí rúisab i dtír éigint iarfachta agus r d'airíodh na daoine, lá, foirnam agus báireadach uatharach ag teacáit ar, agus é ó'á luairfasadh agus r ó'á lúbaodh mara bheabhdh rúis go mbeabhdh rian air. Do mheanadhair na daoine go léir féacáint caid a b'í ag imcheadach ar an rúisab nū caid fé ndear ar an t-éiríleas. Do bhualadh aodhainne úmpa agus é ag teacáit ó'n rúisab. "Caid fé ndear ar an t-éiríleas?" ar rúis, "nū caid 'tá ar an rúisab?" "Tá teinneair ar an rúisab," ar reifreann, agus r d'imreisigh ré.

O' fhanadhair-ran ag féacáint ar an luairfasadh agus r ag éiríteacáit leir ar mbaireadach.

Ar ball do léim luc amach a' poll a b'í i dtaoibh an chnuic agus do rúas ar chuirfítear.

"Oc ón!" arra cás. "Foirnam mór ar bheagán cùilre!"

An Muine:

Ná dein "mórán cainnte ar bheagán cùilre."

Ná bioadh "deatdas mór ar drios-céine" agat.

Ná bioadh "an focal mór ar bheag," agat.

Ná bioadh gáloir león agus r spioráide loin agat.

AN DÓRNÁN SLAT

Úi feair ann agus úi cúniseair nū reifreair mac aise agus úi'oir coitcianta ag bhrisisean agus ag achrán agus ag troid le céile, i ndréo so rai'b an duine bocht ciapaithe acu.

Slaothair ré cúnise oíche lá agus tairbeáin ré dórnán rlat doibh agus é ceanásailte le gao. Ón bhailigt ré leo, an t-é féadfaidh an dórnán do bhrisearadh 'n-a thá leat tmeairne, so b'fágfaidh ré a chuir aise ag dul cun báir do.

Do ruis duine acu ari an n-dórnán. Do lúb ré é agus do éar ré é, aic do teip air é bhrisearadh. Do ruis duine eile acu air agus cùir ré ari a slúin cúnise é, agus do lúb ré é, aic do teip air é bhrisearadh. Do ruis an tréimhse duine air agus cùir ré fē n-a cōir ari an dtalam é, aic má cùir, do teip air é bhrisearadh. Do teip ré oíche so leip.

Anraon do ruis an t-acair ari an n-dórnán agus do ruis ré an gao agus do bhrír ré gao rlat fē leit.

“ Féad, a clann ó,” ari reifrean. “ Is cuma ri'b-re nū an dórnán rlat ran. An fáid a b'i an gao ari an n-dórnán agus na ríata dhúiníte ari a céile níor b' férdirí iad do bhrisearadh. Aic nuair a ruisearadh an gao agus do ríadaradh na ríata le n-a céile ní rai'b · aon bao ari aoinne iad do bhrisearadh 'n-a gceann a'r 'n-a gceann. Sin é an údála agairb-re. An fáid a cùirfíodh ri'b le céile ní féadfaidh aoinne an láim uacair ari u'fágail oíche, aic má tágán

ρυατ αγυρ πιοργαιρ εαθραιδ, αγυρ μά τυδαν
ριδ όρυιμ λάμα τε η-α σέιλε, ξεόθραη αν
λαϊν υαέταιρ λαίτρεας οραιδ.”

ΔΗ ΜΗΝΕ:

“ Ιφ μαολ-θυαλγα γαν θράταιρ, αέ ιφ μαιρις
Λ θιον γαν θεαρθράταιρ.”

ΔΗ ΤΣΕΙΛΣ

Ο'ιμτις λεόν αγυρ αραλ αγυρ μαδα-ρυαδ
λαμας ας φιαθας, λά. Β'έ αν μαργαδ αν
τρειλς δο θειτ 'να τρί τρεαναιδ εαταρτα υπ
εράτηνονα. Πλαρθυιζεαναιρ φιαδ. Θυδαιητ αν
λεόν λειρ αν αραλ αν τρειλς δο ροινητ. Όο
θειν αν τ-αραλ τρί τρεανα θε'ν φιαδ. Ήι
εύιρζε σοναικ αν λεόν αν ροινητ ριν 'νά δο
ρυδ ρέ αρι αν αραλ αγυρ μαιριδ ρέ ε. “ Ροινη-ρε
αν τρειλς,” αρραν λεόν λειρ αν μαδα-ρυαδ.
“ Ήι'λ αέ θειητ αγαινη ανρο ανοιρ,” αρραν
μαδα-ρυαδ. “ Ήι'λ λε θέαναμ θε'ν τρειλς αέ
υλ ζυιο. Βιοδ αν κορράν αγατ-ρα αγυρ θειο
αν σεανν αγατ-ρα.” Όο ταιτην ραν λειρ αν
λεόν. Βι οσηαρ αιρι αγυρ θεαδ θειε λαιτ
αιζε.

Αρι δαλ πυαιρ α βι α θόιτην ιττε αιζε
αγυρ αν μαδα-ρυαδ ας γλαναδ αν φλαοιρδ,
δο λαβαιρ ρέ.

“ Κέ μάιν θυιτ,” αρι ρειρεαν λειρ αν
μαδα-ρυαδ, “ σονυρ ρειλς δο ροινητ?”

“ Όο μάιν αν τ-αραλ ραν ταλ,” αρραν
μαδα-ρυαδ.

“ Σονυρ φέαθραδ ρέ ριν ρυδ α μάινε

θυιτ-ρε,” αρραν λεόν, “ αγυρ γαν εόλυρ αιγε
ρέιν αιρ; ”

“ Σδοό, ριν ἐ τίρεας α μάιν με,” αρραν
μανα-ρυαδό. “ Θειν ρέ θεαρμάσ αγυρ θίοι
ρέ αρ, ορ σόμαιρ μο ρύι. Β'οις υαίμ θά
ηθεινινν θομ ρέιν λάιτρεας 1 η-α θιαρό αν
θοτύν α θειν ρειρεαν θό ρέιν.”

Αν Μάινε:

Ηά ευιρ τύ ρέιν 1 γεομόριταρ λε ρί, μυρα
ρί τύ.

Ηά η-έιλιμ θο θεαρτ
Ζο θρεισιρ θο θεαρτ.

Αν θοχτάη αγυσ α έυιο δικ

Θί ρεαρ ραιόδηρ ρανντας ανν υαιρ αγυρ
θί άρθ-όυιλ 1 η-όρ αιγε. Θί ρειρην μόρ
ραορ αιγε. Θίοι ρέ αν ρειρην αγυρ ρυαιρ ρέ
μόρηλην διρ υιρέι. Θο λεαζ ρέ αν τ-όρ 1
υτρεο γυρ θειν ρέ αον θναρός αμάιν θε.
Ανραν θειν ρέ ποιι ρα ταλαμ 1 η-άιτ υαιζ-
νεας αγυρ ευιρ ρέ αν θναρός μόρ διρ ρίορ
ρα ποιι. Τασαδ ρέ γας αον λά έυν να
η-άιτε ας ρέαςαιντ αρ αν γεναρόδις διη.
Θα μόρ αν ράραμ αιγνε λειρ αν θναρός α
δ' ρειργιντ λε η-α ρύιλιθ.

Σοναις βιτεαμνας ε ας θυι γας αον λά
έυν να η-άιτε.

“ Όαρι ριαδ,” αρραν βιτεαμνας, 1 η-α αιγνε
ρέιν, “ ας τά ρυν έιγιν 1 θρολας αιγε ριύνο
ρα η-άιτ ύνο. Νι μόρ θομ ράζαιλ αμας καρ
ε αν ρυν ε.”

”Do lean an biceamhnaċ. ē a għan fior ṭo. Conaċi rē as oħġasilt an puuill ē asuṛ as p'reċċaġi ari l-juu d'ejgħi a b'i tioř ja poll. Comi luuċi asuṛ b'i rē im-tiġżeġ tāinis an biceamhnaċ asuṛ oħra rre an poll. Do luuġi rē leir an ċnapoġġ oħiex.

“Irf mōr an tħruaġ an t-ōrji ro unctioni u nro,” ari reihean.

Amdhaċ a b'i ċuġġa inn tāinis an feajr ariji ġun an puuill, mar ba għnati. Oħġasail rē an poll. Bi an ċnapoġġ imtiġżeġ! Buuail rē a tħad ħalli asuṛ ċar rē an tħad oloġġon u ead. U'ariji s'ċomparra ē.

“Cað ē riin oħri, ariju? ” ariżjan ċomparra leir.

“O! ” ari reihean, “tāim cpreaċċa, tāim cpreaċċa, tāim cpreaċċa! ” Asuṛ oħniż rē ḫod i-xtaqobha na ċnapoġġe.

“Neօrħa-ja ħuix cað a ħdeiñi, ” ariżjan ċomparra. “Aixiġi cloċ matiż mōr, ċom mōr leir an għenapōġġ oħiex a b'i asuċ. Cuuġi an cloċ rior ja poll fuu, asuṛ abbaix leat fejn għu b'i i-an ċnapoġġ oħiex i. unctioni tħalli asuṛ b'i asuċ asuṛ ari an oħi.”

An Māine:

Ni'l aqinnej ir-dejalba 'ná an boċċtan raiħ-bi. Bion tarji ari asuṛ bion oċċar ari asuṛ bion fuuċċet ari, asuṛ bion eażla na mbiċċeamhnaċ ari. Asuṛ ni bion tħruaġ as aqinnej ḫod. Ni bion b'lūiġe de b'apni an i-riħx-ħażżeġ, ari an raoġġal ro ná ari an raoġġal eile.

AN T-UAN AGUS AN MACHTÍRE

Ói an lá ana-thriotaile. Ói an rrután ag miúd go ceoláil le fándair an gheanna. Ói tarpt ari an uan agus tainis ré go bhuasach an trriutáin cún thíse ó'ol. Le n-a linn riún tainis an machtíre, tamal rúar ó'n áit i n-a raiib an t-uán, agus ói ré ag ól thíse. Cónaic ré an t-uán. Do labhairt ré.

“Sneadáid cùsáit, a riúd ríalais,” ari reirean, “caid cùisge óuit beit ag railiún an uirge oípm?”

“Sabhairt ráirionn agat, a óuiné uafail,” ari an t-uán, “ní féadfarinn-re an t-uirge railiún oírt-ra, mar iñ anuasr uait-re cùsáim-ra atá an rrután ag miúd.”

“Iñ cuma ran,” ari an machtíre, “mura bhfuilean tú ag railiún an uirge aonair oípm bhrí ag cùl-cainint oípm agus ag tromaítheáct oípm le d'máctair, bliaodain 'r lá amáras.”

“Sabhairt ráirionn agat aíriúr, a óuiné uafail,” ari an t-uán, agus ríannra ag teast aíriúr nuair a cónaic ré an teine i rúilib an machtíre agus an cùbair le n-a béal, “ní mire a ói ag tromaítheáct oírt an lá ran,

mar ní rathar ar an raoisal i n-aon cior an uairiù rin."

"Féac!" arran maectíre, "mar a tuisan ré an t-éiscead éomhruar le m' béal! Muia rathair-re 'sá déanamh bì t'atair 'sá déanamh, agus rathairidh mé rathair déiotra anoir ar."

Agus do ruis ré ar an uan, agus rathairibh ré e agus do'it ré é.

An Múine:

Ní raiibh róisairie riadán fóir gan a ódúin fén uileaetrseal aige éin na h-eagcóna déanamh.

"Seacain an oiroc-dhuiñe agus ní baoisal duit an dhuiñe macánta."

Mo tuisceadh an ceart nuaire a bhíonn ré gan neairt.

AN MADA-RUAÐ AGUS AN CAT

Do tárta mada-ruað agus cat, lá, ag riubal tré coill. Óioadar ag tráct ari gáðar-aiþ agus ari conur ab fénidir dul uatá.

“Ní'l aon unction agam-ra oíche tar éis gáðar-aiþ,” aigran mada-ruað. “Ní'l aon cuma 'na bfeadfrídír teacáit ari mo tóir ná fuil ari mo cumaif dul uatá le clear.”

“An 'mò clear atá agat?” aigran cat.

“Ní fénidínn iad a cónmaípeamh duit,” ari reircean, “tá oíreaoí ran agam óioð. An 'mò clear atá agat fénidíun dul uatá?” ari reircean.

“Ní'l agam, fórlaoiř,” ari ríre, “ac an t-aon clear amáin.”

“Agur má téipeann an clear ran cao a théanfirí?” aigran mada-ruað.

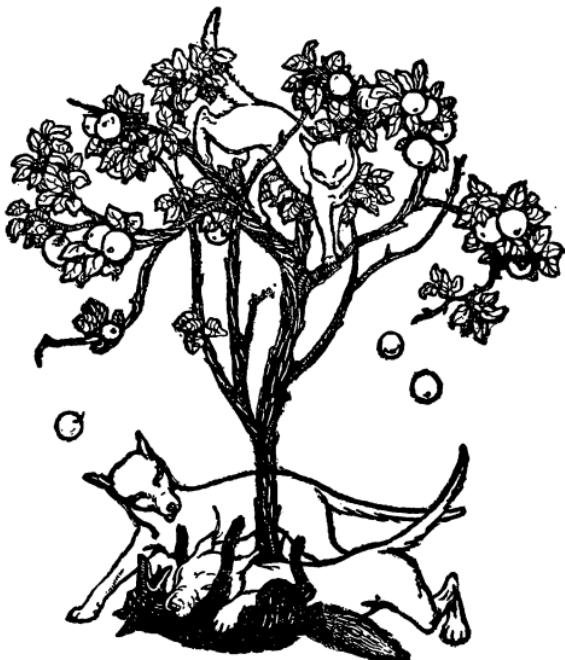
“Anodaíš,” ari ríre, “ac má téipeann an clear ran táim-re péið.”

“Ac, mo tchuas ñu!” ari reircean.

Le n-a linn rin d'airiúiseadair glasm na ngráðar a b'i ag teacáit ari faocháir. Do gáisínd an cat ruairi eipann agur fuidh iñt chuair ari ceann deir na gceádaiþ uacataracha ag fainne ari an rpórt. Do éipom an mada-ruað ari a chuid clear go leir a th'imir. D'eisísh leir ari fead aþfar, ac fé ðeire do ruisgad

air agusf cónaic an cat na gádair 'sá
rigrasach að ar a céile.

"Seo," air ríre, "ir fearr an t-aon
cleaf amáin seo atá agam-ra 'ná na míle
cleaf úd a bí agat-ra."

An Múine:

Dein aon gnó amáin agusf dein go maic é,
agusf bí 'sá théanam i gcoimhne, agusf ná
bí as miú ó gnó go gnó.

Ir fearrf aon gnó amáin a th'eirfeodair i e
duine 'ná thá gnó théas a caillfir air.

Ná dein maorídeam ar do gniom go dtí go
threicfari do gniom. Anraí ní sád òuit an
maorídeam a théanam. Téanfirf an gniom
fén é.

AN CAT AGUS NA LUCAIS

Ói muíntir an tisé ciapaité ag lucais. Do fholáthruigseadair cat. Cat maít ab eað é. Ní raibh aon oítheó ná h-iúcaidh ré curio maít deir na lucais. Nuair a tuig na lucais go raibh an dírgiuin ó'a déanamh oíchea éuadair i gceoltaire, féacaint cao ba ceapt a déanamh. Do roghnúigsead air gan aon lúc do téacs ní b' íre 'ná an clár uacatarach aon oítheó fearta. Ní raibh ari éumair an éait duil cóna h-ártú leir an gclár uacatarais, agus níor féad ré bheirt air a tuille deir na lucais. Ói oscáir airi. Cuiúnnis ré air féirft. Ói bacán i gceann deir na clárascaib iacataraca. Do ceangail ré a córa deiridh fa bacán, agus do leis ré ó'a ceann agus ó'a cabail beirt air rileadh riór i dtírhois suír óróis le duine go raibh ré marbh agus go raibh ré air crocaid air a córaib deiridh. Conaic na lucais é.

“Ó,” air riad, “tá ré marbh! Tá ré marbh! Téanam riór anoir air na clárascaib eile go h-iúcam air nódúin.”

“Fanaidh go fóil,” arra feana-lúc a bhí oíchea, agus ó'réas air ri riór air an gcat agus é air crocaid air an mbacán.

“Taoi'nn tú anran, a riopairfe!” air riire. “Má taoi'nn tú marbh iñ maít an ríseal é. Ní féadair an domhan. Ó'fearóir go bhfuil-ean tú marbh, ach am’ taoibh-ra òe dá mbeir-fá cóna marbh le h-árt ní beadh aon iontaois agam arfach. Ní beadh aon iontaosib agam arfach dá mba ná beadh ann ach do chroiscean agus é ríupaité le tuisge, féad!”

Do téim cuiro der na lucais óga ríor. Ói an t-oibrí agus bí an bia ari na clár-láidíb iascálaí. Oíbhí an cat mar a raiib aige go dtí go raiib cuiro mairt acu thíor. Anraí do ríaoil ré uairí an bacán agus ari leagadó na rúl bí leat-doríon acu marb aige.

An Múine:

“Ná bhoíod iontaoibh agat a’ coir deiríod an capair báin go dtí go bfeicfír ag imtheacáit ari ghuallainn an maotha.”

Ná bhoíod aon iontaoibh cointeáce agat ar do niamhaidh bunaíodh, ré copr a tadhairfíodh ré do féin.

An León Agus Roinnt eile Beitíthead

Dein an león agus roinnt eile beitíthead ceangal capairt le n-a céile. Cuaudair bun cónnuiríte i láp na coille móire. Oímhíseadair, lá, ag fiaotha. Marbhíseadair fiaoth bheag móri beathuiscte. Ói truiúr eile láithead eadair a leagadó an fiaoth, ceatrár ari ari fad. Do roinneadó an tréimh. Do deineadó ceitíre coda go cruinn de'n fiaoth. Oíféad an león fa tímphal ari an truiúr eile. Conaig ré an beitír ag fíeadaint ari ceatramáin de'n feoil. Óuail ré lapa leir ari an gceatramáin fín.

“Iar liom-fa an ceatramád ro,” ari reifrean, “o ceapt mo fínfeoil.”

Conaic ré an fiabhadh agus an bheiscir i n-aonfeadct as rúil-féadaint ar an gceatramain eile agus iad as toirnú ar Órlann-tú éin a céile. Óruaidh ré anonn agus ónail ré lapa ar an gceatramain rín.

“Irfiomhrá an ceatramad ro,” ar reifrean; “mo éion de'n tréití. Agus írfiomhrá an piora eile seo,” ar reifrean, “mo ónalgair rí. Agus i dtaoibh an piora òeirpeannais seo,” ar reifrean, “tògfaidh féin é, mar tá fíor agam nach mór liubh dom é. Má tá doinne agairbh gur mór leir dom é níl aige ac labhairt,” agus o'fheac ré ra címpar oifte agus conasadh an uroch-pearach i n-a fhílibh.

Níor labhair doinne acu.

An Mháine:

“Roinnt na caillighe mar ír áil téi péis é.”

Ná dein comhláthairdeadct le daoinne ír tréire ‘ná tú, ná hseobhair “roinnt na caillighe.”

Nuaír aitheir an rí, “dá mb'áil leat é òeanaidh,” ír ionan rian agus “Ní folairi òuit é òeanaidh.”

Tuscar Úmluirídeadct do'n láim-láidir, ac úmluirídeadct òréasgas ír eadó i. Úmluirídeadct a hsearriphadh ríosrúas ír eadó i go minic.

AN LEÓN AGUS AN LUICÉN

Ói an lá bhrócalas, agus ríb é tuisce agus ríb corda ar an león. Óo fín ré ag bun capairge, agus ba fhéarr ríb é aibh ré 'n-a coda go rám. Táinig na luicéas amach rá bhrócal agus ríb óidír ag daonar i n-a címpar. Cuanadh luicén acu ríb cónfadaras d'á béal i stílreoir gur óuiríb rí e ar a coda. Bhail ré lapa uirteí, ach níor luig ré uirteí ruinn.

“Ó, a rí onórais,” ar ríre, “ná mairib me! Ní h-aon scáirge doct’ onóirí rúaidhín cónf maraír leiom-ra do mharú. Leig m’anam leiom agus ríb cúniteócad leat é lá eisín!”

Cuir ré gsearthað gáithe ar, agus cós ré an lapa thí.

“Táim ana-bhurðeas ríot, a rí,” ar ríre, “agus go deimhní ní fágfaid an deis-scniom gán cúniteam leat!”

Níor dein ré ach gáithe eile cur ar agus ríne airír. Óiméig an luicén.

Táinil i n-a thiaidh rian do tábla go raiib an león ag gábháil tríd an scoill agus gur muighað air i líontasib a cuiread ann o’ aon gnó cún beirteada air. Nuair a fuair ríb go

raith beirta airí go daingean agur náraith aon
bheireas aige ar é féin a Ó'fhaorgaile, cùir ré
búirt ar i dtreo suír crait an coill go léir.
Óairis an luicín an búirt agur riún ré
dein na h-áite i. Conaic rí an león
ceangailte go daingean inír ná liontaib.
“Ná biond ceirt oírt, a mí,” ar ríre.
“Déanfaidh-ra an riúd a ghéallar duit.”

Cáinig rí cun ná h-áite 'n-araith an
trnaidh bunaithe, an trnaidh ar araith ná
rnairmeana eile go léir ag bheac. CROM rí ar
an rnairdhamh rín do ghearradh le n-a fiacalair.
Bí taicisge aici ar an rásar fán oibre. Táir
éir tamail do bog an trnaidh. Ba ghearr suír
tuit na ceangalaíca go léir ar a céile agur suír
ghluai ar león ag léimhis air fuid na coille.

“Sead !” ar reircean. “An riúd nár féad
mo neart-ra go léir a déanam, do déin
fiacal na luice bise rín é ! Alililiú ! In
an bail oírt inðiu, amháis, nár marbhuisgear i
an lá úd a búiris rí ar mo coolla me. Agur
féad mar a Ó'féad fiacal luicíne bise riúd a
déanam nár féad neart león a déanam !”

An Mháine:

“ Ár rísdé a céile a máirid na daoine.”

Lás agus láróip, uafal a’r íreál.

Ná dein neamhni de céardar aon duine, bhois an duine lás nū láróip. An t-é iñ luighe neart, ní feadair aír ná gur b’ é iñ mó fóirfeadh oírt i n-am do shástaír.

“ Táir a éir a tuigtear gac beart.”

An fear peasa

Ói an fear feara i láir an aonais, agus an fíor a ó’iarradh gac doinne air tuisceadh ré b’od é ac tóil ar. Ói na daoine baileiscte ’n-a címpar agus i gtabhairt gac aon trághair eolurír doibh, agus aír fágail an aírfeadh go tuis. Do riúc fear i gceadach i n-a mearrs.

“ A fír an feara,” ar reircean, “ tá do chis tré ceine !”

Do riúc an fear feara féidir a chise. Do labhairt duine de’n muintír a b’i aír fágail an feara uait agus aír doibh ar.

“ Iñ ait an ríseal é,” ar reircean. “ An fear ran aír tabhairt an feara go leir duinne, agus ní riab fíor aíse a chis féin a bheit tré ceine !”

An Mháine:

Ní h-iad lucht an feara amáin go mbion an ríseal mar riúd acau go minic. An t-é iñ fearair eolur ar gnoi an fír tall iñ minic gur b’ é rin an t-é iñ luighe eolur ar a gnoi féin. Bion an dá fúil aíse ar chis an fír tall,

Agur ní feicean ré a tis fén třeine. Ir luša a ciall 'ná ciall fír an feara. Do ſeitheadh feara an feara vioiuideac̄t ar an eolur a b̄i aige ar fno an fír ciall. Bion an duine seo aðeipim að tædairt an eolur uair coitcianta agur ní ſeithean ré aon vioiuideac̄t ar. Agur tuasan ré failiſe 'n-a fno fén. Agur bion a tis třeine.

An sealgaire agus an londub

Bí an sealgaire að cupi baite ar an lion cun beircta ar éanaib. Conaic an londub é.

“Cao ’tá agat o’da théanam anran?” aigran londub.

“Catair a teartuigean uaim a théanam ann,” aigran sealgaire, agur o’imc̄is ré.

Ní rai⁹ aon dros-ionsaor að an londub ar an gcatair nua, dar leir. Táinig ré cun an baite agur do ruisad aigra lion. Ir amhaird a b̄i an sealgaire i þfolað. Do ri⁹ ré cun na h-áite 'n-a rai⁹ beircta ar an éan ra lion.

“Á!” aigran ion, “má’r é seo ragar catapac a ceapar tú a théanam ní tiocrið ruinn ðaoine cun cónnuideac̄t að’ catair cuigat.”

An Múine:

An pi a théanfirð an feall beirð a catair gsan ðaoine aige lá éigin.

Ir férdir þod a þualad ar an briosbilideac̄t uair nū óð, ac mā leanan an duine garða

ár beit 'sá mbualaoí ar gád aoinne ní fada
go reacantair é. Fanaid na daoine uair.
Fágtaí i n-a donair é. Bion a caitair san
daoine aige. Ní chreidean aoinne focal
uair. Bion raoisál uaisneas aige. Anraon
eas é an tairbhe do an gártacht go léir?

AN GÁRTAÍR ÓRÓC-MÍOTALAÍ

Bí gártair ann agur bí ré ana-óróc-míotalaí. Ní féadair aon cónáirfa teastéachún an tighe leir, tagair a leitceáid ve coccail air cucha, agur é i mhocht iad do rílascád ar a céile do bhrágaír ré gheim oileáda. B'éigean o'fear an eisce bloc maistí móri aithníodh do ceangail ré n-a bhrágaír, air a mhineál, mar corg air. Nuaír a fuairi ré an rúd bhrágs móri ceangailte mar rín, fuairi ré n-a bhrágaír, iñ amhlaidh a chear ré gur mar cónáirfa uairleasta agur oibra do cuipeadh air é. Táinig árho-meair aige air fein láitreach, agur iñ air éisíní féadairfaí ré i n-aon corg air aon gártair eile, bí ré cónáir móri gan or a gcionn, dar leir. Conaic an euir eile an móri-ir-fiú go léir, agur bí ana-rrórtaí acu air. Bí fios acu go maistí ead éisge an bloc. Fé óeire do labhair reana-gártair ciatláir a bí ann le madra an bluic.

“ Féad,” air reirgean “ ná bí ag magair fuit réin. Ní deagán-ctú a chugan an bloc gan uait, ach óróc-ainim. I n-ionad an móri-ir-fiú iñ amhlaidh ba cheart uait náire beit

ορτ. Τά α δευτεραίων τα σόμαρραναστ
ας γρεαλλα-μαγαδούτ ! ”

“ Τυιζιμ 1αρ δο μαιτ,” αγρα δαθαρ αν
βλυις, “ αγυρ τυιζιμ τυρα. Εαρ, λάν δυρ
ζειν ο’έαρ, ατά αρ δας δαθαρ αγαιθ πυαιρ νά
ρυιλ βιος μαιρ ε ρεο ρέη η-α δημάσιο ρέην
αιζε.”

Δη Μύνε:

Ιφ μόη αν τρυας αν τ-έ νά η-αιτηνγεαν
αν ρεαρ ταλι ας μαγαδού ρέ; ας νί’λ αον
τρυας αρ αν οταλαμ ρο ιφ μό ’νά αν τ-έ
νά η-αιτηνγεαν ε ρέην ας μαγαδού ρέην ρέην.

Τά α λάν θαοινε τα τραογαλ αγυρ τά
θάλτα αν δαθαιρ ίνο αν βλυις ορτα, δο
ερινην θίρεας. Αν ρυν ιφ πάιρε θοιθ, ιφ
θοιθ λεο δυρ ονόιρ θοιθ ε; αγυρ αν ρυν
δο β’ ονόιρ θοιθ, ιφ θοιθ λεο δυρ πάιρε
ζεοθαισιρ ο’ά δηρ. Αγυρ, θοναρ αν ργειλ
αρ φασ, η-αον μαιτ σόμαρρηλε α λεαρα
ταθαιρτ θοιθ !

Ιφ τρυας νά ρέασαιμιο οραινη ρέην αμας
αρ ρύιλ θυινε ειτε !

“ Δη τ-έ νά μύνεαν Όια ηι μύνιο
θαοινε ε.”

Δη τ-Ασαλ, αγυς αν τ-Αρα, αγυς αν σαοċάν

Θι αν τ-αραλ αγυρ αν τ-αρα, ιά, ας κάραμ α
ηθεαρραί.

“ Νάσ τρυας αν ργειλ αγαμ-ρα ε,” αγραν
τ-αραλ, “ αγυρ δας ριος θερ η-αθαρραιη
ορη. Όα θεασ αθαρρα ορη νάσ δηρεάς α

ní fheadarinn mē féin a chorfaint ar námaid, lín mar a thinean an tairb, ní an riad. Ód mib' é an pocán féin é, fheadé an tá aðairc atá aili, cón mór cón bheag, agur é féin cón beag. Ní'l oítm-ra ac an tá cluair móra ró, ód leabhdh gán maic."

"Círt anoir," arran t-ara. "Ní'l aon earrf searán agat reacar mar atá aðam-ra. Muirn bhuil aðairca oírt, tá earrbal oírt. Fheadé an coí atá oítm-ra agur gán aðairc ná earrbal oírt! Tá ód cluair bheagsta móra oírt, bhois ná fuil aon meair agat féin oírt. Muair a tógan tú anáirde iad ba ódic le h-doinne guri ód aðairc iad. Ód mbeidir oítm-ra ba ódic liom go mbeinn tógsca leod. Mí fheadraod mo phlaoirsgín cón maol agur fheadan ré. Agur an t-earrbal; ní fheadair i n-aon coí cao é an compóir óuit aon t-earrbal gan a bheit oírt."

Úi an caocán tíor féin bffóid agur é ag eirteacht leir an mbeirt. Do laethair ré uaitiúilior leo.

"Tá an ionad cainnite agairb," ar reifrean. "Tá ód rúil maic ag gac doinne agairb. Ód mbead ríb gán rúile mar atáim-re i'r ró bheag an buairt a théanraod aðairca ná earrbal uaoib."

An Muine:

"An luit ná fáistair i'r i fóirnean."

I n-ionad bheit ag searán mar seall ar neitib ná fuil agat, cuimnís ar na neitib atá agat, agur bhois áctar oírt mar seall oírt, agur bí buitheac de Óia a tuis óuit iad.

MERCURÍ AGUS AN SIÚINÉIR

Ói riúinéir ag teacáit tár an abdáinn i mbád. Dochtuit a tuaig i gcealach rá n-abdáinn uait. Ói ré spreacáta murra bhréadófaradh ré an tuaig ó'fáisail tár n-airt ar an abdáinn. Do línís ré ar Mercurí an tuaig cabhairt éuisge ainioir ar an abdáinn. Táinig turaig ag Mercurí ó. Táinig ré éuisge rá bád.

“Cáir duit an tuaig uait, a fír boicte?” ari reircean.

Tairbeáin ré an áit ó. Cuaidh Mercurí riór rá n-uifse ar mullac a cinn agur tuis ré leir ainioir tuaig. Tuaig óir ab ea ó i.

“An i rin do tuaig?” ari reircean.

“Ó, ní h-i,” ari rán feair boicte. “Tuaig óir i'p ea ó i rin.”

Cuaidh Mercurí riór aipír agur tuis ré leir ainioir tuaig eile, tuaig aipisíod.

“An i rin do tuaig?” ari reircean leir an riúinéir.

“Ó, ní h-i, a óuine uafail,” ari rán riúinéir. “Tuaig aipisíod i'p ea ó i rin.”

Cuaidh Mercurí riór an tríomadh h-uaij agur tuis ré leir ainioir an tuaig céart, an tuaig iarainn a duit riór.

“An i rin i?” ari reircean.

“Ó, i'p i go thíreac, a óuine uafail,” ari an riúinéir.

“Seo óuit i,” ari rán Mercurí, “agur seo óuit an dá ceann eile leir, mar i'p óuine riór macánta tú,” agur rin ré éuisge na trí tuaigana.

Do h-inreath an ríseal ari fuair na tíre.

Táinig riúinéir eile é. Táinig ré go ropt na li aibhinn. Cailt ré iptimeas feana-tuaís a bhi aige. Ailrún do érom ré ari lógoíreacáit. D'aithris Mercuri é agus táinig ré ag tríal aip.

"Cao 'tá oip, a Ówine boict?" arra Mercuri leir.

"Ó, a Ówine uafail," ari reirean, "mo tuaís do chuit rá n-aibhinn uaim, agus cao a théanfad? Cao a théanfad i n-aon éor?"

"Cáirteas tuas ré leir ainiór tuaís óir."

Tairbeáin ré an áit do. Do léim Mercuri plóir agus cùs ré leir ainiór tuaís óir.

"An i rin do tuaís?" arra Mercuri.

"Ó, i'g i go vífearás!" ari reirean, agus rin ré a láim éun gheama o'fágair uirtí. Do capaing Mercuri éiise i.

"A bheamhais gan ciall!" ari reirean, "an amhlaidh i'g doibh leat ná feicim an puad atá i'rtis aod' ériordé?" Agus o'imchrí ré ari a phadairc láitreachas.

Cuaird an riúinéir rin abhaile gan a tuaís réin ná aon tuaís eile aige.

An Múine:

I'g maíris ná beadh rápta le n-a éuiridh féin.

"Ná leis do fúil tair do éuiridh."

"I'g buaine an t-únan 'ná an t-anaithe." "

I'g é rin le páid, i'g buaine únan ná macán-chlaicta 'ná anaithe ná gaothúideachta. Ní leanan an t-anaithe ac an fáid a leanan aii fobhil. Leanan an t-únan an fáid a mairrean an bhd.

Ná car le bob a bualaid ari an Súil atá ag fheadaint ari an puad atá i'rtis aod' ériordé.

AN FROS AGUS AN ÓÓ.

AS GAOIL TRE ÓEÁRNAIN FLUIC DI DO CUIR
AN ÓÓ A COR ARI ÁIT I N-A RAIÓN FRIOGANA ÓGA,
AGUR FATAIR RI ARI CEANN ACU AGUR MAIRB RI
É. TÁINIS MÁCTAIR NA ÓFRIOGANA ÓGA ABHAILE.

“CÁD A MAIRB ÓUR ÓDEARÚRÁCTAIR?” ARI
RIPE LEIR AN GCUÍD EILE ACU.

“Ó, A THAM,” ARI RIAD, “AN T-AINMÍDHE BA MÓ
D’Á ÓFREACAMAIRI RIAM TÁINIS RÉ AGUR CUIR RE
A COR ARI ÁRI ÓDEARÚRÁCTAIR AGUR MAIRB RÉ É.”

“AN RAIÓN RE CÓM MÓR RO?” ARI RIPE, ’SÁ
LIONAOD FÉIN LE GAOIT AGUR ’SÁ N-AT FÉIN RUAR.

“AC!” ARI RIAD, “BA MÓ SO MÓR E ’NÁ RAN.”

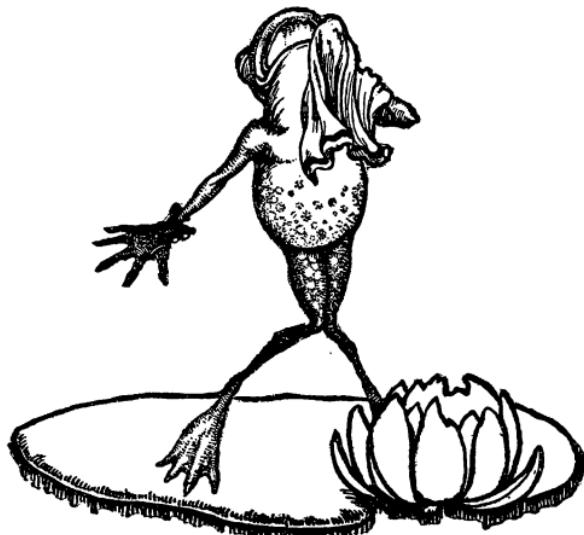
“ An raibh rē cōm mór ro? ” ari ríre, agus
do fúis rí tuille gaoithe iptimeas.

“ Aic, a mām,” ari ríad, “ dá mbeiféid ag
rúgadh gaoithe iptimeas go deo ní b'eiféid
cōm mór leir fúin! ”

“ An raibh rē cōm mór ro? ” ari ríre,
agus do fúis rí tuille gaoithe iptimeas.
Búis rí an ionad de'n gaoit iptimeas an uair
rín; agus do rgoilt airte, agus éuit an
t-anam airta.

An Máine:

Ná b'i-re ghuair a'f anuair le daoine atá
níor mó agus níor raiðbhre 'ná éu féin,
níú rgoiltfir oírt. Ní'l an gurtaí agat
éinise agus i'r amhlaid a b'eifear ag mágadh
fút. D'éairfar gur ag riú i nónaíod ná
li-uairleasta a b'eir. D'éanfir éagcónir oírt
féin. Bhríofar é. Sgoiltfir oírt. Anraon
ní b'eis tuisias tíos ná éuair duit.

An Gáðar neamhuisdeac

Cuaidh Gáðar, agur é ag teicte ór na fiaðairíb, iptimeas i bpriondóirt. Do luig ré ari rígat an duilleabhair agur bí ré i bpolac ór na fiaðairíb. Comh luat agur ceap ré go raih na fiaðairíche imcise crom ré ari an nouilleabhar a ò'ite. Do tuigad ré ndeara na gheaga ag coimise. Tainig na fiaðairíche cun na h-áite. Fuailladar an Gáðar agur do marbhuisgeanadar é. Saor ari imcise an t-anam ar oublairt ré an focal :—

“ Ni'l fáisalta agam ac an rúd atá tuillete agam. Ni raih aon ceapt agam díobáil a déanam do'n rúd a bí am’ coiraint ari mo namhaid ! ”

An Mhíne :

Ni'l maic i fuaile 'ná maic i n-agairí an uilc. Ni cónir beict buirdéas de'n t-é déanfíod maic i n-agairí na maiteara. An t-é déanfíod oile i n-agairí an uilc, i f oile an rúd le déanam é, ac b'férdir nári b'fuiríre beict dian aip uaireanta nuair a déanfí an t-oile ró shrána aip. Ac an t-é déanfíod oile i n-agairí na maiteara, ni fios cao é an ríonóir i f ceapt a cír aip.

Dein-re maic i n-agairí an uilc.

Dá ndeineadh Gáðar aoinne maic i n-agairí an uilc níor b'fada go mbeadh an t-oile déibeartea ari an raoisál.

AN MADA-RUAÐ AGUS AN LEÓN

An céad uair a sónaig an mada-ruað an león ba ேasg ná gur cuit an t-anam ar le rghannra.

An tarpa h-uair a ேasail ré uime ní raið leat-egla air.

An trímhád h-uair a ேasail ré uime ní raið bláire eagla air. Óein ré air ruair agur do labair ré leir go roibhír agur go ேasg-cóimhreacha, díreac mar a labarfað ré le mada-ruað eile.

An Mháine:

“Tá gan droc-meair a’ caidheamh.”

“Nuair a téidean an gáðair iirteac rá teampar ní raiðan ré go dtéidean ré ruair air an aitdóir.”

“Ír maidé é an t-eagla cur air an mada.”

AN MATHRA AGUS AN CHAORA

Chuir an mathra an tuisce ari an gcaoiríis ag éileamh fiac. Do ghlaoðadh an chuir. An mactíre agur ppreacán na gceapar an tda bheitheamh. Níor lean an tríail aibhinn. Do cuigeadh an bheict i bhfaðair do'n mathra. Do mairib an mathra an chaora, agur cuig ré cuiro maitiú de'n feoil do'n tda bheitheamh.

An Muine:

Ní'l feall iñ meara 'ná an feall a ñeinean an bheitheamh a glacan bheab. Iñ ari fírinne agur ari tirlé an bheitíomh a bion gac aoinne ag bhat cun círt tuisce o'fáisail. Nuair a glacan an bheitheamh an bheab baintear na cora ó'n gceapar. Óeintear éagcónairí mióct círt.

AN T-ATCAIR NIOME AGUS AN LIOMÁN

Chuaidh an t-atcair niome iñteac ré ceapróisín an faiad a bhi an gába amuic. Cimil ré leir an liomán. Do ghortuís an liomán e. Cuig ré gnáir ari an liomán agur mear ré na fiacala niome a cír tríd. Níor féadadh ré na fiacala cír tríd an gcuasaidh, ní nár b'iongna, ach coimeádadh ré a gheirm agur bhi ré ag oibritiú na bfiacal.

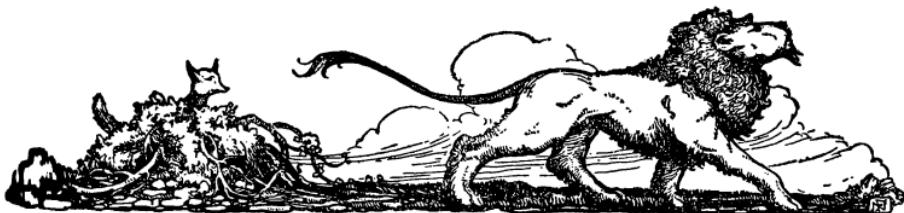
Do gfaoileadh an liomán leir ari feadó tamail. Anraon do labhair ré.

“Airiú, biond ciatl agat,” ari reifreann, “agur cuir uait an cosaint. Ná fuil fior agat go bfreatharinne-re, tda mba maitiú liom e, na fiacala tan a t'icte amach ari do ceann!”

An Múine:

Ná b' aS capað le puð a ðéanam atá larmuič ari fad ve o' cumar. Ni ðéanfirir aC t' fiacala do meilt agur do ðriþreaoð leir, agur rin a mbeirð o'á ðári agat.

Ir beag má tā aon ni ir mó a tuillean uroð-þearf 'ná uroð-aighe ag capað le ðioðáil a ðéanam, agur han ari a cumar é ðéanam.

An Maectíre agus an Maora

Táinig an maectíre ari an maora agur an maora 'n-a coda larmuič de ðorur an tigé.

"Tá ocrar opim," ari an maectíre. "Ni móri ðom tū o'ite laitþreac."

"Ó, faipe fút, ná vein!" ari an maora.

"Caictír a ðéanam," ari an maectíre. "Táim caillte leir an ocrar. Niðri itear bláire le o'á lá."

"Ni maic an ciall duit miðe o'ite anoir," ari an maora. "Ni'l coctu þó maic opim le tamal, agur táim ana-lom. Að veið rörað anro amáras agur veið ana-coctu opim go ceann rioint laetanta. Anran veið me ñamari þreáð, agur veið puð éisín de veile agat ionam má tagan tū."

“ Ó’férdirír go bhfuil an ceart agat,” aipran mactíre, agur ó’imcís rē.

Roinnt laetanta ’n-a thíairír fán gan gáibh rē an tpeo airír. Cónaic rē an madra lairtis de’n dorúr.

“ Seadh,” aip reirean, “ tar é cùsaim amach an ro fé mar a ghéallair, go n-iúleas tú. Ír fíor an lúd a thugair. Taoínn tú ag feacaint go h-áluinn agur go feoiltear inmheán. Ír maití a dhéinir é gan leigint dom tú d’iú an lá eile úd.”

“ An airíseann tú leat me?” aipran madra. “ Nuair a bhéarrfír am’ coitla oírt-fa airír lairmuisc de’n dorúr, ná fán leir an gcoigríre.”

An Mháine:

Seacain-ré agur ná bhoír dálca an madra úd oírt. Ná tuiteadh do coitlaír oírt fa n-áit n-a bhféadorthír do namair teacht a gan fíor oírt. Ó’férdirír nád é gáid aon mactíre a ó’fhanfaid leir an gcoigríre an céad uair féin.

An MADRA-RUAÍR AGUS AN T-ÁRÁ

Bhail an bheirt umá céile rá coill lá fuair. Ó’fearc an t-ára aip an t-áraibh bheag, tóir, fada, tromaide a bhi lairtíar aip an madra-ruair, agur gan aon lúd lairtíar air féin ionair é agur an fuair.

“ Féar,” aip reirean, “ a madra-ruairí, tá bheir róir agur do bheisín rá n-ealbhais. Fán atá oírt-fa. Tá ré ó’da tarans rá

ʊrlaoibh aod' ʊrlair. Óéanrað a leat do ʃnó-
ra agur ʊreath do ʊrlaithe mór ann. Tábhair
ʊrlaithe curth de, agur ʊreath mé ana-ʊrlaoibh
vici.

"Ná bí am' boðrað, a þarca!'" aigran
matra-ruað. "Má tā earrbal ʊreáðs ořt iř
liom férings é. Iř é mo curth férin é. A
leat a tábhairt ʊrlaithe! Alipiu, náð ʊreáðs
boð atá do ɔroicean ořt! Ní tábharrad
go ʊreimín, ná ořread agur ƿibe ɏe ʊrlait.
Óá ʊreath rē ɏ'a ɛarans ra ʊrlaoibh am'
ʊrlair go ʊeo ní ʊfagair-re aon ƿibe ɏe.
Ná bí ag ʊrlað aip go ʊfagair. Ní tábharr-
finn marj ɏarant ʊrlait aon ƿibe ɏe tábhairt
ʊrlait, férac."

"Ó," aigran t-ara, "náð neamhmaiðeac an
ʊrlaine éu!" Agur ʊimcís rē.

An Múine:

"Bíod ƿurð agat férin nū bí i n-a éadgair,"
aðeir an ƿeanþocal.

Ná bí neamhmaiðeac. Tá ƿeanþocal eile
aðeir, "Ari ɏáðat a céile a ƿairid na ʊrlaine."

"Ní ʊfagán ƿorð ʊrlaine að lám ɏaðta,"
aðeir ceann eile.

An ƿáðánað ac agus an ɭomáis

Þí ƿáðánað ann agur bí ɭomáis aíse, agur
bí ɏrð-urrlaith aíse ɭo'n ɭomáis. Bíod ƿé
coitciantha ag aðrað na h-ɭomáisge agur 'Sá
iaðraith uipci an ƿat do ȼur aip férin agur ari
a ʃnóðaith, að ɏ'a ƿéir a ɏ'aðrað ƿé an

iomáis ír eadó ír mó a fáthas an raoisal i n-a choinníb. Féidir le do bhrír ari an bforúine aige agus do lusadh ré ari an iomáis agus do buail ré buille d'a ceann ari an bphalla. Do bhríreadh an ceann agus do chuit lán a hata de phíoraibh óir amach ari!

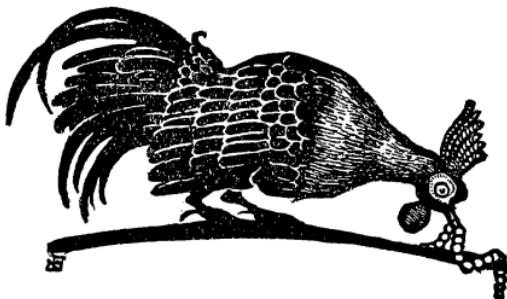
“Aililíu! ” ari reircean. “Ír ait an rásar té tu! An fáid a thinearf tú d'adharadh níor thénir aon lus dom, agus nuair a buailear buille de d'ceann ari an bphalla thénir feap raiðbír níom! ”

An Múine:

Tá bhríd an ráséil seo doimhinn, agus bainean a thoirnearf leir an scéipiochtaithe anois cónaí maic agus bain ré leir an brághánaí i n-aimhrír Aegoir.

Bion daoinne go minic ag suíde go cruaidh cun Dé, a d'íaraid tabharcaír ari, agus suí ari maic leo féin ari fad a bion dúnraíct an gsuíde. Ní bion aon ghrád do Dé ria gsuíde. Ní tuigtar óibh an tabharcaír a bion uatá, ní nuac ionsgna. Anraínt iompuisír riad i gcoinníb Dé ari fad. Ní meara i láthair Dé an uair rín iad 'ná nuair a biondair ag suíde chuirte, ari maic leo féin ari fad. Ní h-eadó, ac ír feapar an uair rín iad mar ní bion an bphéagaisce ionta. Ní bíd ríad 'sá leigint oíche Úiect ag adharadh Dé agus gan ria n-adharadh ac éiscead.

Ír minic, nuair a bion an duine iompuisíte i gcoinníb Dé ari fad, go dtuigsan Dé an raoisal ro ari a choil dó, mar ná beir Ó aige ac an donar ari an raoisal eile.

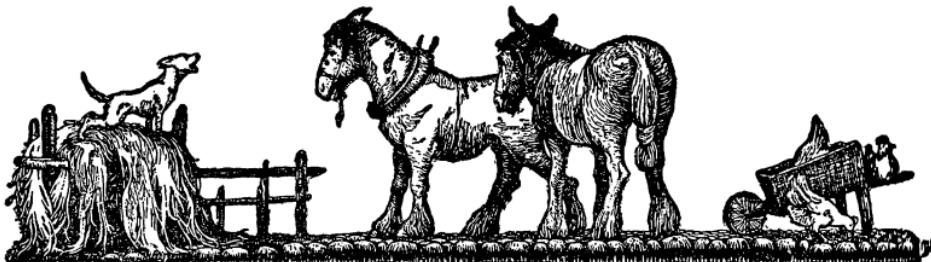
An coileac Ægus an Cloch Loighmar

Ói an coileac Ægus r̄sphíobhað ḥa Chárn-aonais. Do noct ré cloch loighmar. Ói an cloch Ægus r̄phréasáraíos i grolur na ghréine. Cuir an coileac báir a ghuib ar an gcloic cúpla uair.

“Ir áluinn an jún̄ tu,” ar feirfean, “að ní b̄faighaim aon blar oírt. Tá ṁaoine Ægus r̄chabhrifidir mórán aithisíod oírt. B’fearr liom féin ghráinnín óriana ’ná tu !”

An Múine:

An t-é ná tuigean áilneacht riúda ní tuigean ré a luáct. Tá ṁaoine ḥa traoighál Ægus, ar nōr an coiliś, níl luáct i n-aon jún̄ ṁaoibh ac ḥa méri n-apr feirfeir é ò'icte nū é ò'ol. Ní cuimhniśíod ná ṁaoine riún coirdce ac ar cao a cotoċċair iad. Níl Ægam le jād leo ac gur b'olc an cotú iad.

AN MÁDRA SA MAINSEAR

Ói an mádرا i n-a lúisce rá mainréar. Táinig an capal cun an féir a Ó'íte. Cíom an mádرا ar Óeit ag amhráilais ar an scapal agus ní leisfeadh ré Óó an féar a Ó'íte.

"Smeadair cùsat, a lúd Órosc-miotalaigh!" arran capal leir. "Ní fheadfá féin an féar a Ó'íte, agus ní leisfá Óóm-ra é Ó'íte!"

An Múine:

Tá aicme daoine rá traoisai agus deiniú riad síreacá mar a Óein an mádرا úd a bí rá mainréar. An lúd ná fheadfíodh féin aon úráid a Óéanamh de b'fearr leo é coimeádó síombain 'ná a tairbh Óeit ag aoinne eile. Tá daoine eile agus ír amhlaid a Óeadh áctar an Óomain oiféa a Óeit ar a scumair tairbh Óéanamh do Óuine eile. Ní h-é amáin an lúd ná Óeadh aon gno acu féin de ba máit leo a tairbhart do'n t-é n-a mbeadh gnád aige leir, ac an lúd n-a mbeadh gnó acu féin de do leisfíodh oiféa ná Óeadh i Ótpeo go Ófheadfíodh an tairbh Óéanamh do'n cónaí arraín.

An Cú agus an maistín

Ói fear! ann agur bí cù aige cun fiadhaic agur bí maistín r'a báile aige cun aíreacair a théanamh ari an tuis. Nuair a tágadh an t-am cun a gcotha éabairt doir na gádharaibh do gcuibeardh an maistín a cion de'n treilis cóm maist leir an gcuin.

"Ni'l ran tleagascach," arfan cù leir an maistín. "Is mire do leagan an treilis reo le lúc mo corp agur le neart mo béal, nuair a bion turra finte aod' corda anro ari lúc an doruair."

"Ni mire pē n-dear! ran," arfan maistín, "aċ fear! an tuis. Ni théinim-re aċ an juid a deirtear liom a théanamh. Agur ni théinean turra aċ an juid a deirtear leat a théanamh. Ni bheadh aon maist ionam-ja cun an fiadhaic. Ni luċa 'ná mar a bheadh aon maist ionat-ja cun an tuis reo do corpaint ari na biceamnacaidh. Théanfaradh na biceamnais amadán tioct. B'férvoir guri dōid leat go mbim am' corda, aċ feiceam ca ḥixui an biceamnaċ a tioċriċ a għan fior ojra. Cuillim-re an bia reo cóm maist tħireax agur a tuillean turra ē, bion guri turra u leagan an treilis."

An Múine:

Tā a għnō pēn seapaiti do għad-żuine ari an raosjal ro. An t-é a théinean a għnō pēn go maist, bion' ari għad-dur u leġgieri ill-ġaopardideac, iżżeq nū uarfal, tā a bieka aige u'ā tuilleam le ceap.

An gno d a ceap Tia do'n cuin ní h-é a ceap
ré do'n mairtín. Sin é cír nári deinead cù
de'n mairtín ná mairtín de'n cuin. Ní'l
aon gno iñ ufa do duine déanam 'ná an
gno a ceapad do. O'á bpris rìn, iñ ceapt do
beicrapt.

AN COGADÓ TÓIR NA H-EANLAITE AGUS NA BEICRÓIS

O'eiplis cogadó tóir na h-eanlaite agus
na beicrónis. Cuairt na h-eanlaite go leir ari
tadóib agus na beicrónis go leir ari an dtadóib eile.

Bí an rgiatán leatáir i gcair 'dil' d'a
cómhaillle. Bí an déanam dúbaita ari.
O'fheadraí ré dul leir na h-eanaiib mar
gheall ari a d'a rgiatán, nū o'fheadraí ré
dul leir na beicrónis mar gheall ari a béal.
Bí ré ag bpeitenniú oíche fheadaint cé 'cu
taobh ba óróis leir a buaibh. I dtoradh
an catá ceap ré go mbeadh an buadó ag na
h-eanlaiteib. Gairbh ré leó, ac níor cuairt ré
iúteadh i láir an catá. O'fan ré ari an imeach,
agur é ag fairsinge cùise fheadaint conur a
gheobhaidh an cat. Níor b' fada gur buaileadh
iúteadh i n-a ligsne gur ag na beicrónis a bhadó
an buadó, agur riúd cùca anonn é agur an
dá fhuas ag fheadaint ari. Ceap na beicrónis
ari dtúir gan é glacadh, ac do tairbeáin ré
a phuig óróib, agur anfhan o' aomhuisgeadair
gur beicrónedach é, agur do glacadh ari.

Do gluair an cat. Bí an león i n-a
ri ari na beicrónis agur an fiolair i n-a ri ari
na h-eanaiib. Tug an fiolair foighiannas

lín' n león. Bí an buntáirte aige mar n'fheadh ré eisighe ra n-aerí oí ciúinn an león. Do táinilínis ré anuair aip go h-obann, agus ríar a phaibh fíor ag an león caid a bí cùise, bí rún le bainte ar ag an bpholair le buille uiongáin a coire deire, agus bí ré imtigthe lúar aipír mar imteobé an rplannac. Oíomhaisiúd rian an cat, agus bí an buad ag na n-eantaicibh.

Nuaír a céadac an rgiatán leatáir go phaibh an buad ag na h-eanaibh, ag an muintir n-aír éas ré dhuim láma leo, do teit ré le n-a anam ar an áit. Oímtis ré agus cuairt ré i bpolas i bpol leathainn.

Oí lá rian a leit ní éairbeánan an rgiatán leatáir é féin i n-aon éor i gcealcheamh an lae. Phanan ré go dtí tuitim na h-oiríde go mbidh na h-ein go leir imtigthe a codla. Anraon bion ré ag gluaileadh ra n-aonrásarndac mar a bheadh biceamhnaidh.

An Múine:

Ná bion dón iontaoibh coróde agat a’ “Táos an tSá taoibh.”

“Ní tagan an tSá taois leir an ngobaodán.”

Cúprio agus an báis

Bí Cúprio lá bheagdís spéine ag rróirte do phén i n-aice na pluaire n-a mbion an bár i n-a cóbhnuide ann. I gceann tamail do ghoill an bpolas aip. Cuairt ré i gceasadh ra pluaír a bí cóm bheagdís, cóm h-ionfhusair. Caith ré é féin ar an tSá taois agus éas ré a

ċoċila ari. An fairot a b'i rē 'n-a ċoċila do h-ixompużżead an taixżeġ aġsur do ċuixit na raiġx-de go leiri amad ari an ujlār, aġsur ġuadwar pētin aġsur raiġx-de an Ħāfir, a b'i caixte ari an ujlār, ġuadwar tħixx n-a cēile. Arij ball, nuaix a ħūiġiġ Cúpido ari a ċoċila, ċipom rē ari na raiġx-de do ħailiū aġsur do ċuji ċuixi.

Dein rē veaṛmat, warri b'i an ċoċila 'n-a ħūiġi. Čiġi rē ċuixi cuor do faiġ-xiib an Ħāfir, aġsur ḥafas rē 'n-a ħħalid cuor ḥafas faiġ-xiib pētin.

Sin ē cūiġi, aħdeiġi Aerop, go unctionan an bār, ualireanta, ari ħħaoxinib oġa bixxek, nuaix iż-żorr ari ɔġġi kien ċedol idha a ħejjet aġi cuimnejja, aġsur go unctioni fuq-ħadha 1 nɔġġi, ualireanta, nuaix kien ċedol żur ari an mbār a ħejjid aġi cuimnejja.

An Mūne:

Niex ħeġġi Aerop ac an tgħajnej beax ro do ċeaprað warri minnū, warri leiri, ari jidu nār ċuixi rē. I unctioni an ħāfir a ħejjet aġi teaxxet ari ħħaoxinib oġa nill aġġainni le jidu jaġid ac warri aħsu ħħaliex ari ħriflu pētin:—

“Cladraje iż-żorr a bār a b'ion aġi għad-did.
Inni ħad-don ħall,
A'ri nill fuq-żon ġejha l-oħra 'n-nadha 'nā leana beax oġġi.”

Aġsur i unctioni na fuq-ħadha 1 nɔġġi nuaix kien ċedol idha a ħejjet aġi cuimnejja ari an mbār, nill ħoġi liom pētin go ħriflu le jidu leo ac an fuq-focal u:—

“B'ion ġuine 'n-a leana ħad u ualix.”

An León agus an fear

Bi an fear ag fiaotháil. Bi ré ag leagadh na mbeicítheadálaita go tuisgeann leir na raišínib. Bi rgeón ionta agus iad ag teicte uairí iptimeadáil i ndíamháraibh na coille.

“Téanam,” aipran león, “agus trionomír é. Táim fénin, nū aoinne agairbh-ré, cónaí láidir le deicneadháir d’á ráfáir. Tugaimír agairbh aír!”

Ní chiocthaidh aoinne acu leir. Ó éigean do teacáil i n-a aonair. Ní raibh ré ac tagairt i gairdhe an fiaothairde nuair a bhfuil raišeadaí cùisge. Cuanáil an raišeadaí iptimeadáil i n-a clíatán iorúr ó dhá aghaidh agus cuit ré. Bi an mada-rua ag fheadaint aír ag cuitim.

“Ó! a jí,” aipran mada-rua, “cás a leas tu? Níor meadar fénin é ac cónaí beag,” aipran león. “An fear agus tall a thain é. Ac ní le neart a cùisge a thain ré é. Le n-a bhfuil neart cùisge a thain ré é. Dá bhrisighinn-re spreim aír ba shéarlaí an moill oírt an t-anam a thainnt ar. Ac cás é an maití fán? Muileadh neart cùisge aíse tá neart intleacta aíse. Ó fág fán mire tréit.” Agus d’imreis an t-anam ar.

An Mháine:

Ir neamhni neart cùisge fearaí neart aíse.

Méadúinistear neart na h-aíse le foistíne. Neart do'n aíse ir eadó eolur, fé mar ir neart do'n coláinn bia.

AN BROÓS LUACRA AGUS AN DAIR

Úi cíann bheagán láidir ñaraisé a ñ fár ar þoirt na h-aðan. Úi broóis luacra a ñ fár i n-aice an cíanni. Ófearaí an cíann ar an mbroóis.

“Mo chruasád tú, a riuñ ¾oict! ” aifran cíann. “Cao a ðeánfirír-re nuair a tioctrið an ¾aoit láidir? Lúban an rut beag ír laige tú. Cao a ðeánfirír nuair a tioctrið an rtoírm? ”

Ní duðairt an broóis aon ní. Níor ðein ré ac éirteadct leir an gcainnit.

Táinig an rtoírm, rtoírm nár cùimín le h-aoinne a bì ruadar a leitcér. Ìo círom an broóis riór go talam agus ìo leig ré ìo'n ¾aoit imteadct of cionn a cinn. Ìo feartaini an daír go teann ar feadh aðfar. Úi na pheamáca ró ¾aingean ra talam agus iarr

ηδο ΛΑΙΟΙΡ. Ήε θειρε όο σρυινησ αν ζαοτ
α ηεαρτ αγυρ όο ήειρ ήι γο η-ιονγαντασ.
Όο σρυινησ αν εραν α ηεαρτ αγυρ ήεαραιμ
ηε 'η-α κοινησ. Μα ήεαραιμ, θ'ειρησ να
ρρεαμασα αγυρ αν βόο ι η-αον γδαιτρ απάν
αγυρ όο ρινεασ αν ηαιρ αρι αν θροη.

Ο'ιμτισ αν γτοιρη. Όο τόσ αν θροθ α
σεαν. Σοναις ηε αν ηαιρ γίντε. Νι
νυθαιρη ηε βοαλ. Όο λαθαιρ αν ηαιρ.

“ Ιη ιονγαντασ αν γδέαλ ε! ” αρι ρειρεαν.
“ Τυρα ασ’ ήεαραι αγυρ μηρε αρι λαρ! Νι
ρειδηρ ιιοη ε τυιργιντ.”

“ Πυαιρ α τάινησ αν ηεαρτ γα ζαοιτ,” αρραν
θροθ, “ όο σρομαρ μο σεαν αγυρ όο
γδαοιλεαρ ταρη ι.”

“ Αγυρ τά όο σεαν ανάιρθε αιρηρ αγατ έση
η-αιβιρ Αγυρ α 'ηι μιατ! Όεινηρ αν σεαρτ.
Νι'ι αγαινη ασ ηεαρτ λιριτε. Ηεαρτ ζαν
τεόρα ιη εασ ηεαρτ να ζαοιτε.”

“ Αγυρ εασ ι η-α ταοθ ηαρ έρομαιρ μαι α
θεινεαρ-γα? ” αρραν θροθ.

“ Νι ήεαρηρη ε, ” αρραν ηαιρ. “ Βη αν
ιομασ θε'η γταιτε ιονατ.”

Αν Μήνε:

“ Μηνε βηι γαρδ.
Γρεαλ βηι αρο.”

(Βηισιρ Ηαομτα.)

“ Ιη ήεαρηρη μηνε 'ηα θοιρθε τόρη.”

“ Ιη ήεαρηρη τειτε μαιτ 'ηα θηοσ-ήεαραιμ.”

“ Νι η-αγ αν ΛΑΙΟΙΡ α θιον αν θυασ ι
ζεομηνιθε.”

An Preacán agus an Slíosán

Do fhuair an preacán rliogán n-a phai b' iarrs iarrs ann. Bí ré a d'íaraird an trliogáin a d'óigrailt agur bí as teip air.

Táinig preacán na gceapc as tríal air.

"Féach," appra preacán na gceapc leir, "dá mb' ail leat an rliogán ran do chósáil leat ruair ra n-aerí agur leisint dochtúim uait anuas air an líc seo anro, do bhríffí é, agur anran bheadh an t-iaras agat."

"I f' mait an cuijmheamh agat é," appran preacán eile. Táisg ré an rliogán i n-a shob agur riúd ruair é. Nuair a bí ré tamal mait ruair táinig ré cinninn of cionn na líce agur do ríaoil ré uait an rliogán. Dochtúit an rliogán air an líc agur do bhríreadh é. Do fnaap preacán na gceapc an t-iaras leir agur d'iomáisg ré. Nuair a táinig an preacán eile anuas ní phai b' roimh air an dtalamh ac dó leat an trliogáin agur iad aghaidh folamh.

An Mháine:

Ná glac ó dhúine air b'ic cónaíre le air maité leir féin.

Óeinn preacán na gceapc a shnód gártar go leor. Do phug ré leir an lán béal rín. Ní hítean aibhsadh, amháin, le daoine de'n tróirid ran. Ní bheiridh riad an tairne lán béal ac ó amadán éiginn. Bion an t-amadán féin mait a thóiscín doibh ra deire. Anraon bion gád aoinne as coimeád uata amach agur ní bion acu lás gopta agur uaisgnear. Ófearraí an macántaist ó叱orach.

AN SÍRIAN AGUS AN SÁOĆ

“Ír doic leat-ra,” appran Sírian leir an nSáoć, “So Ófusilean tú ana-láidír.”

“Ír treire me ’ná turá, pé i n-Éirinn é,” appran Sáoć.

“Cuimhni mē seall leat nád treire,” appran Sírian.

“Conur a tóisalbhimírinn féin ?” appran Sáoć.

“ An bhfeicean tú an fear rian tall atá ag cur na gríse de? ”

“ Cím,” aipran éadot.

“ Bhfeiceam cé ’cu agairinn a bhainistiú an carús de,” aipran ériam.

“ Tá go maic,” aipran éadot. “ Cé ’cu agairinn a chornócaidh? ”

“ Bhois an céad iarrach agat-ra,” aipran ériam.

“ Do féidir an éadot ari an bhfeair. Má éin, o’fáirí an fear an carús airi. Do féidir an éadot airi ní ba théine. Má éin, o’fáirí ré an carús ní ba bhainisine. Séid rí airi i stílreoir agus leas rí é. O’fáirí ré an carús airi féin le téid agur o’eilimh ré.

“ Tá teipíte oírt,” aipran éadot. “ Tá bairre fír arioi agur cífirí go stílreoirí oírt, leir. Ní féríodír duit oíreaois nírt a dh’imírt airi agur tá imeartha agam-ra airi.”

“ Níor théineáir-ra aon éur iarrach oírt-ra an fáid a bhi do neart agat ó’ a imírt airi. Ná curí-re iarrach oírt-ra arioi an fáid a bheid mo neart agam ó’ a imírt airi,” aipran ériam.

“ Tá go maic,” aipran éadot.

Do gcaidh an éadot agur tainis ciúnáir mó. Anraí do éait an ériam na gcamail dí agur do nocht rí i féin i n-a lán-neart, agur érom rí ari tairneamh anuas go tréan ari an áit i n-a raiib an fear ag riubhal. Níor b’fada agus mó cuis ag feair an bhostal uaibhárach.

“ Ó,” ari reigréan, “ tá an lá ag ionradil amach éun bhostail go n-iongantla. Tá an carús ro iobh tréom.”

Agur éait ré de i.

An Múine:

Seoibhean an ceannra a choil nuaír a teip-ean ari an rítaideas.

Ní seoibhean annrímacht aic cup i n-a choinníb.
Ní gseóibtear neart toile aic le neart ghráda.

**An SIORFÍAÐ, AGUS AN MADA-RUAÐ,
AGUS IÚPITER**

Táinis an siorffiað agus an mada-ruað
i láthair lúpiter cun aitcúintse a ò'íarlaid air.

“Cao tā uait-re?” ari ari lúpiter leir an nsiorffiað.

“Tá, a róillre,” ari an siorffiað, “so
ntabarrí gliocar an mada-ruaidh óm.”

“Agur cao tā uait-re?” ari reircean leir
an mada-ruað.

“Tá, a róillre,” ari an mada-ruað, “so
ntabarrí coiriðeac an siorffiað óm.”

“Leir an bplaorígsin cinn atá oírt-ra,”
ari ari lúpiter leir an nsiorffiað, “ní féadra
aon úráidh a déanam de gliocar an mada-
ruaidh. Agur leir na coraib rin atá fút-ra,”
ari reircean leir an mada-ruað, “ní féadra
an úráidh ceapt a déanam de coiriðeac an
siorffiað. Tá a gliocar féin ag an nsiorffiað
agur a coiriðeac féin ag an mada-ruað.
Ólá mbead ciall agaib bheadh rið ari aon rírtas.
Níor mait an ciall dóm-ra gan a cup fiadaint
oíraib bheit rírtas. Imteisigh! ”

An Múine:

Sin é atá ag déanam an donair ari an
raosdal so leir, gan daoine bheit rírtas le

toil. Té. Sas aoninne as lois an tuad ná fuil aise agur ná bainean leir, agur gan aon meair aise ar an tuad atá aise agur do bainean leir.

Tá Sas aon tuad i n-a céart an fáid atá ré ar an scuma n-ár toil le Dia é ñeit.

AN MADA-RUAÐ AGUS AN LEÓN BAINEAN

Do caradh an ñeirt ar a céile. Círomadaí ar aineant. Do tárta mac ós a ñeit as an león bainean.

“Tá át ós agam-ra, leir, ra baile am’ diaid,” aifran mada-ruað. “Tá mórrfeireasr asu agam, ríán a ñeid riad!” ar ríre.

“Ír maic é rin, ír maic é rin,” aifran ñan-león.

“Ír doic liom fén,” aifran mada-ruað, “Gur mó go mó le rád an máctaír go mbion an t-ál bhealás mó le aici uairi ra mbliadain, an mórrfeireasr, ríán a ñeid riad, ’ná an máctaír ná bion aici ac an t-aon coileán beas amáin, agur gan ran fén ac uairi inír na trí bliadain, b’férdir.”

Bí feairg as teast ar an león, ac do þrúig rí fáití an feairg.

“B’férdir é,” ar ríre. “Ac tuig an méid reo, a bean macanta. Nuair a bion do mórrfeireasr agat-ra ní bion agat ionta ac mórrfeireasr marbhíni ruadha. Nuair a bion an t-aon mac amáin agam-ra cat león a bion agam ann. Ír doic liom-ra Gur

pearrí aon león amáin 'ná ódha mórrfeirearp
ne mairínibh rúada. Agur i dtaoibh na
h-aimriple, ír fia león feicteamh leir."

"Ír león liom-ra sáe aoinne 'oe m'
mórrfeirearp," aifran mada-rúad.

"Ír gheal leir an bfiadach duibh a ghearrícas
fén," aifran león.

An tAine:

Ní ra cónaíreamh a bion an tainé, go
minic, ac ra tianac.

An Cás agus na Réacsóga

"Níl íntr na cásaith seo ac cásóga,"
aifran cás. "B'fearrí liom go bfeadófinn
imteastas uata ari fad. Níl aon ní i bfuilim
uairleasta ag baist leo. Bion náire oírt
nuair a cítear me 'n-a gcuimdeastaí. Ní
móri óm reift éisín a déanamh ari óil leir
na réacsógaibh. Sin iad na h-éin atá uafar.
Ír ió bheag an rúd a déanfaradh réacsógs díom
fén. Éan bheag deallraiscteas ír ead me.
Ní bhead uaim ac na cleití."

Air fán amach ír ari éisín a labhairfað ré le
h-aoinne deir na cásaith eile, bí a leictéirí rún
de órosc-meas aige oírtá. Círom ré ari bheit
ag bailliu na gcleití a chuiteadh a' h-eap-
balair na bpréacsógs. Air baill bí oírpéad
acu baillisté aige agus r déanfaradh eapbal.
Sáidh ré 'n-a eapbal fén iad, i dtíreos gur
óidí le duine gur b' eapbal réacsóighe é.
Siúd aononn é cun an tisge móir, mar a gairbh
na réacsóga 'n-a gcsónuaidh.

“Τόσα θαοις, α υαιρε! ” αρ τειρεαν.

Ο'φέασανδαρ αιρ. Νιορ τας αοινης αυ
φρεασηαρ αιρ.

“Cās! Cās! Cās! ” αρ γιαν δο λειρ.

Οο μιτεανδαρ ευιζε αγυρ σρομανδαρ αρ α
γελειτι νο ρταταδ αρ αν εαρβαλ. Ανραν νο
ρτατανδαρ α cleiti φειν αρ, ι ωτρεο δυρ δεαρη
να γιανδ cleite ι n-αον δορ ανη αιζε. Ανραν
νο ρτατανδαρ να cleiti αρ α ρδιατάναιδ.
Ανραν νο ρτατανδαρ αν clūm δο λειρ νε
αγυρ σομαίνεανδαρ υατα ε, αγυρ φυι δο
τιυςδ αιρ.

Τάινις τε αθαιλε αγ τριαλ αρ να cάζαιδ
ειλε. Σονασανδαρ αγ τεαστ ε. Ωο μιτ-
εανδαρ αμας 'n-α σοιννιδ.

“Να ταρ ανρο ευζαινη,” αρ γιαν, “αγ
ταθαιρτ νάιρε θύινν! 1mtiS ταρ n-αιρ αγ
τριαλ αρ να n-υαιρλιδ. Νι'l αον δηδ ανρο
αγατ. 1mtiS! ”

Μεαρ τε γαν imteasct, ας νο δο δοθανδαρ ε
αγυρ νο δαθανδαρ ν'α ρδιατάναιδ αιρ ι ωτρεο
δο mb'ειγεαν νο imteasct αγυρ τυιλε φολα
αιρ.

Δη Μήνε:

Ηυαιρ α τάινις Δερορ δο n-Ειρινην φυαιρ τε
Ειρε ιδη ν'α λειτέιν γιάνδ, αγυρ δι ρειρύτεαν
τόρι αιρ. Τα α μαλαιρτ αγ ειριγε γυαρ ι
n-Ειρινην λε δέαναιζε, άμτας.

Δη τ-ε να φαναν γα σρυιτ n-αρ θύτταρ
νο ας α διον αγ μιτ ι n-οιαιρδ να n-υαιρλεαςτα,
ιρ αμταιρδ α διον αν υαιρλεαςτ αγ τειτε
υαιρδ αγυρ αν iρλεαςτ αγ μαγαδ φει, αγυρ
ιαν αριαον ηρέαν νε.

NA CAILÍNÍ AIMSIRE AGUS AN COILEAC

Caitheadh na cailíní eisighé cóm luat agus glaothaíodh an coileac. Óioth rian tamal riomh lá. Cuigearadair i n-a n-aighe tuipla mbeadh an coileac go mbeadh tamal rian mórpeir de Óeire na h-oibre acau rian leabhair go reargair. Duibhneadar le n-a céile gur b' fearr an coileac do tharú. Tharbhuisceadar é.

Nuaip a fuaip bean an tise go raibh an coileac marb glaothaíodh rí cíúin na cailíní.

“A cailíní,” ari ríre leo, “ní feadair an domhan cao o’imcisi ari mo coileac bheag. Tá an ríseal ana-céatac agaínn i n-a éagmhuir. An fáid a b’i ré agaínn ní óioth le Óeanaam ac ríb a Ónúireadach agus do chur i níos ruithe cun na h-oibre nuaip a glaothaíodh ré. Ár ro amach ní folair

dom ríb a cùir i n'bhur ruisde ari uair an meadhan-oirdé ná ní bheadh an oibar déanta agairb."

B'éisearan doibh eipisge ari uair an meadhan-oirdé ari gan amach. Bí gan cùpla uair a' cloisg ná trí ní ba tairisge 'ná mar a bí oifig eipisge nuair a bí an coileac ann.

An Mháine:

Má'r mait leat feabhar a cùir oírt fén, tuis go cruinn aod' aighe náic le dhois-ghníom a cùrrfír feabhar oírt fén.

Pé rasgar an t-olc ba mait leat a leiscear, má'r le dhois-ghníom a déanfír an leiscear tadhairfirid an dhois-ghníom olc oírt a bheit níora meara ná an t-olc a bí roimh.

"Do buail clois r'a cill agus níor binn é an clois,

Do buail clois eile r'a cill a dein clois binn de'n clois."

"O'á olcar é Séadana

Ir meara bheit 'n-a éagáinir."

An Seansdán agus an Cúil

Buail reansdán agus cuil lá umá céile, agus, tar éir riomhnt cainnle déanam doibh, d'eipis eatairca mar gheall ari an róid ruisge beata a bí ag fáid aoinne acu.

"Ir feairí agus ir uairle go mór an truisge beata atá agam 'ná mar atá agat-rá," aipran cuil. "Bím amearg na n-uafarai ir aonairde. Bím ari gualainn deir an rí nuair

á bho ná h-uairle mórta ar Óinnéar aigse, agus ar icim mo chion de'n bha i fhearr agus ar i fhlíle ó'á mbíon ar an mbóir aon. Ní h-easád, ac ó'á mb' é an teampal féin é, bím i rtígs ann nuair a bion an ióibírt loingisíte ó'á d'éanadom, agus ar i me i fhlúirse a bhlaírean feoil na h-ióibírte. Bím in i gac cuiuseasctain ó'á doirthe agus ó'á uairleasct, agus ní fhanam coirdce le cuipe ó'fágail. Muirab ionan a'r turfa, ní gád dom beit ag bhríreadh mo chroíde agus ag réidte allur agram ag obair, ó bhuaibh go buab, a d'íaraidh bláipe bho a fholáctar dom féin. Ó'á mbeadh oírt maireacánnt mar a mairean turfa i fhlúirse bho láróir go raibhinn agus go mbácthinn mé féin!"

"Fán go feoil anoir," aigran reangán. "Tá claoibh eile ar an ríseal ran. Bion tú ar Óinnéar ag an rí, ac catáin a fháraír cuipe? Bítéad ar ghuallainn deir an rí, ac an 'mód uair a cuipeadh ar an láit rín tú agus rítear oírt? I fhlúirse a bhlaírean feoil na h-ióibírte, ac an 'mód uair a cuipeadh ar an teampal amach tu le rísuab? An cuijmín leat an lá uis a chonac-ra féin tu agus do ghabh ríóidte i gcuinablaic mórta agus atáil an rí i n-aice an falla? Bion tú in i gac láit, i ríseal agus uafar, ac ca mbíon aon fáilte rómhat? Itean tú gac fágair bho, ac catáin a ó'icír aon bha leat féin? Ní Óinean tú aon obair coirdce. I fhearr an adóimil i rín uait. Iteann tú bha agus ní Óinean tú aon bláipe oibhre! Ba cónair go mbeadh náipe oírt. Óisolfír ar

ΑΝ ΗΝΙΟΜΑΟΙΝΤΕΑΓ ΆΡ ΒΑΛ, ΔΗΤΑΣ. ΤΙΟΣΦΙΩ
ΑΝ ΣΥΒΛΙΑΔΑΙΡ ΟΡΤ ΑΖΥΡ ΝΙ ΒΕΙΘ ΔΟΝ ΓΤΟΡ
ΑΖΑΤ Ι Ν-Α ΣΟΙΡ, ΑΖΥΡ ΒΕΙΘ ΑΝ Τ-ΟΣΡΑΓ ΟΡΤ.
Ο' ΦΕΑΡΡΑ ΘΥΙΤ ΣΟ ΤΟΡ ΣΕΑΝΑΜ ΤΑΡ Α
ΣΕΙΝΙΜ-ΡΕ, ΡΑΝΑΜΔΑΙΝΤ ΌΡ ΝΑ Η-ΜΑΙΡΙΣ ΑΖΥΡ
ΟΡ ΝΑ ΣΙΝΝΕΑΡΑΔΑΙΘ ΑΖΥΡ ΣΙΔΕΑΛ Α ΣΕΑΝΑΜ
ΑΡ ΓΤΟΡ ΒΕΑΣ ΕΙΣΙΝ Α ΖΑΙΛΙΝ ΘΥΙΤ ΦΕΙΝ Ι
ΣΕΟΙΡ ΑΝ ΣΕΙΜΠΡΙΘ.”

ΑΝ ΜΥΝΕ:

Ο'ΔΙΡΙΣΤΙ ΣΑΟΙΝΕ ΡΑΝΟ ΣΑ ΤΛΑΟΙΘΕΑΜ “ ΠΑΡ
ΣΕΙΝΕΑΔΑΡ ΛΟΝ ΙΑ ΟΙΒΡΕ ΡΙΑΜ.” ΒΑ ΣΟΙΡ ΣΟ
ΤΒΕΑΘ ΠΑΙΡΕ ΟΡΤΑ ! ΤΑ ΣΑΟΙΝΕ ΛΟΝ ΑΖΥΡ ΒΕΑΘ
ΠΑΙΡΕ ΟΡΤΑ ΡΙΑΝ ΝΑ Η-ΟΙΒΡΕ ΒΕΙΤ ΆΡ Α ΝΔΕΑΡ-
ΝΑΔΑΙΘ. ΝΙ ΠΑΙΡΕ, ΑΣ ΣΡΕΙΘΕΑΜΔΑΙΝΤ ΤΟΡ, ΑΝ
ΡΙΑΝ ΡΑΝ.

ΑΝ ΤΟΡΣΑΝ ΑΖΥΣ ΑΝ ΣΕΑΝΓΑΝ

ΒΙ ΑΝ ΣΕΙΜΠΡΕ ΛΟΝ ΑΖΥΡ ΒΙ ΝΑ ΡΕΑΝΓΑΙΝ
ΑΣ ΟΒΑΙΡ ΡΑ ΓΣΙΟΒΟΛ ΑΣ ΣΥΡ Α ΣΚΥΙΘ ΑΡΘΑΙΡ
ΣΥΝ ΤΑΙΓΣΕ. ΤΑΙΝΙΣ ΑΝ ΤΟΡΡΑΝ ΑΖΥΡ Ε Ι
ΝΔΕΙΡΕ ΑΝ ΣΑΜΑ ΝΑΣ ΤΟΡ ΛΕ ΡΗΔΕΤ ΑΖΥΡ
ΛΕ Η-ΟΣΡΑΓ, ΑΖΥΡ ΣΙΑΡ ΡΕ ΣΠΑΙΝΝΕ ΣΡΥΙΤ-
ΝΕΑΣΤΑΝ ΟΡΤΑ.

“ ΣΟΥΡ Α ΣΑΙΤΙΡ ΑΝ ΡΑΜΠΡΑΘ ΑΖΥΡ ΑΝ
ΡΟΣΤΑΡ,” ΑΡΓΑ ΣΥΝΕ ΛΑΣ ΛΕΙΡ, “ ΑΖΥΡ Α ΡΑΘ
ΝΑ ΡΥΙΣ ΤΙΣ ΝΑ ΓΣΙΟΒΟΛ ΝΑ ΣΠΑΙΝΝΕ ΣΡΥΙΤ-
ΝΕΑΣΤΑΝ ΑΖΑΤ ΦΕΙΝ ? ”

“ ΜΟ ΣΡΕΑΣ ΣΡΑΙΩΤΕ Ε,” ΆΡ ΡΕΙΓΕΑΝ, “ ΣΟ
ΣΑΙΤΕΑΓ ΑΝ ΡΑΜΠΡΑΘ ΑΖΥΡ ΑΝ ΡΟΣΤΑΡ ΑΣ ΙΤΕ
ΑΖΥΡ ΑΣ ΌΛ ΑΖΥΡ ΑΣ ΡΙΝΝΕ ΛΕ ΣΕΟΙ, ΑΖΥΡ
ΝΙΟΙ ΣΥΙΜΠΝΙΣΕΑΓ ΡΙΑΜ ΆΡ ΣΕΙΜΠΡΕ ΝΑ ΆΡ
ΡΗΔΕΤ ΝΑ ΆΡ ΟΣΡΑΓ.”

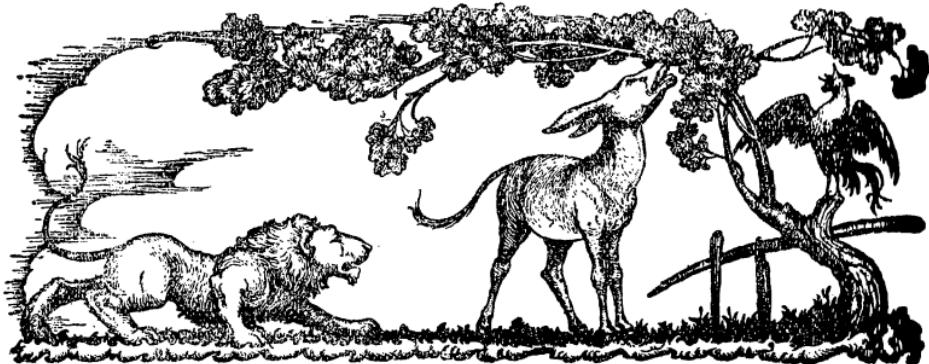
“Ó, ambaíra, a míc ó,” aiprian reangán leir, “dá scaitímir-ne an rámrað ag iče agur ag ól agur ag riúnce le ceol ní þeard againn ac an t-oċrař agur an fuacét, agur ba þeas an tairbhe ðúinn duil ag tríal ořt-ra ag lóris gráinne cnuicneadctan ořt, mar ní þeard ré agat le tairbhit ðúinn. An t-é caitírið an rámrað ag iče agur ag ól agur ag riúnce le ceol ní foláir do an taoð eile de'n rgeal a þeit aige ra gseimpre, .1. an fuacét agur an t-oċrař. Imcís leat, a ðuine macánta. Ni'l neart againn ořt. Ná bí ag leigint na h-oíðče ořt.”

An Muine:

Ír é Dia a céap an obair do'n ðuine ař an raořal ro. Ó'á ðrís rin, þuð beannuiscte iř ead an obair. Agur má'r þuð beannuiscte an obair iř þuð malluiscte an tñiomðaointear. An t-é a caitírið a óise ag iče agur ag ól agur ag riúnce le ceol tñocrið an t-aor ař, agur þeit teinnearf agur diačair ař mar gseall ař an nñroč-ñrafid a tuis ré do ðeín i ñtorac a raořail, agur ní þeit aon þuð curna 'n-a cónir ðeín aige cun aon þoðað ðéanaam ař an gscríuaðtan. Þeit aige “Sol an gseimpre” a bí i ñtorac a raořail aige.

Má ðeinean an nñroč-ñrafid ciorrbað ař a raořal þeit ré ař an raořal eile, agur iř þaořalač go mþeit “Sol” nñora meara aige.

Cuimhniš i n-am ař na neitib rin.

AN COILEAC, AGUS AN T-ASAL, AGUS
AN LEÓN

Ói an coileac anáirte ar an gcuailc. Ói an t-asal ag rtaíataí an féir a' bun na cnuaidé agur 'sá i te. Cé buailfáid i dtíreó ná n-áite ac an león. Cónaic an coileac é agur chuir rē glaoth ar. Deirtear ná fuil aon riad ír luacha ar an león 'ná glaoth coiliú. Cómh luat agur o'airis rē an glaoth ó'n scoileac chuir rē báireach ar agur do mhit rē ar an áit.

Le linn glaoiú an coiliú chuir an t-asal béisic uathúlraí ac. Anraí cónaic rē an león ag imteadaíct ar corp-anáirte.

“Dár fiaidh,” ar reirpean, “ac tá rē ag teicte uaim!” agur riúnó i ndiaidh an leónin é agur gac aon béisic aige. Óimchríseadair ar aon glaoiú an coiliú. Ófearaí an león lairtear de. Cónaic rē an t-asal ag mhit 'n-a diaidh. Óiompruis rē aip agur do mhus rē ar báis muinil aip agur mairib rē é. Ói an coileac ag fheadrait opta.

“Ceap an t-amadán ran,” ar reirpean,

“Súir b’ é féin a chuir an riacl ari an león! Tá díolta ts go daor ari an ndearlmhaid aige.”

An t-áine :

Ná slac creibeaumaint de báir gníomh nári deinir agur ná raiib ari do cumaig a théanamh, ná iomroicéaid an creibeaumaint cun náipe Óuit, ná b’férdirí cun cailleamaint anama Óuit.

Ní h-é an t-é i fáid slóir i fáid gníomh i gcomhnuide.

AN VOLG AGUS AN CUIR EILE DES NA BALLAIB BEATHA

O’eiplis toirmearfus ionair ballaib beatha an duine uairí éisín rathó. An volg fé ndearbh é. Do chuis an cuior eile acu súir i gceasach ra volg a téirdéadach sac aon bláipe de choraí a raoctair, agur ts go labhairt creibeaumaint aige, agur ná deinneadh ré féin aon bláipe oibhre, ac é neartach-thiomadoin, agus iche agur ag ól an uile bláipe bíod agur an uile bhráon thíse d’á bfreachair a rolátar.

“Féadach,” arran cor, “an rásar bhróise atá orm! Siubhlaim a lán agur deinim a lán rolátar, ac roiscean ré rin sac a bfreachaim a chruinníú agur ní fágann ré bláipe agam féin cun bhróise ceannas.”

“Tá an ríseal céadna agam-ra,” arran cor eile. “Táim searraighe o’n mbótar agur táim millte ag fuascáin, agur ní férdirí liom bhróisín a chur orm féin, biond súir ‘mós bhrós bhréaghs maireamhail a gheobhainn ari a bhfuil tathairca do’n volg ran agam le bliadain.”

“Tá an ríseal céadna agam-ra,” arran lám cle.

“Τά αγαρ αγαμ-ρα,” αρραν ιάμ θεαρ.

Μαρ ριν ωδιθ ρα τίμπαλ. Σοκαρυιζεαναρ
ζο γταυρφινίρ ω'οβαιρ.

“Νι ριυβλόσαρ-ρα σιρσέιμ ειλε όδ αν
φαιδ α παιρφαρ !” αρραν σορ ολέ.

“Νά μιρε !” αρραν σορ θεαρ.

“Νι θέανφαρ γτρός ειλε οινρε όδ,” αρραν
ιάμ ολέ.

“Νά μιρε !” αρραν ιάμ θεαρ. “Νά νι
χυιρφαρ βλύιρε ειλε βιό ιρτεας ανη, νά
νραον σιζε, νά μβεαδ ρέ ας φάξαι λάιρ λε
η-οραρ αγαρ λε ταρτ !”

Θεινεαναρ ζο λειρ ρα τίμπαλ αν γοκαρν
ceανα.

“Φαναριδ υιθ ζο φοιλ,” αρραν υολς.

Οιμτις αν ιά ραν αγαρ βι ζας αοιννε
ράρτα. “Ο,” αρ ριαρ, “νας τρυας νάρ χυιμ-
νιζεαμαιρ αιρ ριν φαδό !”

Τάινις αν ιά αμάριας.

“Νι υρατάιμ με φειν αρ φοζναμ,” αρραν
σορ ολέ. “Τάιμ λας ιοναμ φειν αρ χυμα
εισιν νά τυιζιμ.”

“Τά λαγαέαρ εισιν ορμ-ρα, λειρ,” αρραν
σορ ειλε.

“Δε, ρινιδ αμας ριθ φειν,” αρραν ιάμ ολέ,
“αγαρ ιμτεόδαιδ αν λαγαέαρ ραν.”

Θεινεαναρ.

Χυιρεαναρ ιά αγαρ οιδέε ειλε όιοθ. Βι
αν λαγαέαρ ας μέανυ ορέα ζο λειρ.
Βα ζεαρηρ ζο ριαναραρ σόμ λας ραν ζυρ β,
αρ εισιν α βι ιοντα σορυιζε. Βιοναρ θ' α
χυινηεαμ ζυρ β' ε αν βάρ α βι ας τεαςτ ορέα
αγαρ βι γδανηρα ας τεαςτ ορέα.

Ανραν ςο λαθαιρ αν υολς.

“Tá dearbhaoth mór oírlaibh,” ari reirean. “Irfidís náibh ná deinim-ré aon obair. Deinim go deimhnín. Bím ag obair coitcianta anro iarrtis, a gáin fíor uaoibh-ré. Nuair a tuiscean ríbh-ré bia agus r' deoč uóim-rá oibhlisim-ré anro iarrtis iad i dtíreoir go mbainim an neart artha agus anfhan cuijim an neart fán mór-tímpaí ionaibh-ré. An bia a tuisgabair dom uá lá ó fín, tá an méid nírt a b' ann iarrtis, agus r' d'á bhris fín níl aon neart agam anoir le tabhairt uaoibh. Imchisíodh anoir,” ari reirean, “agus tuisgaird tuille b'is agus vísé dom, agus geallaim uaoibh gur gealbh go mbainfaradh-rá an lagasáar thíb.”

Tuisgabair cuigé an bia agus an deoč, agus ba geallaim uaoibh a neart agus a mífnead acu féin airí.

An Muine:

Tá a ghnó féin le déanamh ag gac ball de ballaíbhealtá an duine.

Tá a ghnó féin le déanamh ag gac duine ra lin-tíse.

Tá a ghnó féin le déanamh ag gac lin-tíse ra pharóirte.

Tá a ghnó féin le déanamh ag gac pharóirte i n-Éirinn.

Tá a ghnó féin le déanamh ag gac duine ra náiriún, ó'n lí anuas go dtí bacach an mala.

Deineadh gac aoinne an ghnó atá ceapaithe ó dhá féin, agus deineadh ré ra ceart é, agus beirbh an fáid ari an ngnó go léir.

“Ari fágáit a céile a maírion na uaoine.” Ni fheadraíodh aoinne maidreachtaint ari an raoiséal ro 'n-a aonair.

**AN MADA-RUAÐ AGUS AN LEÓN
BREÓITE**

Úi an león breóite. Sín é an grála do chuidír amadach, ré i n-Éirinn é. Úi na h-aonmhíodche go léir ag teast, mar a cónir, ag fheacáint an rí. Tuis an león fé n'deara nár táinig an mada-ruað. Cuirí fé an gréacál ag trual ari an mada-ruað 'sá fiabhrasige óe cao 'n-a taoibh nár táinig fé ag fheacáint an rí fé mar a táinig an chuid eile deir na h-aonmhíodchibh.

“Sád mo leatréigéal leir an rí,” aigran mada-ruað leir an gréacál, “agur abair le n-a foilleadh go bhfuil oiread uilliamta agam aonair ód agur bí riám agam ód. Agur abair le n-a foilleadh go n-deiseag go minic, ó buaileadh breóite é, cónm fada le béal na

pluairé 'n-a Úfusil ré 'na Luisé, agus go dtagadó rígannra oírt nuaír a cinn riain eor na n-aithníodh eile ann, agus agaird sádriain i gceal, agus gan agaird aon riain amach. Nuaír a cinn an ní rin tágadó rígannra oírt, agus ní féadainn duil i gceal.

Bí fíor ag an mada-ruaod ná riab aon bheóniteadct ar an León, ná riab ré ac 'Sá leisint air go riab ré bheónite i dtíeo go dtiocfaid na h-aithníodh uatá féin agus nár gád ód beit 'Sá Úfiaidac.

An Múine:

"Ní h-ionan duil go tis an ní agus teadct ar."

"Iar pleamain iad leacáda an tise móir."

An ciall a ceannais duine eile óuit taibh airte maitiú.

An Brámaid agus an León

Cionaid an León an brámaid. Bí an brámaid go beathuigte agus go pleamain.

"Iar bheag méit an gheim feola a gheobhainn ann," arran León i n-a aighe féin. "Ní móri óm teadct ruair leir ar cuma éigín agus e marú óm féin."

Tus an brámaid fé ndeara go riab an León ag fairsing air.

"Ní móri óm mo fúil a coimeád oírt-ra, a Úfianais!" ar geirgean.

Cuir an León fógra amach 'Sá rád suar

θοέταιρ ἐ τέιν αγαρ οὐ παιδί ἀπο-εόταιρ αἰγε
αὶ λειχρεαναῖ.

“ Σεαδὸν τίρεας,” αρραν ὑραμας, “ αγαρ
ευρφαρ τιμε αγ τριαλ αἱρ λε λειχρεαρ αγαρ
ταρβόσαιδ τέ μέ, αγαρ τεαρφιδ τέ δυρ
τε’ν σαλαρ α γυαραρ υάρ! Άσ τεαδ-ρα γυαρ
λειρ.”

Οο λεις τέ αἱρ λειρ αν τμυασαιι οο παιδ
cιρ्चειμ νασαιγε αην. Οο ρυγαδὸν ευν να
ceαρνδαν ᐧ αγαρ οο ευιρεαδὸν cρυιθτε πναδα
ρει. Νι παιδί αον νασαιγε αἱρ αγ τεαέτ αθαιλε.
Οο ργαοιλεαδὸν αμας αὶρ αν υραιρε ᔹ. Σοναις
τέ αν λεόν αγ φαιρε αἱρ. Όναιτ τέ ευιγε
ανονν αγαρ cιρ्चειμ νασαιγε 1 δγοιτ τειριδ
λειρ, μαρ ’δ εαδ.

“ φέας, α θοέταιρ,” αὶρ ρειρεαν, “ οο ευιρ-
εαδὸν cρυιθτε πναδα ρύμ ὁ σιαναιδ ἀγαρ 1
εαγαλ λιοτ δυρ ευιρ λαδα ταραιηγε 1 τμεο
ρα δοιτ τειριδ τεο λιοτ ατά νασας.”

“ λεις νομ φέαςαιντ υιρτί,” αρραν λεόν.

Οιομρυιδ αν υραμας α θειρε λειρ αν
λεόν αγαρ οἱ τέ αγ ρηινδιμ ευιγε 1 ηνιαιδ
α εύιλ. Οο ευις αν λεόν ηλρ νασαλ οο
τέιν αν δορ, τοιρδ αν ταραιηγε 1 τμεο θειτ
ιντι αγαρ 1 θειτ νασας. Ωι τέ αγ φειτεατ
αγαρ αγ φαιρε οο οτι οο τμεαδὸν αν υραμας
cόντραρας α θόιτιν οο ευν λειμτ αναιρθε
αἱρ αγαρ υρειτ αὶρ ναιτ μυινιλ αἱρ. Ωι αν
τρύιλ οο ραιηγεαν αγ αν τμημας αἱρ,
άμτας, αγαρ ᐧ αγ ρηινδιμ ευιγε 1 ηνιαιδ α
εύιλ. Τάινιδ τέ cόντραρα αγαρ ο’οιρ οο
τεαέτ. Νι παιδί ραν cόντραρα αγαρ ο’οιρ
οο’ν λεόν ᐧ τεαέτ. Οο ερομ αν λεόν
α ζεαν, μαρ ’δ εαδὸν ευν φέαςαιντ αὶρ αν

gcoir. Le n-a linn rín, cónaí tarairí leir an ríplann, do bhail an bhrámaí e roin an da fheil, leir an da coir deiríodh, agus r' ñein r' da leat d'á phlaoradh.

Do chuit an león tarbh ari an bhráipe.

An Mháine:

"Ír mairis a bion tioír ari an gcead uileannan."

"Ná bhoír iontaoibh agat a' coir deiríodh an capairil go dtí go bfeicfír i agh imteadaí ari ghuallainn an mhaorá."

Ír áluinn an rún "coir i n-aigéid an caitim."

Sáruis do namairí mór' r' feiríodh é. Cár an feall ari an bfeallaire.

An Tarbh Agus an León

Faois riamh, ra n-aithréir i n-a n-ísead tarbhaid caoirfheoil, suítear an león leir an dtarbh, "Tári sunn dinnéir cùsgam amáras," ari rírean. "Tá caorla bhréas méit tarbh agam, agus r' caitfir-ge do cionn de'n fheadil fáisail."

"Tá go maist, a m'í," aigrí an tarbh.

Táinis an tarbh amáras a b'í cùsgainn. Nuair a táinis r' ñe irtseadach d'fheacach r' n-a címpair. Conaic r' coircáin mórta, agus r' aithanna mórta, agus r' gheána mórta, agus r' bealra mórta, agus r' teine bhréasach mór, agus r' ní feascadh r' aon caorla. Oíomhais r' láitreachas agus do m'it r' leir fein.

"Stao! Stao!" arra'n león. "Cao
é rín oírt marí rín?"

"Ó," arran tairb, "ír michto dómh-rá beit
ag imteacht. Óeallróis' an t-ullaomhán mór
ró ná c caora ír marí leat a beit cun
dinnéir agat, ac tairb!"

An Múine:

Sgéal ana-thoirínn ír ead̄ an rsgéal ran.
Tá daoine áiriúte rá traoighí agur nuair
ba marí leó tú báiliú cucha agur a cùr
fiacáint oírt þu Óeasín a Óeanaamh dōibh gur
b'fearr leat-rá gan é Óeanaamh, tadhairfíod
riao cùipe dinnéir duit. Ar ball, "over
the walnuts and the wine," beirn riao a'd
meallað agur ag cimilt báire Óiot go dtí
go mbeir Óeallta agat go nÓeanafir an
þu Óeasín ná ceardófar, b'férionn, ar Éirinn,
a leitéid do Óeanaamh. Fan uata ar fad.
Nú dein marí a Óeasín an tairb, ríct leat fein
uata.

AN CRANN UÐALL

Ói crann uðall ag feirmeoirí i n-a uðall-
sor. Crann ana-mairí ab ead̄ é agur na
h-uðla a Óioð aír do b'fearr agur ba boighe
agur ba mírtle iad̄ 'ná na h-uðla a Óioð ar
aon crann eile d'á riab rá Óor. Óioðar
cóm marí ran go gcuirpeadh an feirmeoirí
briónntanar Óioð ag tríal ar a málisírtír
i gcomhnuide, nuair a Óioðir aibid. Táinig
a leitéid rín de Óuill ag an málisírtír inír na

h-ubhlaidh rín ganur dhrónis ré an chéann ḍ'aiftearún i gceadach i n-a uðall-šoracht fén. Ó do h-aiftearúnseas an chéann. Bí an chéann ró cérioná cún aiftearúnach, agus ur do mairbh an t-aiftearún é. Ó'fheosc ré. Níor fár a chille uball air. Ó do h-inreasth do'n mairgairtir go raibh an chéann tar éis feidhmeas.

“Seas! ” ari reifrean. “Sín í an traint agam. Ód mb’ aill liom beit rártá leir an bhrónntanaí a gheibhinn beas ré le fáisail fóir agam.”

“Seas! ” ari an feirmeoir. “Ód mb’ aill liom-ra gan aon bhrónntanaí a chéadairt riadach do ní beas fíor aige iad a beit cónmhaict, agus ní cionfraí an duil aige ionta, agus ur beas mo chéann bheagán agam fén fóir.”

“Seas! ” ari an cónmara. “Chille tu-bairte cùscaibh ariam! Aír maita leat fén a chugat-ra an bhrónntanaí uait. Náic mait náic do buine bocht a chugat é! Ní h-e do lear a cheinir, amháin, ra gnó. Ní mait a cháinis ar duit, aic olc. Óeinn reifrean an éagscoírl oírt, amháin, agus tá a choraí aige.”

“Aír maita leir fén a cheinean an cat cromán.”

AN MADA-RUAÐ AGUS AN LEON BREAC

Úisíodh an leon bheas coitciantha ag
maoiðearth ar an gscróicean bheádhs bheas a
bí air. Bí a leitíodh rín de meair aigse air
fén mar gseall ar a scróicean guribh òr' ar
éiginn a labhrað ré le h-adoinne eile ñer na
h-adinníordach.

"Ír bheádhsa, an scróicean atá oírt,"
aodair bheas fén, "'ná mar atá ar an leon
mhusið fén!'"

Úisíodar go leirí bodaír aigse. Fé ñeire
do bhuail an mada-ruað cùighe ruair agus r do
laethair fén leirí, go dánas.

"Féad," ar feirfean, "a fír ÚMIC, tá a
Úfuisl o'ainmíodh i n-áit bodaí agat."

"Conur?" aifran feadair bheas.

"Ní rtáodan do béal ac ag maoiðeamh ar
an Scroicean fán oírt," aifran maoa-ruaibh.

"Agur ná c croicean bheag é?" aifran
feadair bheas. "Ca úfuisl an t-aonmíde
eile n-a úfuisl croicean cóna bheag leir
air?"

"Bíod so úfuisl ré bheag," aifran maoa-
ruaibh, "ar nón ní tuig a Óein bheag
é. Agur cao é an tait an bheagstaet ná
téidean tar croicean i rteac? Dá mbeadh
do croiðe agur t' aigine cóna bheag leir an
Scroicean ba lúd éigin duit beit ag maoið-
eamh ar. Ac dá mbeidir, níor bhád duit aon
maoiðeamh a Óéanamh anran, mar beimír so
leir a'd moladh. Bíod ciall agat agur cuij
uait an maoiðeamh."

An Mháine:

Bíon aigine bhána, uaireanta, lairtis
de croicean álúinn.

Ná mol an croicean so bfeicir cao 'ta
lairtis de.

AN BUACAILL AGUS AN MACHTIRE

Úi an buacailл ag aoithaireadct na gcaorac. Ceap ré go mbeadh tróirt aige ar na daoine a bí ra cónarannaist. Do riút ré agus do liúis ré; "Ó," ar reirean, "an machtire! an machtire! ag tairn na gcaorac!"

Do riút na daoine éin na h-áite 'n-a raiib na caoibre. Ní raiib aon machtire ann, agus bí ana-tróirt ag an mbuacailл ar na daoine a chaintis.

Tá mal i n-a thiaidh rian ñeint ré an rian ceadna, agus bí an tróirt ceadna aige.

Fé ñeire chaintis an machtire ñáirírb. Do

rit an buachaill agus r do línís ré, "O, an maectíre! an maectíre!" ac níor cuiread aon truisim ann.

"Sroírt a cheartuiseann uaithe a bheit aige oírainn," aithníairt na Daoine, "fí mar a b' aige oírainn reacstmáin ó fín."

Do thairbh an maectíre na caoíre, mar ní raibh aoinne cún iad do chorfaint aip.

An lá 'n-a tháithi rian b' duine iarrachta ag gaothail an tpeo. Cónaic ré an buachaill ag Sol.

"Cao 'tá aip riú?" aip reifrean le duine deir na cóbairrín.

"Tá," aigran cóbairrín, "Sol an Sáile a b' aige reacstmáin ó fín."

An Táine:

Tá tuasan tú mar bhearr duit féin bheit ag iníont an eitís ní creidíodh an fírinne uait.

I fíordíri do duine déanamh san a gaoelta, ac ní fíordíri do déanamh san na cóbairrín atá 'n-a címpal. An t-é súil maic leir deasg-cóbairrínnaíct d'fágail ní folairi do deasg-cóbairrínnaíct a tathairt uait.

Oíoc-cóbairrínnaíct i fí ead bheit ag maíad agus r do fionómáis fé duine. Ní raibh an ríat riám aip a leithead.

Ná dein-re inmúi Sáile ná cearc duit a déanamh, le h-eagla go n-déanfa Sol an Sáile fín amárach.

HERCULES AGUS AN CAIRÉIR

Bi cairéir ag taraing aótmair. Bi óa capal aige ag taraing an capra agus b'i ualaic triom ari an gcapra. Táinig ré go h-áit de'n bódar a bi iós bosc agus énaiod ceann der na rochanaiibh ríor go mol tríd an mbódar, agus do ríad na capail. Óuail ré na capail. Ní hainb aon maic ód ann. Ní féadófridír aon boscadh baint ari an ualaic. Cait ré é féin ari a óa glúin agus slaoðairid ré ari Neirculéir, agus d'iar ré ari teact agus fóiríteint ari. B'é Neirculéir dia an nírt ag na páidánaíclibh.

Oífeáid Neirculéir apanair ari.

“Cuipr féin do ghuala féin ualaic, a claoðaire tionsaoin!” ari feirfean.

Do cuipr. Anraian do cuipr Neirculéir a neart féin ag caibhún leir, agus do tóisadh an riut ari an bpol.

An Múine:

"Fear na bó féin fé n-a h-eairbéal."

"Ír maití le Dia consnamh fágail."

Ír ait an obair do dhúine beirt ag lóis cǎbairtach ari Dia agus fán an don phioc de dhúad na h-oibhe aige féin o'á fágail. Ní ceart do'n dhúine rím beirt ag bhrac air go bhfaighiadh ré an cǎbair. Dein féin do dhiceall ari dtúir agus anfhan iar cǎbair ari Dia agus b'férdir go bhfaighfa an cǎbair.

Má tá do bó i bpoll cad é mar obair dhuit fanaíant ari an bpórt go corp-tír ag feacaint ari na cónarraig 'sá taranach ari an bpoll!

An fear agus an t-áctair nimhe.

Dhual an fear amach ó n-a chis féin marónin feasa. Bí an mairín ana-fuaire agus an phioc ana-fada riór ra talamh. Cónaic an fear áctair nimhe fé gsaing agus é seall leir marbh ó'n bhfuacht. Tós ré ari a bacadainn é agus chas ré leir iptimeas é, agus cùir ré ari lio an tinteachán é i n-aice na teine. Nuair a chuaidtear na teine fé'n áctair nimhe táinig ré cùise féin. Cóm luat agus táinig aon neart ann, ír é céad lus a déin ré ná ionpairil go phiosmair ari an bfeair a chas iptimeas ari an bhfuacht é, agus tura mbeadh a charaílaítear do líom an fear uairí bí an fiacal nimhe cùise aige ann. Do mairbh an fear éle buille de'n uifair a bí 'na láimh aige.

“ Ήδε μαίτ ἀν γνό α δί αγαμ,” αγγαν φερ,
 “ αδ’ εθαιρτικτεας αρ ἀν ριος αγυρ αδ
 βαναλτηναρ ορτ αρ τικ μο τιντεάτιν φέιν
 γο ότι γυρ τυγαρ ταρ η-αιρ δ’η μβάρ
 τυ ! ”

Αν Μύινε :

Αν τ-έ γο θψιιλ αν ριος-μιανας ανη ταιρ-
 βελνφιδ ρέ ε δο ζαραιδ νῦ δο παμαιδ, αγυρ
 ιρ συμα λειρ σέ ’cu.

Μά’ρ θυινε αττηναζας τυ, φεασαιν αγυρ νά
 θιοδ αον τρυαδ αζατ δο’η αταιρ πιμε. Συιρ-
 φιδ ρέ, μά φέασαιν ρέ ε, φιασαι πιμε ρα
 λαιμ ά γλωρ δ’η μβάρ ε.

Αν έριος δο’η συιρρτεας, λε τρυαδ ψορ να
 θαοινε μασάντα.

